

ஒல்லோவ்

“காப்பியக்கோ”
ஜின்னாவும் டிரிபுந்தீன்

வள்ளுக்காமி

குடியிருப்பு வைக்காலாகத் தந்தையினிற்கும் பால்க்கி வாட்டுக்கீடு
ஏன் முறை தொடர்வாய் மீண்டும் அடியில் இருந்து வாட்டுக்கீடு செய்யலாம். குடியிருப்பு வைக்காலாகத் தந்தையினிற்கும் பால்க்கி வாட்டுக்கீடு செய்யலாம்.

வள்ளுவார்

ஜன்னாஹ் ஹர்புத்தீன்

சிராகுப்பு : கவிஞர் ஜுகூகஸ்ராநி

அன்னை சிவகியீட்டகம்

மருத்ருஷன்

இந்நால் தேசிய நாலபிவிருத்தி ஆவணவாக்கல் சபையினாது அனுசரணையடிடன் அச்சிடப்பட்டது. இதன் உள்ளடக்கக் கருத்துக்கள் சபையின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவும்.

தேசிய நாலக ஆவணவாக்கல் மத்திய நிலையம் - பட்டியலாக்க வெளியீட்டுப் பிரிவு

ஷரிபுத்தீன், அகமது ஜின்னாஹ்

வல்லுவம் / அகமது ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்- மருதமுனை
அன்னை வெளியீட்டகம், 2012.- ப. x, 216 ; செமீ 21

ISBN 978-955-54039-3-1

i. 894.8111 டிவி 23

ii. தலைப்பு

1. தமிழ் கவிதை

Title of the book	:	VALLUVAM
Author	:	Dr.Ahamed Jinnah Sherifudeen
© Copy right	:	Mrs.Hamziya Fareeda Sherifudeen 16, School Avenue, Off Station Road, Dehiwala. Tph.No. (+94) 0112 73 0378 (+94) 0772 72 12 44
Published by	:	Annai Velyetakam, Maruthamunai.
First Published in	:	01-09-2012
Printers	:	AJ. Prints (Pvt) Ltd, Dehiwala.
Cover design	:	Hamla Sama Samath
Pages	:	216 + x
ISBN No.	:	978-955-54039-3-1
Barcode No.	:	978-955-5403931
Price	:	Rs. 400/=

உள்ளே ...

1.	மீண்டும் பிறந்து வர வேண்டும் போதி மாதவா	1-4
2.	போதனையால் உலகாண்ட பெருமான்	2-6
3.	பகவானின் பாலத்தனைப் பற்றி வாழ்வோம்	7-8
4.	புத்தப்பகவானின் உபதேசங்களும் முன்மாதிரியும்	9-11
5.	மனம்மாறிய மாது	12-15
6.	கேள்வியும் பதிலும்	16-17
7.	போதனையால் சாதித்த புத்த மகான்	18-20
8.	களிறை அடக்கிய கோமான்	21-23
9.	குழ்ச்சியை வென்றிட்ட சீலம்.	24-26
10.	போதை பற்றிப் புத்த பகவான்	27-28
11.	பட்டாச்சார	29-31
12.	குச ஜாதகக் கழை	32-34
13.	பகவானின் கண்ணீர்	35-36
14.	தலைவன்	37
15.	இழக்கம் உயிரிலும் உயர்வாம்	38-39
16.	யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்	40-41
17.	மெல்லத் தமிழினி.....	42-43
18.	அன்னைத் தமிழ்	44
19.	ஸந்தமிழ்ச் செம்மொழிச் சீர்	45-46
20.	பழையையும் புதுயையும்	47
21.	நமது நாடும் தமிழம்	48-49
22.	எழுத்தைத் தவமாகக் கொள்	50
23.	சரித்திரம் படைப்போம்	51
24.	அறிஞர்களே வாய் திறவுங்கள்	52-53
25.	பாரதிமேல் என்றனுக்குப் பெருங் கோபம் (நெடுங்கவிதை)	54-61
26.	மக்களும் மரஞ்செடியும்	62
27.	புதுயுகங் காக்கப் புறப்படு	63-64
28.	வாழுத்துஷ்க்கும் தமிழ்த்தாயின் பிள்ளை	65-66
29.	அணைவரும் ஒன்றுபடுவோம்	67
30.	புதுயுகத் தமிழர்	68-70
31.	பேதமற வாழும் பெரியோர்	71-72
32.	சமமே உரிமை வேண்டும் சகலருக்கும்	73-74
33.	அமைதிக்காய் ஒரு வேண்டுதல்	75-76

34. அமைதித் திருநாள்	77
35. விழவை நோக்கி	78-79
36. ஒற்றுமைக் கீதம் ஒலிக்கட்டும்	80-81
37. குருதிக் கறைபழந்த காதை	82-85
38. கார்சுஞ்சு கேட்டைக் கணள்	86
39. நிரந்தர சமாதானம் நிலைக்க	87-88
40. குண்டுக் கொலையாளி	89-90
41. மீண்டும் ஓன்றாவோம்	91-92
42. நீயும்நானும் இரண்டல்ல	93-94
43. மறுவாழ்வு மரட்டும்	95-97
44. அன்றும் இன்றும்	98
45. இன்றும் நாளையும்	99-101
46. காத்திருக்கும் தேவதை	102
47. நம்புராட்டி உயிர்காத்த வீர வணிகன்	103-107
48. சிறலீல்லாச் செல்லக் கிணி	108-109
49. சொர்க்கத்துத் தேன்	110
50. புகழ்	111
51. மலர்கள்	112-113
52. மன்னிப்போம் மறக்கொண்ணாவிழுமும்	114-115
53. செவியுண்ட சேதி	116-117
54. அமைதி வேண்டும்	118-123
55. அற்றைத்திங்கள் அக்காலப் போழ்தில்	124-125
56. இயற்கை எழில்	126
57. உகை இன்பங்கள்	127-128
58. பெண்ணுக்குப் பொருந்தாத வருணாணனகள்	129
59. அண்ணலும் நேங்கினான் அவனும் நேங்கினாள்	130
60. "கோல்பேஸ்" (GALLE FACE)ல் நடக்கின்ற கூத்து	131-134
61. கவிதை	135
62. கவிஞன் வாழி!	136
63. கவிஞராக	137
64. கீர்த்திமிகு கீழ்க்கரை (ஒருபா ஒருபங்து)	138-139
65. மறக்கப்பட்டோர்	140
66. பள்ளிச் செல்வங்களே	141-142
67. பொழுது புறநும் புலம்	143-144
68. குணக் கரை	146-146

69.	தாய்	147-148
70.	என்மாதா (ஆயிஷா) மலரடியில் என்றனின் சொர்க்கம்	149-151
71.	எந்தை புலவர்மணி ஏறிபுத்தீன்	152-154
72.	சிவநாயகச் செம்மல்	155-157
73.	வழிகாட்டிய வள்ளுவன்	158-159
74.	முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்தர	160
75.	மகாத்மா காந்தி	161
76.	மகாகவி அல்லாமா இக்பால்	162-164
77.	மரணத்தை வென்ற மகா கவி	165-171
78.	பண்டாரவன்னியன் வாழ்வில்	172-177
79.	தீர்ப்பும் தண்டனையும்	178
80.	பெண்ணாதிக்கம்	179-180
81.	பதவிப் பொருத்தம்	181
82.	தக்காரும் தகவிலாரும்	182
83.	கல்வியும் கற்றோரும்	183
84.	இன்றைய கிளைகுளுக்கு	184-185
85.	பேருக்கு) அலையுகின்ற பேர்	186-187
86.	பொன்னாடைக் கலாசாரம் போகுமோ!	188-189
87.	நன்மையும் நன்கறிந்து....	190
88.	கொல்லுஞ்றன் காழ்ப்புணர்வைத் தான்	191
89.	கேடு செய்தவர் கேட்டுணாலழிகுவர்	192
90.	மலப்புமுக்கள்	193
91.	மலப்புமுக்கள்	194
92.	படைப்பியல் நுபுஞ்சகர்	195-196
93.	இப்பழைஞ் சிலர்...!	197-198
94.	மனிதப்பண்பு	199-200
95.	கலைகள் வளர்ட்டும்	201-202
96.	காலத்தால் அழியாக் கறை	203-205
97.	நிலைதளரா தெழுந்திடுவீர் நிலைபெறவே	206-207
98.	வயிற்றமுல் போக்க விரைந்திட வேண்டும்!	208-209
99.	பிணத்தை உடனே புதைத்துவிடு	210
100.	விற்பனையும் நுகர்வும்	211-212
101.	எயிட்ஸ்	213
102.	முஸ்லிம்களும் தமிழும்	214-216

இசுசிரியரின் வெளிவந்த நூல்கள்

1.	முத்துநாயக	1989
2.	பாலையில் வசந்தம்	1989
3.	மஹ்ஜபின் காவியம் (600 பாடல்கள்)	1992
4.	புனித பூமியிலே காவியம் (1000 பாடல்கள்)	1998
5.	பனிமலையின் பூபாளம் (மலையகக் கவிதைத் தொகுப்பு)	1995
6.	கருகாத பசுமை (புதினாம்)	2000
7.	ஜின்னாவுற்வின் கிரு குறுங் காவியங்கள் (பிரஸ்யம் கண்ட பிதா, தாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன்	2001
8.	கடவில் மிதக்கும் மாஷவீடு (சிறுவர் பாடல்)	2002
9.	அகப்பட்ட கள்வன் (சிறுவர் படக்கதை)	2003
10.	பெற்றமணம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு)	2003
11.	எங்கள் உலகம் (சிறுவர் பாடல்கள்)	2003
12.	பண்டர வன்னியன் காவியம் (1500 பாடல்கள்)	2005
13.	திருநபி காவியம்	2006
14.	திருமறையும் நிலிவழியும்	2007
15.	வேரறுந்தநாட்கள் (சிறுகதைத் தொகுப்பு)	2008
16.	ராக்குக்குக்குருபுதுவண்டி	2008
17.	சிறுமியும் மந்திரிக் கோலும்	2010
18.	தீரன் தீப்புசல்தான் காவியம் (1600 பாடல்கள்)	2010
19.	அன்பின் கருணையின் பேரூற்று (மொழிமாற்றக் கவிதைகள்)	2010
20.	வாத்தியார் மாப்பிள்ளை காவியம்	2011
21.	"கேள்வியும் பதிலும்"	2011
	(மகாகவி இக்பாவின் விக்வா ஜவாயே விக்வா கவிதைகளின் மொழிமாற்றக் கவிதைகள்)	
22.	வல்லுவம்	2012

அச்சிலைஞர் நூல்

1. நாயனாரு வசனித்த நந்நபி (மூலா காவியம்)
2. ஈழ வேந்தன் எல்லாளன் காவியம்

சமர்ப்பணம்

எனது இலக்கிய வாழ்வின் மூலமாக
உமர்ப்புவர்கள் தமிழ்நாட்டில் செய்து வரும்
எழுச்சிக்குக் காரணமாக வாழ்வின் மூலமாக
இலக்கிய வாழ்வின் மூலமாக வாழ்வின் மூலமாக
கரந்தந்துதவிய மூலமாக வாழ்வின் மூலமாக
ஏனையில் வாழ்வின் மூலமாக வாழ்வின் மூலமாக
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க
முன்னாள் பொதுச் செயலாளர்
அமரர் தமிழ்வேள் க.ஏ.க.கந்தசாமி
தலைவர் அமரர் இலக்கியச் செம்மல்
செ.குணரெத்தினம்
ஆகியோருக்கு
நன்றியுடன் இந்நால்
சமர்ப்பணம்

பதிப்புகரை

காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் எம்மால் பிரசரிக்கப்பெறும் இருபத்து இரண்டாவது நூல் திதுவாகும். பல வருடங்களாகக் கோக்கப்பெறாமல் உதிரியாகக் கிடந்த கவிதைகளை கவிஞர் லுணுகலூரீ அவர்கள் மிகப்பொறுப்போடு தேடுக்கண்டுபிடித்துத் கோவைசெய்து தந்ததன் பயணாய் இத்தொகுப்பு வெளிகிள்ளது என்பதில் நாம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம். அவருக்கு எமது அன்னை வெளியீட்டகத்தின் சார்பாக நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பல்வகை மகுடங்களில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பலவகைக் கருப்பொருள்களில் எழுதப்பெற்ற கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் அடங்குவதால், கீழ்க்கு மாகாணத்தில் பழையமைக் காலத்தில் பல்வகைப்பொருட்களைச் சேமித்து வைக்கும் ஒருவகைக் கைப்பையின் பெயரான வல்லுவம் என்னும் அக்கால வழக் கிளிருந்த சொல் இந் நாலுக்குப் பெயராக வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்நாலை லீங்கை தேசிய நூலை ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை தனது நூல் வெளியீட்டு உதவிச் செயற் திட்டத்தின் கீழ் அச்சேற்ற உதவியுள்ளது. அரசாங்கத்திற்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகும். அடைப்படத்தை வரைந்தளித்த எமது பேத்தி செல்வி ஹம்லா ஸமா ஸமத் அவர்களுக்கும். அச்சேற்றி உதவிய ஏ.ஜே.பிறின்ஸ் ஸ்ததாபனத்துக்கும் எமது நன்றிகள்.

ஹம்சியா பர்தா ஷரிபுத்தீன்

I. ടേണ്ടുമെ പ്രന്തു വര ചേണ്ടുമെ

ପୋତ ମାତ୍ରା

போதிமர நிழலினிலே ஞானம் பெற்ற
புத்தபெரு மானேகில் வுலகில் மீண்டும்
சோதிபெற்ற தோன்றுவதையோ பஞ்ச சீலம்
சொல்லிவழி காட்டியநற் திருவே நல்லோர்
யாதுசெய்வ தென்றறியா நிலைக்குள் ளாகி
நிற்கக்கிடியாய் நிற்கின்றார் தருமம் காக்க
ஷுதிதொர்ந் தோரும்அவை புறக்கணித்தே
உலகைவழி கெடுப்பதனைக் கண்ணால் க

കൊല്ലം

ஒருசிறிய உயிரினையும் கொல்லல் பாவம் ஓர்ந்தறிவீர் எனுடைரத்தே தமது வாழ்வில் கரம்அசைத்தால் கண்காணா உயிர்க்குந் தீங்கு கண்டுவிடும் எனப்பயந்த கருணை யாளா தெரிவாயோ இன்றுலகில் முன்போல் அன்றி தொகைதொகையாய் ஒருநெநாடிக்குள் மனிதர் உருகிஅழிந் திடுவதொடு பகைமை யாலே ஒருவரைமற் றொருவர்ப்பி கொள்கின் றாரே

தாயைமகன் கொபல்லுகின்றான் தந்தை யேதன்
தனையனையுங் கொல்லுகின்றான் மதியற்றுப் போய்
சேயினுயிர் பறிக்கின்றாள் அன்னை பெண்ணாய்த்
தரித்திருந்தால் அறிந்துகருக் கலைப்பி னாலே
இயாத போர்களினால் உயிரை மற்றோர்
உயிர்தேஷ் அபிக்கிறதே உலக மீது
மாயமென்ன சூழ்ந்தெதுவோ மனுக்கு வத்தோர்
மிஞகவெறி காண்டலைதல் காணு வாயே

களவு

பிற்பாருளைக் கவர்ந்திடுதல் பாவம் என்றாய்
பாராளும் அரசைவெறுத் துலகம் உய்யத்
துறவுறத்தைத் தேர்ந்தபுத்த பெருமா னேதித்
தொல்லுலகில் களவுமலிந் திட்ட தாலே
சிறைகளைல்லாம் நிறைந்துவழி கின்ற தேநின்
சொல்லைமக்கள் மறந்ததென்ன கருத்தி னாலே
கறையில்லாக் கராங்களைகின் றுலகில் எங்குங்
காண்பதறி தாம்மீண்டும் பிறந்தாற் காண்பாய்

இரவென்ன பகலென்ன எல்லாப் போழ்தும்
எத்தனையோ வழிகளிலே திருட்ர் கூட்டம்
திருடுதலைத் தொழிலாகக் கொண்டார் சாலைத்
திருட்டுகளும் மலிந்துமக்கள் துன்ப முற்றார்
பெருகிவரும் இன்னிலைமை மாறச் சட்டம்
பலனளிக்காப் போதுந்தன் மறுபி றப்பால்
உருவாகும் நன்மைனன்ப தாலே மீண்டும்
உயிர்பெற்று வந்திதனைக் கண்ணால் கண்பாய்

காமம்

காமத்தால் விளைகின்ற கேடு தன்னைக் கூறிமக்கள் தனைன்திருத்தப் போதம் சொன்னாய் காமத்தால் மனிதர்கள் மிருகங் கள்போல் காணுநிலை கண்டாலோ கலங்கிப் போவாய் தீமைக்கு அஞ்சாதே இளைஞர் இன்று தீயவழி தொடர்கின்றார் “புதுவறி மிய்யோ” புமியின்று போகுவழி ஓர்ந்திட்டாலோ பாவத்தின் விளைநிலமாய் போதல் காண்பாய்

விளை

ஆண்பெண்ணை மணப்பதுதான் முறைமை இன்றோ ஆணைஆண் பெண்ணைப் பெண் மணக்கின் ரார்கள் வீணாகிப் போனதுந்தன் உபதே சங்கள் விளைமகளிர் தொகைகூடப் பெரிகிப் போச்சே ஊனுடம்பைப் போகத்துக் கழைம யாக்கி உயிரழிக்கும் நோய்க்குமின்று அழைம யானார் ஞானமிகு பெருந்திருவே “புதுவறி மிய்யோ” நெறிபிறழ்ந்த புமியினைக் காண வாராய்

பொய்

வாய்திறந்தால் பொய்யேதான் சிலபே ருக்கு வார்த்தைக்கு வார்த்தை திரித் தோது வார்கள் ஆய்ந்தறிந்து ஏதுமொன்றைச் சொல்லார் தம்மால் ஆனமட்டும் மிகைப்படுத்திப் பொய்யு ரைப்பார் நாய்வாலை நிமிர்த்திழினும் திருத்த வொன்னா நாசகரால் வதந்திகட்கும் குறைவே இல்லை தூயவழி காட்டியநற் திருவே புத்த தரணியிலின் றுண்மைக்குப் பஞ்சம் ஏனோ?

வியாபாரந் தனில்பொய்மை மற்றோர் நம்ப
 வாக்களித்தால் வாக்குமாறி அதிலும் பொய்மை
 செய்கியலா தொன்றைத்தாம் செய்வோ மென்றே
 சொல்லிப்பிற்கு தமைஏற்கும் பொய்மை மிக்க
 நயமாகப் பேசுவபோல் பேசிப் பொய்யால்
 நம்பவைத்து ஏமாற்றி எதையும் தத்தம்
 வயமாக்கிக் கொள்ளுகின்ற பொய்மை இன்னும்
 விதம் விதமாய்ப் பொய்யுலகில் மலிந்திற் றன்றோ

போதை

போதைத்தரும் மதுவண்ணல் தவிப்பீர் ரென்றீர்
 பாவத்திற் கடிப்படையீல் தென்ப தாலே
 போதைத்தரப் புதுப்புதிதாய்ப் பலவுங் கொண்டே
 பித்தர்களாய்ப் போயுலகோர் தவிர்க்கின் றார்கள்
 தீதன்று தாமைல்லாச் சமய நூலுஞ்
 சொல்லுகின்ற திருந்துமென்ன “புதுஹி மிய்யோ”
 போதைக்குத் தமையாமை யாக்கும் பேர்கள்
 பெருகுகின்றார் தாமன்றிக் குறைதல் காணோம்

பொடியுறுஞ்சும் இளைகுர்களால் பிறர்க்குத் துன்பம்
 பெற்றோர்க்குப் பெருந்துன்பம் வரம்பு மீறின்
 அடியுதையும் வாங்கித்தம் உடல்வ ருந்த
 அனுபவிக்கும் துன்பம்தம் உடைமை எல்லாம்
 பழிப்படியாய் அழிந்துமிழ தொடரப் பெற்ற
 பாதகரால் இன்னுமின்னும் துன்பம் துன்பம்
 கொடுமைகிலை கண்கொண்டு காண மீண்டும்
 கெளதமனே உயிர்பற்று வந்தி டாயோ..

2. போதனையால் உலகாண்ட பெருமான்

பூதித்தத தில்லைன்போர் உடல்முற் றாகப்

புண்கொண்டு துண்புற்றார் பார்ப்பார் அற்றே
தீதுதமக்கு) உண்டாகும் எனப்பயந்தே

தீண்டவெவர் தாழும்முன் வந்தார் இல்லை
வீதிவழி வந்தபுத்த மகான்சிச செய்தி

விபரம் அறிந்து) அவர்கில்லம் சென்றார் ஆங்கே
நாதியற்றுக் கிடக்கும்அந்த மனிதர் கண்டே

நிலைமைஅறிந் திடஅருகில் சென்றிட டாரே..

சீழ்கண்டு தோல்அமுகி உடலைச் சுற்றித்

துர்நாற்றம் வீசுவீவர் தேகம் எங்கும்
ஆள்காட்டி விரல்நுனியின் அளவி வேணும்

இடமின்றித் தாபித்தால் தொற்றுன் டாகிப்

பாழுமிகைடந்த ஓரிடத்தில் தனித்தே வீழ்ந்து
படுத்திருந்தார் அவர்அண்டை சென்ற புத்தர்

கீழ்அமர்ந்து பரிவோடு தேகந் தொட்டுக்
கலங்குமவர் தனைத்தேற்றிப் பேச லானார்

துன்பமிகக் கொள்ளாதீர் நானே உன்றன்
 துன்பங்கள் போக்கவழி செய்கின் ரேன்னன்(ரு)
 அன்புமாழி கூறியவர் உள்ளச் சோர்வை
 அகலவைவத்தே பணிசெய்யத் தொடங்கித் தானே
 புண்ணுண்ட உடலைத்தன் கரங்க ஸாலே
 பக்குவமாய்க் கழுவியுடன் மருந்தும் இட்டார்
 மண்வாழப் போதித்த பெருமான் செய்த
 மருத்துவத்தால் புதிதத்த சுகங்கண் டாரே
 உடலோடு உளமும்ஒன்றித் துன்பந் தீர
 உதவியவு வந்தமனார் செய்கை தேர்ந்தும்
 உடலழித்து உயிர்பறிக்கும் மனிதர் செய்கை
 ஓர்ந்திடலோ வேதனைதான் விஞ்சு தம்மா
 கடுந்தவத்தால் ஞானம்பெற்று) உலகம் உய்யக்
 காரணராய்ப் பிறந்தவரைக் கருத்தொன் றாது
 கொடுமைசெய்யும் மனத்தினரைப் பஞ்ச சீலக்
 கொள்கைகளடே(து) ஓதுவதால் திருத்த லாமே.

3. பகவானின் பாகததகணப் பற்ற வாட்டுவாட்

மனிதநேயம் அழிந்தொழிந்து போன தின்றைம்
மணிஅழுகுத் திருநாட்டில் பகவா னே!நின்
புனிதபோதும் மறந்தார்கள் மக்கள் தத்தம்
போக்கினுக்குப் போகுநிலைக் குள்ளா னார்கள்
இனமத்தால் தமைப்பிரித்து மனிதப் பண்பை
இலாதொழித்தார் ஏறும்புக்கும் துயர்செய் யாநின்
கணிவான போதனைகள் காற்றிற் போக்கிக்
கடைவழியில் செல்லமனந் துணிந்திட் டாரே

ஒருசாரா ருக்கன்றி உலகம் முற்றும்
ஓமுகவயர் வாழ்வொழுக்கம் உரைத்த கோவே!
புரியாதோ அன்றியவை புரிந்து மாமோ
பவவழியில் புகுந்தேதம் பண்பிழுந்தார்
பொருந்தமுன்றன் போதனைகள் மத்தால் வேறு
பட்டவர்க்கும் பற்றிநடை பயில்வதற்காம்
உரித்தன்று ஒருகுறித்த பேர்க்காம் தூய
உள்ளமுள்ள அனைவருக்கும் பொதுவாம் அன்றோ

காலத்தால் அழியாத கொள்கை யார்க்கும்
 கடைத்தேற வழிகூறும் உயர்ந்த பாதை
 சீலத்தை மட்டுமெடுத் தோழித் தீதைத்
 தீண்டாதே எனப்புகலும் தர்மத் தூது
 தூலவுடல் ஆசைகளைத் துறத்தல் உள்ளார்
 தெளிவுபெறும் தர்மமொன்றே செயலில் விஞ்சும்
 சாலுமொங்குஞ் சமாதானந் தழைத்தே ஓங்கும்
 திருவன்றன் திருமொழியை தொடர்ந்திட் டாலே..

எதிர்த்தவரை எதிர்க்காதே எதிர்த்த பேரை
 இன்முகத்தால் வழிதிருப்பி இரக்கங் காட்டி
 புதுவாழ்வு பெற்றுயியப் படிகள் காட்டிப்
 பவத்திருந்தே புறங்காணச் செய்த புத்தர்
 சதிசெய்து உயிர்பறிக்க முணைந்த பேர்க்கும்
 தர்மத்தைப் போதித்துத் தம்பாற் கொண்டார்
 மதிதூய மாந்தருக்குப் பகவான் போதம்
 மந்திரங்கள் நல்வழிக்குக் கலங்க ரையாம்

பற்றிடுவோம் புத்தமகான் போதனைகள்
 பற்றிநமைப் பிழித்தாட்டும் பகைமைப் பேய்கள்
 முற்றுமைமைத் துறந்தோடி அமைதிக் காற்று
 மேவிடவே வழிசெய்வோம் நாட்டைக் காப்போம்
 குற்றமிழைத் தோர்க்களையும் மன்னிப் போம்நாம்
 கொதமரின் வழிதம்மைக் கைமேற் கொள்வோம்
 மற்றவரும் நம்மவரே போலக் கொள்வோம்
 மனுநேயம் மேலோங்க வழிசெய்வோமே

4. புத்தபகவார்ண் உபதேசங்களும் முன்மாதிரியும்

புத்தபிரான் வாழ்வதனை நோக்குங் காலை

புரிந்துகொள்ளத் தக்கனவாய் இருப்ப தன்னார்
சத்தியத்தின் போதனைபோல் வாழ்ந்த தாகும்

சீர்தூக்கிப் பார்க்கவென்று அவரும் சொன்னார்
புத்தருக்கும் போதனைக்கும் மாற்ற மில்லை

போதனைக்கும் புத்தருக்கும் பேதமில்லை
சத்தியமே புத்தரெனக் கண்டார் அன்னார்

சீட்ர்களும் அவ்வாறே தொடர்ந்திட்ட பார்கள்

கிலாபநஷ்டம் இரண்டும் ஒன்றே அஃதே போன்று

இரண்டும் ஒன்றாம் கீர்த்திஅப கீர்த்தி தாழும்
சிலாகித்துப் போற்றுதலும் தூற்றல் மற்றும்

சுகதுக்கம் எனும் எட்டும் ஒன்றே போன்றாம்
கிலையுளத்தில் எந்தவித மாற்ற மும்தாம்

ஏற்படாத பக்குவமே பகவான் பெற்றார்
நிலையாக நின்றார்தம் இறுதி மட்டும்
ஏற்றதுபோல் நடந்தார்கள் வழிகொண் டோரே

போற்றுதல்போல் தூற்றுதலும் வந்த தன்னாள்

“பாரத்வா ஜா”என்னும் அந்த ணன்வாய்

தூற்றியதே பகவானை செவியு ணௌந்தும்

புனிதர்மணம் நோகவில்லை அவனை நோக்கி

ஏற்காத உணவுபிற்ரக்கு) அளிக்குங் காலை

இட்டவர்க்கே மீண்டும்வந் தடைதல் போல

தூற்றுங்கால் திரும்பியதும் உன்னைச் சேரும்

சொந்தமதைப் பிற்கொள்ளாப் போழ்தில் என்றார்

தோற்றுகின்ற அவமதிப்புக்கு) அஞ்சி டாது

தெளிவுபெற வேண்டும்அதே இடத்தில் என்ற
கூற்றுரைத்தார் புத்தபிரான் “தேரர் ஆனந்த”

குழிபெயர்ந்து வேற்றார்க்குச் செல்வோ மென்ன
மாற்றிடத்தை நாடுங்கால் மீண்டும் அஃது

மாறிவரின் என்செய்வீர் அதையும் நீத்தால்
ஏற்றிடத்தான் இடமுண்டோ இந்த மண்ணில்

இடம்பெயர்தல் முடிவுல்ல எனப்போ தித்தார்

பல்வேறு மதங்களுள்ள நாட்டில் மாற்றார்

புண்ணுறாதே உளத்தாலும் புரியும் செய்கை
நல்லனவாய் இருந்திடுதல் வேண்டும் சாந்தி

நிலைபெறுத லோடமைதி தோன்ற வேண்டும்
எள்ளளவும் தீஸ்கிளைத்தல் ஆகா நட்டம்

ஏற்படுத்தல் கூடாபிற சமூகத் தோர்க்கு
எல்லோர்க்கும் நல்லவழி காட்டிச் சென்ற

ஏந்தல்புத்தர் வாழ்வுகின்றும் பாட மாமே

உப்பாலி என்னுமொரு “ஜெனை” மனன்னர்
 உடன்பட்டார் பொத்தமதம் தழுவிக் கொள்ள
 செப்பினாரே கௌதமமரும் ஆலோ சித்துச்
 செயற்படுகே என்றவர்க்கு: தழுவி னாலும்
 தப்பாது “ஜெனை”ருக்கு முன்னர் போல
 சேவைநீர் செய்திடுதல் கடனாம் என்றார்
 ஒப்பினானே மன்னவனும் புத்த தர்மம்
 ஒழுகிடவும் மனங்கொண்டான் உரைத்த வாரே

கருணைகாட்டல் அனைவருக்கும் பொதுவாம் மாந்தர்
 கூடிவாழும் மிருகங்கள் தமக்கும் ஓன்றே
 கருணைகாட்டி னார்பகவான் பேத மற்றே
 கொல்லவந்த “தேவதத்த ஹிமி”க்கும் போன்றே
 மிருகமென்றும் நோக்காது யானைக் கும்தான்
 யிக்கப்பொல்லா “அங்குலிமா லா”வினுக்கும்
 மகன்”ராகு ஸன்”தமக்கும் ஓன்றே அன்பில்
 மாற்றமில்லை என்றுரைத்தார் மனங்கெள் வோமே

புத்தபிரான் போதனைகள் பொதுவாம் யார்க்கும்
 பற்றிநடந் திடுவோர்க்கு வெற்றி யுண்டாம்
 சத்தியத்தின் வழிநடந்தால் உலகம் எங்கும்
 சாந்திசமா தானத்தின் வெற்றி ஓங்கும்
 எத்திக்கில் வாழ்பவரும் இயல்புக் கேற்ப
 ஏற்றுநடந் திட்டாலே போதும் சாந்தி
 நத்திவரும் உலகனைத்தும் அமைதி தோன்றும்
 நெஞ்சத்தில் இருத்திடுவீர் நிலத்தி ணோரே

5. டண்டிமார்ய் மாது

“சாவத்தி” எனும்ஹளரில் வாழும் போது

“தம்ம”போ தனைசெய்து வந்தார் புத்தர்
பாவத்தைத் துறந்துமக்கள் புத்த போதும்

பற்றியியர் வாழ்வுதனில் திமைத்தார் அந்நாள்
சாவத்தி தலில்வாழ்ந்த பெண்ணொருத்தி

தவமாக அந்தணர்க்குத் தானாந் தந்தாள்
பாவத்தில் மீட்சிபெறும் பணியாய் எண்ணி
பொறுப்புடனே இயற்றினாளே பக்தி யோடே

தினமும் அவுள் சுற்றுமுள்ளோர் புத்த போதும்

தெரிந்தறிந்து கூறுவதைக் கேட்டு உள்ளாம்
இனந்தெரியாப் புளகாங்கி தம்ம டைந்தே

எண்ணிமனம் பூரித்தாள் பகவான் தம்மின்
சன்னிதானஞ் சென்றவரைத் தரிசிக் கும்பால்

துணிந்தாலும் அந்தணர்க்கு விரும்பித் தானம்
பண்ணுவதால் சிந்தித்தாள் செய்வ தேது
புரியாது தவித்தனாளே மனஞ்சோர்ந் தாளே..

போயவரைச் சந்திக்கும் பாக்கி யத்தின்

பேறில்லாப் போழ்தினிலும் தன்கில்லத்தில்
வாயார வரவேற்றுத் தானஞ் செய்ய

விரும்பினாளே பக்திவிஞ்சிப் போன தாலே
தாயாவாள் தன்மகனை அழைத்துச் சொல்வாள்
சென்றுபுத்த பகவானை எங்கள் இல்லந்
துாயபதும் பதித்துணவு உண்டு எம்மைத்
தொல்லுலகின் பழிநீங்கச் சொல்ளன் றாளே..

அன்னையிட்ட கட்டளைக்குப் பணிந்து பிள்ளை

அகிலத்தை அருள்வழிபால் அழைக்கும் அந்த
மன்னவரின் விகாரைக்குப் போகும் வேளை

வழிமறித்தார் அந்தணர் பேர் “பத்தேயாகா”

என்னிது எமைமறந்து புத்தரை நீர்

ஏனழைக்கச் செல்கின்றீர் வேண்டாம் என்னச்
சொன்னான் சிறுவன்தாய் சொல்லைத் தான்நான்

செய்கின்றேன் எனும்வாறாய்ச் சென்றிட டானே..

பகவானின் இருப்பிடத்தை அடைந்த பிள்ளை

பணிந்தவரை வேண்டினானே தமது இல்லம்

பகவானின் திருவுடிகள் பதித்துத் தானம்

புசித்தருள வேண்டுமென்றே புத்தர் தாழும்

அகமேற்றார் அவனைழைப்பை அவர்தம் வீடு

அடுத்தினம் வருவதென அருள்வாய் புத்தார்
மிகமகிழ்ந்தான் சிறுவன்தம் வீடு செல்லும்

மார்க்கத்தை மொழிகின்ற முறைம றந்தான்..

வழிக்குறாப் போழ்தினிலும் இல்லஞ் சேரும்

வகையறிவார் புத்தமகான் விண்ணனை மன்னை

தெளிவறவே தேர்தவர்தன் புத்த ராகப்

பரிணாமம் பெற்றமுதல் நாள்தொடந்தே

அழைத்தபடி மறுநாள்தான் தனித்து நாளும்

அமுதேற்கும் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி

வழிநடந்தார் வேண்டுதலை விடுத்தார் தம்மின்

வார்த்தைக்கும் உயிர்கொடுத்த வாகாய்ப் புத்தர்..

எப்படித்தான் பகவானை உபசரிய்ய(து)

என்றநியாப் பெண்மையார் உதவி நாடு
துப்பரவு செய்தாள்கில் தூய்தாய் மாறத்

தூவிவைத்தாள் புத்தம்புது மலர்கள் ஆங்கு
கப்பியதே ஒளிபகலாச் சுகந்தம் வீச்க்

கொளுத்திவைத்தாள் மணப்பொருட்கள் அமர்ந்து கொள்ளத்
தப்பாதோர் ஆசனமும் தேர்ந்தாள் வெள்ளைத்
துணிகொண்டும் மூழியதை அலங்கரித்தாள்

பக்தியொடு அவள்செய்த அலங்காரங்கள்

பார்த்திட்ட பத்தேயாகா மகிழ்ந்தே போனான்
சத்தியமாய்ப் புத்தராங்கு வரவே மாட்டார்

தெரிந்தில்லார் வருவழியை என்றினைந்தே
சித்தத்தில் பொறாமைப்பகை கொண்டே வெய்யோன்

தோன்றுகாலைப் பொழுதினிலே பக்கை வீடு
வந்தடைந்தான் வந்தவனைப் பின்வீட்டிற்கு
வழிகாட்டி வைத்தனளே வெறுப்பி ணோடே..

வாக்களித்த வாறுபுத்தர் வருகை கண்டு

வரவேற்று உபசரித்தாள் மனம்மகிழ்ந்தே
நாக்குளிரும் வார்த்தைகளால் பகவான் நெஞ்சை

நனைத்தனளே பதம்பணிந்தாள் அமரச் செய்தாள்
ஆக்கிவைத்த அறுசுவைகொள் உண்ட தன்னை

அன்போடு பரிமாற உண்டு நன்றி
தேக்கியதோர் உபன்யாசம் செய்தார் புத்தர்
தெளிந்தபெண்ணாள் “சாது சாது” எனக் கோவித்தாள்

“சாதுசாது” எனுங்கோவூங் கேட்டு ஆங்கு
சென்றடைந்தான் பத்தேயாகா பொறாமை கொண்டே
ஒதுவொண்ணாச் சினத்தொடே உட்புகந்தான்
உரைக்கவாண்ணா வார்த்தைகளால் பெண்ணேனச் சாடி
ஏதுசெய்தாய் இத்தனைநாள் என்றன் மீது
இசைந்துபொழிந் திட்டமதிப் பனைத்தும் நீக்கி
போதிமாத வர்செய்த பிரச்சா ரத்தில்
பித்தாகி னாயெனவே பிதற்றி னானே..

பெண்ணோடு புத்தரரையும் புண்ணுறச்சொல்
பொழிந்ததனால் வெட்கித்து மனங்குழம்பி
புண்ணியரின் போதனையுட் புகாசிநஞ் சோடே
பரிதவித்தாள் பேதையவள் தேர்ந்த புத்தர
பெண்ணேயுன் மனத்தைத் “தம்ம” வின்பால்
பெயர்க்கவாண்ண திருக்கிள்றா யன்றோ என்ன
உண்மையதே தவிர்க்கவண்ணப் பசுந்தளிரபோல்
உள்ளுச்சலனப் படுகிறதே எனக்கசிந்தாள்..

பெண்ணேனிம் மனிதர்களின் வார்த்தை கட்குப்
பெறுமதியொன் றில்லையதில் பொருளும் இல்லை
விண்தோன்றும் கோட்டகால இழபோ லாகும்
வரிக்காதே மனத்துள்ளீர் மாற்றார் மீது
துன்மொழிகள் பகரினாது பகர்வோர் மீதே
திரும்பிவிடும் தம்மைத்தாம் நம்பி வாழ்வோர்
என்றும்பழிச் சொற்கஞ்சார் என்றார் புத்தர
ஏற்றுமனம் மாறினாளே பெளத்தும் சேர்ந்தாள்

6. கேள்வியும் பதவும்

மனிதன்:

பொய்யோடு புரட்டுமெனச் சாட்சியின்மை
பெருகியது முன்பில்லா வாறே இன்று
செய்தொழிலில் நேர்மையில்லை சத்தியத்தைத்
தவிர்த்தேதான் அத்தனையும்: ஏமாற்றின்பால்
மையலுற்றார் மானிட்ர்கள் பிறரை ஏய்த்து
முழந்தவரை கவர்கின்றார் புத்தனேநீ
வையகத்தை வழிநடத்தச் செய்த போதம்
வாழ்விலில்லை காரணம்ஏன் விளம்புவாயோ?

பகவான்:

பேராசை. கொண்டுவிட்டான் மனிதன் எல்லாப்
புறத்தினிலும் தான்வாழுச்: சுயநலத்தின்
காரணமே வேறில்லை கிடைத்த தொன்றில்
காணவில்லை திருப்தியவன் ஒன்றைப் பத்தாய்ச்
சேர்த்திடவே முயலுகின்றான் சூதுவாது
செய்தனிலும் நாணமற்றே எச்சில் மீதும்
தீராத மோகமுற்றான் ஆகைத் தீயில்
தேர்ந்தறிந்தும் வீழ்கின்றான் வேற்றான் றில்லை.

மனிதன் :

பற்றற்று வாழ்ந்தமகா புருஷன் வாழ்வில்
பற்றதிகம் கொளாதிருக்கப் போதித்தாய்நீ
மற்றுமதை மறந்தார்கள் பூமி மாந்தர்
மாறுசெய்தார் தர்மத்தை மதித்தா ரில்லை
அற்பகுணம் கொண்டவராய்த் தேஷத்தேஷ
அலைகின்றார் பொருள்சேர்க்க பகவானேநீ
மற்றுமொரு முறைபிறந்து வருகி லாயோ
மானிடரை வழிதிருத்த மாற்றம் காண

பகவான் :

பிறப்பெடுத்தார் பலபேர்கள் மனுக்குலத்தோர்
பற்றிவழி கொள்ளுமுயர் வேதங்கூறும்
நந்தியணர்த்தி வாழ்ந்துமவர் காட்டிச் சென்றார்
நீவீரோ புறந்தள்ளிக் கெட்டழிந்தீர்
அறிந்தறிந்தும் தவறுகளே செய்கின் ரீர்கள்
ஆசைக்கே முதன்மைதந்து வாழுகின்றீர்
துறவறத்தை மேற்கொண்டேன் ஆசை கொன்றேன்
தேர்ந்தறிவீர் என்பாதை தொடர்வீர் வாழ்வீர்

7. பொதனையால் காத்து புத்த டகான்

யாசகத்தின் பொருட்டுப்புத்தர சென்ற வேவளை
 எதிர்ப்பட்ட வீடான்றில் ஒருவர் தான்செய்
 பூசைக்குப் பொருந்துமொரு நல்லார் சேரப்
 பிராத்தித்தே உணவுதயார் செய்தார் நன்றே
 மாசகன்று சுபிட்சம்பெற லாமே நெஞ்சில்
 மகிழ்வுவரும் வரின்நல்லார் அல்லா துற்றால்
 மாசறுமே அத்தனையும் என்னும் எண்ணாம்
 மேலிடவே வீதிதனை நோக்க லானார்..

கண்கண்டார் காவியுடை தரித்துக் கையில்
 கமல்ஸ்டலத்தோ டவர்முன்னே புத்தர் தோன்ற
 விண்ணதிரக் குரல்கொடுத்தார் “தரித்தி ரத்தின்
 வரவேந் வரவேண்டாம் ஓடும்” என்றே
 கண்களிலே கருணைமழை பொழிய எந்தக்
 கவலுமற்று வையும்வரை காத்தி ருந்து
 மண்காக்க வந்தமகான் பொறுமை யோடே
 மனங்களியும் மொழிபகன்றார் பேச லானார்

விலக்கிவிட்ட சலுகத்தின் வரவென் ஏறயன் பீட்டு

வரவினையப் போதுரைத்த மனிதர் நோக்கி

“விலக்கிவிடப் பட்டவெர்யார் விலக்கி யோர்யார் பீட்டு

விபரம்நீர் அறிவீரோ” என்றாங் கேட்க

நிலைதளார்து அம்மனிதர் “பெரும! நீங்கள் பீட்டு

நினைப்ப தென்ன விபரிக்க வேண்டும்” என்ன பீட்டு

புலன்கொள்ள “வளஸ்ல்” சூத்தி ரத்தைப் பீட்டு

புரியவைத்தார் அம்மனிதர் புலன்கொண் டாரே பீட்டு

“பிறப்பாலே உயர்வுதாழ்வு இல்லை மாந்தர் பீட்டு

பிரிந்தவர் பண்புகளால் அன்றி மேலும் பீட்டு

பிறப்போடு சேர்ந்துவந்த குணங்க ளாலே பீட்டு

பிரிவார்கள் உயர்ந்தவராய்த் தாழ்ந்த பேராய் பீட்டு

அறிவீரன் றுரைக்கவவர் தவறு ணர்ந்தே பீட்டு

அகந்திருந்தி புத்தரவழி பற்றி அன்னார் பீட்டு

சிறந்தவழிச் சீடரென ஆனார் புத்தர் பீட்டு

சேவைக்குத் துணையானார் சிறப்புற் றாரே பீட்டு

மனிதனின்று பொருளின்பால் திசைதி ரும்பி பீட்டு

மிகுவாசை கொண்டதனைத் தேடு கின்றான் பீட்டு

புனிதமிகு கருணைஅன்பு பொறுமை தம்மைப் பீட்டு

பறக்கவிட்டான் காற்றினிலே நிறைந்த சொத்தைத் பீட்டு

தனதுடைமை ஆக்கிடவே துணிந்தான் இன்பம் பீட்டு

தோன்றுமதில் தானென்றே எண்ணு கின்றான் பீட்டு

தனம்சேர்ந்த போதினிலும் மகிழ்ச்சி யற்றே பீட்டு

திரிகின்றான் எனப்புத்தர் செப்பி னாரே பீட்டு

பிறப்பாலே மனிதரெல்லாம் ஒன்றாம் என்ற
 புத்தமகான் போதனையை மறந்து இன்று
 பிறந்தமண்ணில் பிரிவுகொண்டு யுத்தம் செய்து
 பெரும்மனித அழிவுக்கேன் கருவாய்ப் போனோம்
 இறந்தழியும் தொகைக்கின்று எல்லை உண்டோ
 இருப்பவரின் உயிர்களுக்குமும் உறுதி யுண்டோ
 மறந்ததுஏன் புத்தபிரான் வழியை எம்மோர்
 மீண்டுமொது கொண்டழிவைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்

கருணைஅன்பு பொறுமையெனும் புனிதப் பண்பைக்
 கைக்கொள்வோம் பிறஉயிர்மேல் அன்பு செய்வோம்
 மருவிவரும் பகயினையும் பொறுமை என்னும்
 மாபலத்தால் தடுத்துவெற்றி காண்போம் உள்ளக்
 கருணையினால் எதிரியையும் திருந்தச் செய்வோம்
 காசகன்று மனாங்களான்ற வழியைக் காண்போம்
 ஒருநாளும் தீதெண்ணாப் புத்தர் வாழ்வை
 ஓம்பிடுவோம் உலகமைதி கொள்ள வாழ்வோம்

8. கள்றை அடக்கய கோட்டான்

புத்தர்தம் பெருவைவரி “தேவதுத்த”

பொல்லாதான்

பெருந்துன்பம் அவர்க்கிழைத்தான்

கள்ளுட்டி களிசெரான்றை

பகாவான் முன்னே

கொல்லவென அனுப்பிவைத்தான்

போதை ஏறி -

துள்ளி முன்னே வந்தத்து

புழுதிலுட்டப் -

தொடர்நிலம் நடுங்கியது

வெறியால் எங்கும்

நில்லாது சித்தார்த்தர் தோழுரோடு

நடைவழியில் “நாலாகிரி”

வந்ததன்றோ..

சுடர்விட்டு ஒளிருமொரு

மாணிக்கத்தைச்

சுற்றியுள்ள மணிகள்போல்

வானில் சுற்றும்

சுந்திரனும் விண்மீன்கள்

போலும் புத்தர்

சீடராடு அச்சமற்றே

முன்நடந்தார்.

தடுத்தார்கள் மக்களொன்றி.
 முன்னே செல்லுங்
 செய்கைதனை மாதோருத்தி
 யானை முன்னே
 எறிந்தாள்தன் பாலகனை இறுதித்தீர்வாய்.
 சாந்தத்தின் மறுவுருவாய்
 விழிகள் பூமி
 சங்கமிக்கும் பார்வையொடு
 நின்றார் புத்தர்
 சீரிவரும் அரிமாழுன் அஞ்சிநிற்கும்
 சிற்றுயிர் போல்
 அடங்கியது களிறு.
 அங்கை கூறியது என்ன?
 “அமைதிநீ கொள்” என்றாமோ!
 கையுயர்த்த நடந்ததென்ன?
 கரி அடங்க
 பேரிரைச்சல் இட்டத்திது தலைகுணிந்தே
 பதம்பணிந்து நின்றதென்ன
 விந்தையாமோ!
 அதிசயத்தால் மக்களன்று
 அதிரந்தே போனார்.
 “அம்மம்மா என்னவிது!
 விந்தை” என்றார்

உடனுடைய காலத்திலே

உடனுடலில் இருந்த

நககள் கூட்டி

உத்தமனார் முன்வீச்

அவைகளொன்றில்

பெருமலைபோல் குவிந்ததந்த

யானைதன்னைப் பார்க்கவிய வாவாறே

மகிழ்வு பொங்க

தனைமறந்தே

“சாது சாது” என்றார்

புத்தர்

தம்பெருமை எண்ணித்

துதிசெய்தாரே..

9. கூடுச்சுய வென்றிட்ட சீலட்.

சுந்தரசு முத்ராவென் ஸிலைஞன் பேர்போல்
 சுந்தரனாய் வாழ்ந்தான் “ராஜ கஹா”வென்னாரில்
 புந்தியறி நாள்முதலாய்ப் புத்தர் தம்மின்
 போதனையின் வழிப்பட்டே பற்றி வாழ்ந்தான்
 சிந்தையெல்லாஞ் சித்தார்த்தர் கொள்கை யோடே
 “சாவத்தி” எனுமிடத்தில் நண்ப ணோடு
 சொந்தபந்தந் துறந்துவயர் துறவ றத்தைத்
 தாங்கிமனத் தூய்மையாடு நாள்க புத்தான்.

மற்றவர்கள் அவன்வயதில் மணம்மு டித்தே
 மனைவிமக்க ணோடுமெகிழ்ந் திருக்குங் காலை
 முற்றுந்தனை மாற்றிமகா புத்தர் கொண்ட
 மேலான சீலவழி செல்லல் கண்டே
 பெற்றோர்கள் மனமொழிந்தார் அமுதாள் அன்னை
 பிள்ளையவன் திசைசமாற்ற முடிவுஞ் செய்தாள்
 உற்றவருள் ஓரழகிப் பெண்ணாள் வந்தே
 உதவுவதாய் வாக்களித்தாள் தாய்ம கிழ்ந்தாள்.

என்மகனின் மனம்மாற்றித் தருவா யாயின்
 எனதுமரு மகளாக உணைநான் ஏற்பேன்
 சொன்னபடி செய்வேனோன் றன்னை கூற
 செயலில்வாய்ப் பட்டாளச் சீறுக்கி யன்றே
 தன்னைநிலை யாகவொரு குடியாய்க் கொண்டே
 “சாவத்தி” சென்றடைந்தாள் தீனமும் அந்தக்
 கண்ணியராம் துறவிபிச்சை ஏற்குஞ் சாலை
 கொண்டனோ தனக்கென்றோர் இல்ல மாமே

தீனமுமவர் வருகையிலே உணவுக் காயச்
 சுந்தரப்பெண் ணாவாள்துணைக் காண்போர் தேசில்
 மனமிழுந்து போகவென்றே மேலுந் தன்னை
 மிகுவழகாய் அலங்கரித்தே முன்றில் நிற்பாள்
 தனைநாடி இரந்துவரும் அவரைக் கண்டே
 தன்தங்கப் பாதணிகள் கழற்றி வீழ்ந்து
 வணாங்கினோ நெஞ்சத்துள் வஞ்சம் ஓங்க
 வருககில்லம் என்றவஞும் வேண்டி னானோ

வஞ்சகியின் மனமறியாப் புத்த பிக்கு
 விருப்பத்துக் கிணாங்கியுள்ளோ செல்ல அன்னாள்
 நெஞ்சத்துள் கொண்டிழிபி செயலில் வெல்லும்
 நோக்கோடே சீர்மைகெட்ட செயலில் மீண்டாள்
 கொஞ்சமேனும் மனப்பிறழ்வு கொள்ளா தன்னாள்
 கீழ்மைக்குத் துணைநிற்கா வாறே தூாய்
 பஞ்சசீல வழிசொல்லும் “சுந்த ரா”தம்
 பக்குவத்தால் வென்றுநின்றார் அவள்தோற் றானோ.

“சேத்தவனை”த் தக்காலை இருந்த புத்தர்
 தூரமன நோக்காலே இவைகண் ணுற்றே
 கோத்தவிதழ் முறவலினை நோக்கி யாங்கே
 கூடவெமர் ஆனந்தத் தேரர் கேட்பார்
 “பூத்தவிதழ் பொருளைன்ன பகவா னேநான்
 புரிந்துகொள்ள வாய்மொழி” என்றே வேண்ட
 வார்த்தையுரை செய்தாரே மௌனம் நீங்கி
 விளைந்ததென்ன தாமென்றே அறியும் வாரே

“சுந்தர சமுத்திரர்க்கும் ஒருமா துக்கும்
 சங்கையில்லா நிலைமையொன்று தோன்றிற்” றென்று
 வந்தவினை தலையெடுத்துப் புத்தர் கூற
 வேதனையும் (ரூ)ஆனந்தத் தேரர் கேட்பார்
 “சுந்தர சமுத்திரர்க்க சுந்த ரிக்கா
 சேர்ந்ததுவாம் வெற்றியெனப் புத்தர் சொல்வார்
 “எந்தவித பங்கமுமே அவருக் கில்லை
 ஏமாந்தாள் கெடுக்கவந்த மாது என்றே..

எவ்ரொருவர் இவ்வுலகின் ஆசை பாசம்
 அகற்றிவெற்றி கெள்ளுவரோ அவரே உண்மைத்
 தவமியற்றும் பிராமணராய் ஆவார் மற்றோர்
 தோற்றிவோர் வாழ்வினிலே என்பதற்கு
 இவையோர்நற் பாடமென இயம்பா நின்றார்
 இவ்வுலகின் இசைபாசம் அற்று வாழ்ந்த
 புவிபோற்றும் புத்தபிரான் நாமும் வாழ்வில்
 பின்பற்றி வாழ்ந்துவெற்றி யுயர்வு காண்போம்.

10. போதை பற்றிப் புத்த பகவான்

போதைத்தரும் பொருட்களினைக் கொள்வ தாலே
 பிறக்கின்ற கேடுகளைப் பகவான் புத்தர்
 ஓதியுள்ளார் ஆழைன்றே ஓர்ந்த நிந்தால்
 உடன்தவிர்க்க மனந்துணியும் அவையாம் செல்வம்
 மீதமின்றி அழிவறுமே பிணக்கும் தோன்றும்
 மானமழிந் திடலாகும் நோயும் சேரும்
 புதலத்தில் மதிப்பிழப்பர் நிர்வா ணத்தால்
 பூமிக்கும் இரையாவார் விரைவில் என்றார்.

சேர்த்துவைத்த பொருளங்களும் குழியி னாலே
 தீயுண்ட பஞ்சாகிப் போகும் நாளும்
 ஊரவர்க்கும் தனக்குமெனக் செலவு செய்யும்
 ஊதாரித் தனத்திலே எதுவும் எஞ்சா
 சீரழியும் வாழ்வுசெல்வம் இலாது போனால்
 தெருத்தெருவாய் பிச்சைசெற்கும் காலம் தோன்றும்
 யாருமிலார் அந்திமத்தில் உதவ என்னும்
 அவலநிலை அனுபவத்தால் அறிய வோமே..

குடிப்பதனால் போதையேறும் நிதானங் கெட்டுக்
 கண்டகண்ட பேருடனே பகைமை பூண்டு
 அழதுமிக்கும் வாய்ச்சமர்க்கும் செல்லத் தூண்டும்
 ஆக்கவினை உயிர்ப்பலியின் பாலுஞ் செல்லும்
 குடும்பத்துள் நிம்மதியில் லாதே நாளும்
 கண்டபடி சண்டைகளால் குழப்பம் தோன்றும்
 கிடுக்கண்கள் பலதோன்றும் குழியி னாலே
 எல்லோரும் அறிந்தபொது உண்மை அஃதே

மதியாதே உலகம்தன் குடும்ப மேனும்

மதியாதே தான்பெற்ற மக்கள் கூட

மதியாரே மனையானும் மதிக்க மாட்டாள்

மானமிழுந் திழிவுவரும் ஊர்சி ரிக்கும்

கதிவருமே வாழ்நாளில் சேர்த்து வைத்த

கௌரவத்தின் இழப்புவரும் காண்போ ரெல்லாம்

எதிர்கொள்ளத் துணிந்திடவும் மாட்டார் நோக்க

ஏற்காத பிறவியென்னும் எண்ணத் தாலே

கல்லீரல் கல்லாகும் நீர் கங்கள்

கொண்டதாழில் செய்யாதே மறுக்கும் நஞ்சால்

பொல்லாத குடற்புண்ணும் வயிற்று நோயும்

பொருந்தாத பொருட்களினால் வாந்தி தோன்றும்

மைல்லமெல்ல உடல்நரம்புத் தொகுதிக் கூட்டம்

முறைகெட்ட பழக்கத்தால் சோர்ந்து போகும்

இல்லாத புதுப்புதிய பிணிகள் தோன்றி

இறுதியிலே இடைநடுவில் சாவார் காண்போம்

மதிமயக்கும் மதுபுகைக்கும் இவைகள் மூக்கால்

மேலெழுவென் றறுஞ்சுக்கின்ற “பொழி” எத்தால்
எதிர்வினைகள் பலகொண்ட நச்சாம் என்றே

எண்ணாதோர் தொடர்ந்ததனைக் கொள்வ தாலே
மெதுமெதுவாய் உடல்பழகி ஈற்றில் அஃதை

மறக்கவொண்ணா நிலைதோன்றப் பரித விப்பர்
விதிமாற்றி அகாலத்தில் அழிக்கும் இஃதை

வேண்டாத பழக்கமெனப் பகவான் சொன்னார்.

11. பட்டாச்சார

பெருஞ்செல்வக் குலத்துதித்த அழகுப் பெண்ணாள்
 “பட்டாச்சார” தனதில்லப் பணிகள் செய்யும்
 வறுமையற்ற இளைஞுனுடன் காதல் கொள்ள
 வீட்டைமறந் தேகுநிலைக் காகி னார்கள்
 திருமணத்தின் பின்னவர்கள் தமைத்த ஸித்துச்
 “சாவத்தி” எனுமுரில் வாழும் காலை
 உருவான சோகவர லாறு தன்னை
 உரைக்கின்ற பலன்தருமென் ரோது கின்றேன்

தனியாக வேற்றுாரில் வாழும் போது
 தானியங்கள் பயிர்செய்த கணவன் வாழு
 முன்னரியா வீட்டுப்பணி யணைத்தும் அன்னாள்
 முறையாகச் செய்துவர வாணாள் அக்கால்
 மனைவிளாங்க மகனோருவன் பிறந்தான் பின்னோர்
 மகவுமவள் வயிற்றுத்தாள் பட்டாச் சார
 தனைப்பெற்றோர் தமைக்காணும் ஆசை யுற்றாள்
 தனதாசை தனைக்கணவன் தனக்குஞ் சொன்னாள்.

விருப்பமற்றுப் போனாலும் மனைவிக் காக
 விரும்பினானே கணவனும்போம் வழியின் மீது
 பெரும்புயலால் தவித்தார்கள் தங்கு தற்குப்
 பொருந்துமிடந் தேடியவள் பதியுஞ் சென்றான்
 அரவமொன்று தீண்டியவன் ஆவி போக
 ஆருமற்ற தனிமையிலே வயிற்றி ருந்த
 ஒருசிசுவும் பிறந்ததன்னாள் உடனி ருந்த
 ஒருமகனும் ஆற்றுக்குப் பலியு மானான்.

கணவனோடு முதல்மகனும் அதனோ டொன்றிக்
 கழுகொன்று புதுமகனைக் கவர்ந்துஞ் செல்ல
 தனைத்தனியே விட்டவர்கள் சென்ற தாலே
 தாங்கொணாத துயருந்றாள் பட்டாச் சார
 தனைப்பெற்ற தாய்தந்தை தம்மைக் காண
 தனித்தவளாய்ச் சென்றாளாஸ் கதுபோல் பொல்லா
 வினையொன்றும் அறிந்திட்டாள் அடங்காச் சோகம்
 வந்துறவே தன்றினைவை இழந்திட்ட பாளோ.

பெற்றோரும் பெரும்புயலால் வீடு வீழ்ந்து
 புதையன்னு இறந்தவினை தாமே அஃது
 முற்றுந்தன் வாழ்வில்துணை யற்றுப் போன
 மங்கைசித்தப் பிரமையற்றுத் தவித்துப் போனாள்
 சுற்றியொரு துணியேனும் உடலந் தாங்காத
 தன்மையிலே நிர்வாணி யாகத் தம்மின்
 வெற்றுடலைப் பிறர்கண்டும் அவள்நோக் காதே
 வீதிதனில் ஓடினளே வருந்தா ரற்றே

ஈதுற்ற காலத்தில் தரும புத்தர்
 “ஜேத்தவன்” இசூரிமம் தனில்த ரித்தே
 போதனைகள் செய்துவந்தார் பஞ்ச சீலம்
 பரவத்தொண் டாற்றவங்கே பட்டாச் சார
 ஏதுமுடை யற்றுபுத்தர் எதிரி லோட
 இருந்தவர்கள் தடுத்தார்கள் அமைதி யாகச்
 சாதுமொழி பகர்ந்திட்டார் என்னி டத்தே
 செல்லும்வழி மறிக்காதீர் விடுக வென்றே

விடுகவவள் தனையென்றார் புத்தர் அன்னாள்
வந்தவர்தம் பதங்களிலே வீழ்ந்தா ஞற்ற
கொடுவினைகள் அத்தனையால் கொட்டித் தீர்த்தாள்
குடும்பவாழ்வின் சோகத்தைக் கூறி நின்றாள்
அடங்கட்டும் உன்மூகை வேண்டு மட்டும்
அழுதுவிட்டாய் அலைகடவுந் தோற்றுப் போக
இடங்கண்டாய் பொருந்துகின்ற அடைக்க வம்நான்
எனக்கூறித் தர்மத்தைப் போதித் தாரே

பத்தினியாய்த் தனைமாற்றிக் கொண்ட பின்னர்
பட்டாச்சார பெளத்தத்ரம் தன்னை மற்றுப்
பிக்குனிமார் தமக்கும்ணுங் குற்ற பேர்க்கும்
போதித்தாள் பொய்யுலக வாழ்வின் சோகம்
முக்காலும் உயர்ந்தவவள் முழுமை யாக
மகான்புத்தர் போதனையால் மனமும் மாறி
திக்கணைத்தும் பெளத்தத்ரம் தழைத்தே யோங்கத்
தன்வாழ்வை அர்ப்பணித்தே சாந்தி கொண்டாள்

12. குச ஜாதகக் கதை

“அக்காக” என்றாலூரு மன்னன்அந்நாள்

ஆண்டுவெந்தான் “குசலவதி” யென்னும் நாட்டை
தக்கதுணை யாகமனை யாளாய் வாய்த்தாள்

“சீலவதி” என்பவளும் அவர்க ஞக்கு
மக்களிரு பேரிருந்தார் “குசன்” என்பானும்
கண்ணுக்கு அழகில்லான் புத்தி சாலி
மிக்கஅழு கானவனாம் தம்பி புத்திக்

கூர்மையில்லான் “ஜயம்பதி”யென் பேர்கொண்- டோனே
கோரமுகம் கொண்டவனாம் “குசன்”தன் வாழ்வைக்
கடத்தினானே திருமணமே வேண்டாம் என்று
தீராத துயர்கொண்டார் அன்றை தந்தை
திருமணத்தைச் செய்யும்படி வற்பு றுத்த
பேரழகாய்ச் சிலையான்று வழிக்கச் செய்து
பக்கத்து நாடெல்லாங் கொண்டு சென்று
யாரிதுபோல் உள்ளனரோ அழைத்து வந்தால்
அவனைமணமாம் புரிவேண்நான் என்று கைத்தான்.

கண்டனர்ஷர் பெண்அவரோ அரசன் செல்வி
 காண்பவர்கள் படும்அழகி “மது”வின் பெண்ணாள்
 பெண்பெயரோ “பவாவதி”யாம் திரும் ணத்தால்
 பிளைந்தார்கள் தாயாரின் பணிப்பின் பேரில்
 கண்டதில்லை “குசன்”முகத்தை மனைவி அன்னார்
 குழந்தைதூண்று பெறும்வரையும் பகலில் காணக்
 தண்டலையில் தாமரையின் இடையொ ழிந்து
 தன்மனையாள் தனைக் “குசனு”ம் காண வானான்.

அழகான தம்பியைத்தாய் காட்டி மங்னன்
 அவன்தானென் றுரைசெய்ய மனத்தால் நொந்த
 அழகில்லான் “குசன்”தன்னை வெளியில் காட்ட
 அதிர்சியுற்றாள் மனைவியவள் கணவன் கண்டே
 அழகில்மிக அழகாகத் தானி ருக்க
 அவரோடு தீனிவாழ மாட்டேன் என்று
 அழலானாள் பெற்றோரை அண்டி வாழ
 அடம்பிழத்தாள் குசனைவிட்டு அகன்றிட டாளே

தனைவிட்டுப் போனாளாம் மனையாள் தன்னைத்
 தொடர்ந்துமதன் பார்வையிலே கொண்டி ருக்க
 மனதார விரும்பினனே குசனும் மாமன்
 மாளிகையில் பணியாளாய்ப் பணியுங் கொண்டான்
 தனதுமகள் தனித்திருக்க விரும்பாத் தந்தை
 செய்யவினைந் தான்டிரண்டாம் சுயம்வ ரத்தை
 மனங்கொண்டார் எழுவர்அர சாளும் பேர்கள்
 “மது”மன்னன் செய்வதறி யாது போனான்.

தன்மகளை மனையாளாய்க் கொள்வ தற்குத்

தாமாக முன்வந்த எழுவ ருக்கும்

முன்வந்தான் “மது”மன்னன் ஏழு துண்டாய்

மகளைவெட்டிப் பகிர்ந்தளிக்கச் சேதி கேட்டு

தன்னுணர்வு இழந்தனளே மன்னன் செல்வி

தாளாத துயர்கொண்டாள் மாளி கையில்

என்கணவன் பணியாளாய் இருப்ப தாக

எடுத்துரைத்தாள் தந்தையிடம் குசனும் வந்தான்

கணவன்றன் கால்களிலே வீழ்ந்து தம்யின்

குற்றத்தை மன்னிக்க மகனும் வேண்ட

இணங்கினானே குசனுமதன் மாமன் கொண்ட

இடுக்கண்ணில் காத்திடவும் உறுதி புண்டான்
மனைவியொடு பட்டத்துக் கரிமீ தேறி

மனைகொள்ள முன்வந்த மன்ன ரோடு

முனைந்தான்போர் தொடுத்திவும் களத்தில் அன்னார்

மண்டியிட்டார் தோல்விதனை ஒப்புக் கொண்டே

சிறையுண்டார் மன்னர்கள் அவர்கள் தம்மைக்

குசன்மாமன் முன்னழைத்துச் சென்று நீங்கள்
பொறுத்தருள வேண்டுமிவர் தம்மை உங்கள்

பெண்மகர்க்குப் பதிகளாக்க வேண்டும் என்றான்
மறுத்துரையார் “மது”மன்னர் கேட்ட வாரே

மனைஞ்செய்தும் வைத்தார் “குசன்” இறைவ ரத்தால்
பிறவிநிலை மாறியழு குற்றுப் பின்னாள்

பவாவதியுடன் வாழ்ந்ததுவாய்ப் பேச வாரே..

13. பகவான்ன் கண்ணீர்

மரமொன்றின் அடியினிலே பகவான் புத்தர்
மெளனதவம் இயற்றுகையில் அருகில் மற்றோர்
மரத்தினிலே கல்வீசிப் பழம்ப நிக்க
முயன்றார்கள் சிறுவர்கள் கல்லில் ஒன்று
பொருமானின் சிரசினிலே பட்டுக் காயம்
பண்ணியதால் சொக்குருதி சிறிப் பாயும்
இருவிழிகள் பொங்கினவே கண்ணீர் ராலே
இதுகண்டார் சிறுவர்கள் அதிர்ச்சி யுற்றார்

கண்ணத்தில் வழிந்தோடுங் கண்ணீர் கண்டு
கலங்கினரச் சிறுவர்கள் அருகிற் குந்தி
மன்னித்தே அருளவேண்டும் பகவா னேநாம்
மாபாவம் செய்துவிட்டோம் தவறி மூத்தோம்
எண்ணியிதை நாமியற்ற வில்லைச் சற்றும்
எதிர்பாராப் போதுற்ற வினையாம் என்றே
புண்ணியரைப் பணிந்துருகி வேண்டி னார்கள்
பகவான்கால் பற்றினரே பயம்மேற் கொண்டே

சிறுவர்தமின் நிலைமையினைக் கண்ட புத்தர்

சிறுநகையை வதனத்தில் பதித்துச் சொல்வார்

உறுவதுதான் உறுமதனால் நீங்கள் சற்றும்

உள்மெருந்த வேண்டாமே அறிய வீரகள்

சிறுவடுத்தான் தோன்றியதென் சிரத்திற் கல்லால்

சொங்குருதி வரச்செய்த(து) என்றிட டாலும்

உற்றகண்ணீர் வேதனையால் வந்த தல்ல

உண்டதற்கோர் காரணமும் எனப்பு கன்றார்.

சொல்லிடுவார் புத்தரந்தச் சிறாரை நோக்கிச்

சீரியநற் பாடமொன்றாய் மனத்திற் நோய்

கல்லழத்தீர் கல்பட்ட மரமுங் கூடக்

கனியைத்தருங் கருணைகொண்ட தன்றோ நானோ

கல்பட்டு உங்களுக்குத் தந்த தென்ன

கவலையென்றோ சிறுவர்களே அதுவே வேறு

இல்லையொரு காரணமென் கண்ணீர் ருக்கு

ஏற்றிடுவீர் அமைதிகொள்வீர் எனப்பு கன்றார்.

14. தலைவன்

ஆற்றல் அறிவு அசையா நடவேநிலை
ஏற்றம் மிகுகொள்கை எஞ்சான்றும் - சீற்றமே
கொள்ளா தனுசரித்துச் செல்லுகின்ற நற்றிறமை
உள்ளோர் தலைமைக் குவப்பு.

ஊக்கம் அளித்தல் உறுதுணையாய் நின்றுதவல்
ஆக்கம் பெருக அறிவுரைத்தல் - நோக்கம்
சிறந்தோங்க நல்லாசி செப்புதல் கொள்கை
அறங்காத்தல் அன்னார் கடன்.

சட்டென்று தோன்றுவதைச் செய்யாது மற்றவரின்
இட்டாம் எதுவென் றறிந்தோர்ந்தே - திட்டமிட்டுச்
செய்யுங் கருமமதைச் செய்வார் ஒருநாளும்
பொய்யாத வாரே யவர்.

கொற்றவன்தா னானாலும் கொள்கைப் புமமற்றால்
சற்றும் இடங்கொடுக்க மாட்டாரே - மற்றோர்தாம்
மாறுசெய்த போதினிலும் மாறார்தாம் கொண்டவழி
ஊறுவந் துற்றாலுந் தான்.

15. ஒழுக்கம் உயர்வும் உயர்வாம்

மானுடத்தின் மேன்மைகாட்டும் ஒழுக்கம் என்றால் மிகையில்லை மனுக்குலத்தை வழிந டாத்தி மானுடத்தின் மேன்மைதனை சொன்ன மேலோர் மொழிந்ததுவும் ஒழுக்கத்தால் உயர்வீ ரென்றே கானவிலங் கிருந்துமக்கள் தமைப்பி ரிக்கக் கைக்கொண்டா என்றியுயர் ஒழுக்கந் தன்னை கானவிலங் கிருந்துமவர் கீழாம் என்ற கருத்துரைத்தால் பொய்யில்லை உலகத் தோரே.

முளையிருந்தே ஒழுக்கத்தைக் குழந்தை கட்கு மனமேடை தனிர்பதித்தல் வேண்டும் பெற்றோர் இளவையதில் பள்ளிகளில் குருமார் அஃதை இடையெராது வளர்த்தெடுத்தல் கடனே யாகும் பிழையான வழிதொடரார் இளைஞர் மார்க்கப் போதகரின் போதனையால் இவற்றுக் கெல்லாம் ஒழுங்குற்றத்தும் வாழ்வுதனை அமைத்தல் வேண்டும் உபதேசம் செய்யுபவர் உலகத் தோரே.

பொருளிமுந்தால் பெற்றிடலாம் பதவி கூடப்
 பறந்தாலும் மீண்டுவரும் புகழ்போ னாலும்
 திரும்பிப்பெற வாய்ப்புண்டு தொழில் தோல்வி
 தோன்றியிலும் தலைநிபிரக் கூடும் வாழ்வின்
 பெருமைகளும் வசதிவாய்ப்பும் போனா வூந்தான்
 பெற்றிடலாம் ஒழுக்கத்தின் இழப்பி னாலே
 சிறுமையுற்றால் முற்றுமழிந் திட்டாற் போலாம்
 தொல்லுலகில் இழிவேயின் மோட்சம் கிள்ளை

எத்தனைதான் வாழ்வினிலே அறிவு கொண்டு
 ஏற்றமுற்ற போதினிலும் அனைத்துப் பேரும்
 வித்திட்ட குருதம்மை மதிக்க வேண்டும்
 வாழ்நாளில் அவருறவைத் தொடரல் வேண்டும்
 புத்திமிகு சிறாரையவர் கிளமைப் போதே
 புரிந்தறிந்து கொள்வதுமுன் குருவே ஆய்ந்த
 ஒத்தகல்வி தனைவழங்கி உயர்வு கொள்ள
 உறுதுணையாய் இருக்குமவர் உலகில் மேலோர்.

16. யாஸ்ரந்த சொட்டுகளிலே தழிமொட்டுபோல்

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதில்லை
என்றே சொன்னான்

தேமதுரத் தமிழ்தந்த தமிழ்புலவன் பாரதிதன்
பாட்டில் அந்நாள்
ஆமெமது நற்றமிழ்போல் அழகுமொழி ஆதிமொழி
அகிலத் தில்லை
தேமதுரத் தமிழூங்கள் தாய்மொழியாம் எனவுலகு
தெரியச் செய்வோம்

நாவினிக்கும் நவின்றிடுங்கால் நற்றமிழின் நலமுறைப்பின்
வார்த்தை தோறும்
தாவிவரும் ஓசைநயஞ் செவியினிக்கச் செய்யுமெழிற்
சொல்லால் நெஞ்சுசப்
பூவிரியும் தத்துவங்கள் பூத்தவுயர் படைப்புகளால்
மொழிக்கண் றெண்ணும்
யாவுமள தானமொழி எனத்தமிழை ஓதிடுங்கால
ஏற்கா ருண்டோ.

நாற்றாண்டு பலகடந்து நிலைத்துவளர் மொழிமுதுமை
நெஞ்சுங்காச் செல்வம்
போற்றும்பல காவியங்கள் பெருமைசொல்லும் பாங்கியற்றப்
புதுமைக் காம்நல்
மாற்றாங்கள் கோத்துவழி மாறாதே மாண்புற்று
மண்ணில் ஊன்றி
வேற்றுவரும் கற்றாய்ந்தே வாழ்வுபெற வாகுசெய்யும்
விரும்பா ருண்டோ.

கம்பனாடு வள்ளுவதனும் இளங்கோவுங் கவிகோக்கக்
களிப்பால் எம்மோர்
தம்பங்காய்த் தாய்மொழிக்குத் தலைசிறந்த காப்பியங்கள்
தந்தே வென்றார்
தும்பிகாண்ட செந்நறையுந் தேமதுரத் தெள்ளமுதுந்
தோற்கும் பாங்காய்
அம்புவிக்குப் படைத்தளித்த அற்புதமாம் அவையனைத்தும்
அறியா ருண்டோ

இந்துமதப் புலவோர்கள் கிறிஸ்த்தவர்கள் முஸ்லிம்கள்
பெளத்தம் சார்ந்தோர்
சிந்தையள்ளுந் தமிழ்செய்து சிறப்பற்றார் செகம்போற்றத்
தமையே தந்தார்
விந்தைபல மதம்வளரத் தமிழ்த்தொண்டு செய்ததொடு
தானும் ஓங்கி
புந்தியுள்ள மானிடர்க்குப் புவிமறுமைப் பேற்றையும்
மொழியாகிற்றே

ஆழ்கடல்சூழ் நிலமனைத்தும் அழகுதமிழ் ஓசையின்று
ஆட்சி செய்யும்
வாழ்வுபெற்ற தெங்கனுமே வாழ்கின்ற பேர்களினால்
வரமாம் அஃது
ஏழ்மையில்லைத் தமிழுக்கு என்றென்றும் புதுப்புதிதாய்
லிலக்கி யங்கள்
தோள்தருவ தாற்றமிழும் தரணியுள்ள வரைவாழும்
தொடருஞ் சீரே.

17. டெல்லத் தகட்டுஞ்.....

மெல்லத் தமிழினிச் சாகுமென - யாரோ

மெழிந்ததாய்ப் புகள்றனன் கவிப்பெருமான் - அவன்

சொல்லில் பொதிந்தபேர் உண்மைதனை - இன்று

சான்றோடு கூறுதல் சாலுமன்றோ

அகர முதல எழுத்தனைத்தும் - அன்று

ஆரம்ப வகுப்பினில் கற்றறிந்தோம் - தமிழ்

நிகர மொழியொன்று இல்லையெனும் - மன

நினைவுகள் ஊன்றிட மொழிபயின்றோம்

கம்பனை ஒளவையை வள்ளுவனை - நாம்

காணாத போதிலும் பாரதியைத் - தமிழ்

வெம்பசி போக்கிடக் கற்றறிந்தோம் - அவன்

வழங்கிய தமிழினில் ஆழ்ந்திருந்தோம்

செந்தமிழ் கற்றுநற் றமிழினிலே - முன்பு

செய்தவர் செய்தவை செய்வாருண்டோ - இன்று

ஏந்திர வாழ்வென்று சாட்டுச்சொல்லி - தமிழ்

இல்லா தொழித்திட முயலுகின்றார்

ஆக்க இலக்கியம் படைப்பவர்கள் - இன்று

அருகியே போயினர் புதுப்புதிதாய் - நல்ல

ஆக்க இலக்கியம் படைப்பதற்கு - ஒரு

அளாமே தேறிடா நினையென்றவோம்

கடல்போல் தமிழினில் சொல்லிருக்கத் - தேஷக்
காணாது வெவ்வேறு மொழிகளிலே - சொல்
கடன்பெறு கீழ்நிலை வந்ததையோ - இந்தக்
கோலத்தில் தமிழ்வாழுக் கூடிடுமோ.

கொச்சை மொழிபேசக் கூசும்மொழி - கவி
கோப்பவர் காதை படைப்பவர்கள் - இன்று
பச்சையாய்த் தத்தம் படைப்புக்களில் - சேரப்
பாடுகின் றார்ஸடுத் தாஞ்சின்றார்.

பேச்சிலுந் தளித்தமிழ் இல்லையென்று - கலப்
படமாகப் போனது பள்ளிகளில் - மொழித்
தேர்ச்சிக்கும் தமிழில்லை முன்னரைப்போல் - இன்று
தமிழ்கற்போர் அருகிடும் நிலையுணர்வோம்

தமிழினை அழிப்பவர் தமிழர்களாய் - இன்று
தோன்றிய வேதனை யார்க்குரைப்போம் - செந்
தமிழினை அறிந்தவர் இலாதொழியும் - பெரும்
சோகத்தை எண்ணிடல் துயரமன்றோ.

சாகாது தமிழ்வாழு வேண்டுமெனில் - நம்
சந்ததி தமைத்தமிழ் கற்பதற்கு - மிகு
வாகாய் வழிசமைத் தூக்குவிக்கும் - பாங்கு
வேண்டும்நம் நெஞ்சுச்சத் திருத்துவமே.

18. அன்னைத் தகடி

அன்னையும் பிதாவும் போலாம் எங்கள்
அழகிய தமிழ்மொழியே – அதைக்
கண்போல் காத்திட வேண்டும் அறிவாய்
கருத்தினில் கொள்மகனே

உயிரும் மெய்யும் உயிர்மெய் என்றும்
உள்ளதை நீஅறிவாய் - அவை
உயிராம் மொழிக்கு ஒழுங்குறக் கற்று
உயர்ந்திட நீழுயல்வாய்

ஆயிரம் ஆயிரம் கிலக்கியம் உண்டு
அறிந்திரு நீதமிழில் - பல
ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்தது
ஆய்ந்தறி கற்றுணரு
பற்பல மொழிகள் கற்றிய வேண்டும்
பலமொழிப் பண்டதனாய் - நீ
பாரோர் போற்றப் புகழ்பெற வேண்டும்
பழுதல் தாய்மொழியை

ஆயிரம் மொழிகள் அறிந்திருந் தாலும்
அன்னைத் தமிழ்மொழிக்கு – அவை
ஸ்டாய் ஆகா இன்பத் தமிழின்
இனிமை அவைக்கில்லை

எங்குந் சென்றிடு போய்தும் தமிழை
இழுந்திடத் துணியாதே – நீ
அங்குந் தமிழை அறிந்திடச் செய்வாய்
அன்புத் திருமகனே

பரம்பரை யாய்நாம் பேசும் மொழிதமிழ்
பழப்பதும் அதுவாக – என்றும்
இருந்திட வேண்டும் என்பதை நெஞ்சில்
இருத்திடு தமிழ்மகனே

19. செந்தக்டீச் செம்மொடூச் சீர்

எம்மொழியைச் செம்மொழியாய்க் கொண்டோம் இன்று
எர்பத்துச் சதான்னுக்கு) அதிக மாக
இம்மாபேர் உலகத்தில் அரசு ஒச்சி
இலக்கியங்கள் பற்பலவும் படைத்த ஸித்தே
செம்மையறத் தனித்தே:வே ரெம்மொ பூக்கும்
சார்ந்துதித்த மொழியென்னும் நாம மற்றே
அம்ம!இன்னும் கோலோச்சும் தமிழை எண்ணி
அகமகிழா திருப்பவர்கள் யாருண் டாமோ

பற்பலவாய்க் காவியங்கள் படைத்தார் முன்னோர்
யைந்தமிழின் மரபுகுன்றாப் பாங்கி னோடே
அற்புதமாம் அவைதமிழின் அமுத ஊற்றாம்
அகிளமதை ஓப்பியதால் “ஆம்”என் ரோர்ந்து
பொறப்புறமல் வயர்நாமம் புகழின் மாச்சொல்
பெற்றிடவுஞ் செய்திட்டார் பெருமை கொண்டார்
நற்றமிழின் எதிர்காலம் சிறக்க வேண்டின்
நாமுமதைத் தொடர்ந்திடுதல் வேண்டும் மன்றோ

“வள்ளுவனார்” செய்திட்ட குறளைப் போன்றும்
வண்டமிழின் கடல்“கம்பன்” கவிதை போலும்
தெள்ளுதமிழ்ப் புலவன்“உமர்” படைத்த ஸித்த
“சீரா”வின் பாப்போன்றும் நறுந்தே னூற்றின்
வள்ளுமெனும் பாரதியின் பாடல் போன்றும்
வகைவகையாய் வழிதொடர்ந்தே இலக்கி யங்கள்
கொள்ளளகொள்ளள யாய்ப்படைக்க வேண்டும் நம்மோர்
கொண்டபுகழ் நிலைபெறவே செய்தல் வேண்டும்

வீட்டுக்கு வீட்டுதமிழ்ப் புலமை கொண்டோர்
வாழ்ந்திருந்த காலமொன்று இருந்த தன்று
ஏட்டறிவு கொள்ளாத பெண்டிர் நாட்டார்
லைக்கியமாய்க் கவிபுனைந்தார் நினைந்த போழுதே
கேட்டறிவத் தமிழ்ப்புலமை கொண்டோர் வாழ்ந்தார்
காலமின்றி மாறியதே கற்போ ரில்லை
வீட்டுமொழி கூடவின்று தமிழா யில்லை
வழிமாற்றித் தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே

ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே

“ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே”
என்ற ஒரு பாடத்தின் போது எட்டறிவுப்பாடு
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
என்ற பாடத்தின் போது எட்டறிவுப்பாடு
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
என்ற பாடத்தின் போது எட்டறிவுப்பாடு
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே
என்ற பாடத்தின் போது எட்டறிவுப்பாடு
ஏட்டறிவு கூடவின்று தமிழ்க்கற்க வழிசெய் வோமே

20. பகையையும் குதுகையும்

பழையமை கழிதல் புதுமையுடன் சேரல் வழைமதான் என்றிழலுந் தீதே – பழுதில்லா நல்லனவாம் என்ப நிலைப்ப தொழித்தலைடு பொல்லா தனபுகுத லும்.

ஒரெழுத் தேனும் உகந்தவிடம் மாறிடுக்கால் சீர்மை தவறிடுமே செந்தமிழில் - ஓராதேன் வேற்றுக் காற்றார்தம் வேற்று மொழிவழக்கைச் சேர்த்தான் தமிழிழிக்கத் தான்.

தன்கா லுறுதி தனைநேர்க்கான் மாற்றார்கால் பொன்னும் எனவெண்ணீப் பற்றிடுவான் - தன்கால் நடையிழந்த தாம்காக்கை நாடியுவந் தன்ன நடைபயிலப் போனகதி போல்.

ஒன்றோட்டான் றான்றின் இரண்டாம் அசைசீர்கள் ஒன்றோட்டான் றந்றிமிகு ஓசைத்தரும் - அன்றேல் கணக்குத் தவறுவபோல றான்கவியும் சொல்சேர் பிணத்துக் குவமை பெறும்.

தாயைப் பிழைத்தோன் தமிழைப் பிழைத்தழிப்போன் சேயாவா ரோர்க்கலில் ஈரென்றே – தாயேபோல் தாய்மொழியை நெஞ்சத்துள் தாங்கு பிழைநேரா தூய்தாய் வளருந் தமிழ்.

21. நடது நாடும் தகழும்

பிறந்ததிந்தத் திருநாட்டில் தானே எம்மைப் பாலமாலை
பெற்றோரைப் பெற்றவரும் இலங்கை யோரே
இறந்தாலும் இறப்பதிந்த மண்ணில்தானே எல்லோர்க்கும் உரிமைகிங்கு ஒன்றுதானே
அறமோங்கப் பாடுபெட்டு உழைப்போம் எங்கள்
அன்னைமாழி தமிழூன்றே அடித்துச் செல்வோம்
பிறமொழிகள் அறிந்திருப்போம் ஆனால் நாங்கள் பேசுவதும்
பேசுவதும் எழுதுவதும் தமிழாய் வேண்டும்

தமிழரனச் சொல்வதற்கேன் அஞ்ச வேண்டும்
தாய்மொழியைக் கற்பதிலே ஆர்வம் வேண்டும்
அமிழ்தன்றோ எமதுமொழி அதனைக் காக்க ஆவிதனைத் தரவெனினும் முன்னே செல்வோம்
சமமான அந்தஸ்ததுத் தந்தாரின்று சமராஷிப் பெற்றெடுத்தோம் மறக்கலாமோ
எமதுபணி இந்நாட்டில் எல்லோர் நாவும் இன்பத்தமிழ் மொழிபேசுச் செய்தலாகும்

பல்லினத்தோர் பலமொழிகள் பேசும் மர்ந்தர் பாலமாலை
பாத்தவர்கள் பாமரர்கள் வாழும் நாட்டில்
தொல்லைபல வருவதென்ப தியற்கை ஆங்கே தெளிவாகச் சிந்தித்தே செயல்கள் வேண்டும்
எல்லோர்க்கும் தமிழ்மொழிமேல் பற்றுத் தோன்ற எம்மவர்தான் ஏற்றவழி காண வேண்டும்
சொல்லோடு நின்றுவிடல் கூடா அஃதைச் செயற்படுத்த முயன்றிடுதல் கடமையாகும்

தமிழ்மொழியில் கல்விபெறும் வயப்பிருந்தும்
தமக்கியலாச் சுறையென்றைச் சுமப்பார்க் கொப்ப
தமிழர்பிற மொழிமீது மோகாங் கொண்டே
தமதுமக்கள் தமைக்கற்கச் செய்யலாமோ
தமிழ்மொழியை அழித்தெழிக்க முடியா தஃதைத்
தமிழர்புறக் கணித்தொதுக்கி னாலே அன்றி
தமிழழான்றே இந்நாட்டுத் தமிழருக்குத்
தக்கநன்மை பயக்குமெனத் தெளிதல் வேண்டும்

பண்பாட்டுக் குரியமொழி தமிழ்தான் என்ற
பண்ணையரின் வார்த்தைகளை மறக்கலாமோ
பண்பட்ட மனம்மைக்கு வேண்டும் மற்றேற்
பண்பாட்டை மொழித்தமை மதிக்க வேண்டும்
மண்போற்ற வேண்டுமெங்கள் நாட்டை மக்கள்
மனமொன்றி வாழ்ந்தாலே இவைகள் கூடும்
கண்போன்ற தெமத்தீழுத் திருநாழந்தக்
காசினியில் லதற்கீடாய் வேறும் உண்டோ.

தீவெல்லாந் தமிழ்முழங்க வேண்டும் எங்கள்
திறமையினால் பிற்றமனதை வெல்ல வேண்டும்
நாவாரப் பிற்றபோற்றத் தமிழழக் கற்க
நம்மவரும் அவர்மொழியைக் கற்க வேண்டும்
யாவருமே ஒன்றிக்கலை கலாசாரத்தால்
இலைணந்திடநல் வழிகாண வேண்டும் நெஞ்சில்
மேவியுள்ள பகைநீங்க இதுவோர் நல்ல
மேலான வழியென்றால் மிகையாகாதே

தமிழராடு தமிழர்தனித் தமிழாலன்றி
தவறுபிற மொழிகொண்டே உரைக ஓாடல்
தமிழிலில்லா மொழிவளமோ அழகோ மற்றோர்
தாய்மொழியில் கண்டிட்டோம் வெட்கம் ஏனோ
தமிழனில்லா இடமுலகில் இல்லை எங்கள்
தமிழுக்கு நிகரஷுர மொழியும் இல்லை
தமிழேளம் மூச்சென்போம் உயிரே என்போம்
தாரணியில் எங்கண்டுமே பரவச் செய்வோம்.

22. எழுத்தைத் தவமாகக் கொள்

போர்வாள் தனிலும் பலங்கொண்ட தாகுங்காண் சீரார் எழுத்தாளர் கைகொண்ட - கூர்முனைப் பேனா எனப்புகள்றார் பள்ளணவரின் தூதரெங்கள் ஞானத் திருநபிக ளார்.

எழுத்தைத் தவமாக ஏற்றுப் பணிசெய் ஒழுக்கம் தவறாதே ஒதும் - எழுத்ததனில் தூய்மை இருக்கட்டும் சற்றேனும் மாச்சைட்ச்சொல் வாய்ப்புறும் வாகு தவிர்.

சத்தியத்தை யன்றிப்பொய் சாற்றாதே எஞ்ஞான்றும் புத்திக்குத் தீனி படைத்திடுவாய் - வித்தகனே பேனா பிழிப்பவன்கை பாராளும் ஆட்சியையும் காணாமல் போக்கும் பலம்.

வீணே எழுத்தை விரையம்செய் யாதிருப்பாய் புனும் கந்பிற்றபால் பாங்குறட்டும் - கோணா எழுத்தாலே ஆக்கும்நால் காலத்தால் சாகா வழக்கும் உலகுமனைத் தான்.

சொற்சருக்கம் ஆக்கத்தின் சீர்மைமே லோங்கவைக்கும் கற்போர்க்கும் நன்றே கரங்கொடுக்கும் - பொற்புறுமே ஆழ்கடலைப் பேழைக்குள் எஃகத் திண்ணித்ததுபோல் ஆள்வதுதான் ஆற்றல் அறி.

23. சர்த்தரம் படைப்போம்

வாளிலும் எழுது கோல்தான் வலிமைகாள் ஒயு தம்மாம்
ஆளுமை மிக்க பேர்க்கு அதுவான்றே போது மாகும்
பாழ்பட்ட உலகை மாற்றும் பெரும்பணி அதற்கே யுன்டு
நாளையை நிர்ணயிக்கும் நாயகர் எழுத்தா எர்கள்.

ஆக்கவும் இயலும் ஓன்றை அழிக்கவும் கூடும் நேர்மை
தேக்கினால் எழுத்தில் முற்றும் தேறிடும் நன்மை அஃதே
நீக்கருஞ் செயலாம் தீதை நீக்கிடில் மனிதம் ஓங்கும்
வாக்கினில் மெய்மை போன்றே வகைப்படும் படைப்பில் வேண்டும்
எம்மொழி யாகி லென்ன இலக்கியம் சாரு கின்ற
தம்மொழி தன்னில் மிக்க சிறப்புறு திறனும் வேண்டும்

மும்மொழி பேசும் எங்கள் மணித்திரு நாட்டில் மக்கள்
சும்மையுள் பேதும் நீங்கச் சரித்திரம் படைக்க வேண்டும்.

சிங்களம் தமிழர் கற்கச் சிங்களர் தமிழைக் கற்பின்
சங்கம மாகும் நம்முள் தோழுமை: பகைமை மாந்தும்
பொங்கிடும் புரிந்து ணர்வு பொறாமையும் காழப்பும் மாயும்
வங்கத்தின் முத்தாம் “வங்கா” வையத்தின் முதன்மை யாகும்

எழுத்தாளர் ஓன்று பட்டோம் எம்முள்ளே பேதும் இல்லை
முழுமையும் இந்த மண்ணின் மேன்மையே குறியாய்க் கொண்டோம்
எழுதுவ தனைத்தும் நாட்டின் எழுச்சிக்கே மனித தர்மம்
வழுவாது காப்போம் பின்னாள் வரலாறு பேசும் எம்மை

24. அறஞர்களே வாய் தறவங்கள்

தமிழ்மீது பற்றுடைய சான்றோரே! இன்றெங்கள்

தமிழ்படும் பாட்டைக் கேண்மின்.

இழிவான செயல்தமிழ்த் தாய்க்கின்று கற்றவர்கள்

இளைக்கின்ற கொடுமை தேர்ர்!

வழிமாறி விவரவேற்று மொழிவழியைத் தமிழினுள்

விதைக்கமுயல் கின்றாரே ஓர்வீர்!

பழிசாரும் நமையும்கீவர் புரிவதைத் தடுக்காத

போதில்அதை அறிந்து துணிவீர்.

பல்கலைக் கழகத்துப் பண்டிதர் சொல்கிறார்

பழந்தமிழ் யாப்பை மீரிச்

சொல்வதே கவிதையாம் செந்தமிழ் இலக்கணம்

தேவையே இல்லை என்றார்.

வல்லமை அற்றவர் வளமான கவிபாட

விதிமுறை அறியா மூட்டர்

சொல்லிவிழி சொல்கொண்டு சொல்வதைத் தமிழீழன்று

துதிபாடுத் திரிகின் றாரே!

படைத்தலில் தோற்றசில பண்டிதர் விமர்சனப்

போர்வையுள் நுழைந்து கொண்டே

அடுத்தவன் “இளங்களை” அழகுதமிழ் மீதிலே

ஆதிக்கம் செய்ய முனைந்தார்

படத்தமிழ் அறிஞர்கள் படைப்பதில் வல்லவர்

பேசாத் தாலே ததியை

எடுத்தவன் வீரனாய் எக்காளமிடுகிறான்

இனியும்திது பொறுக்க ளாமோ!

செந்தமிழ்க் கவிதைக்கு இலக்கணம் சொன்னதமிழ்ச்
சான்றோர்கள் இன்றிருந்தால்
வெந்து)உளம் வருந்துவர் வாழுமோ தமிழென
வாழுமனாக் சோர்ந்தே அழுவர்
சிந்தையில் தமைப்பெரும் சான்றோர்கள் என்னென்னி
செந்தமிழ் சிதைக்க எண்ணும்
புந்திபே தலித்தவுயர் பீடத்தில் இருப்போறைப்
பழித்திர்க்க முயலுவாரே!

25. பாரத்மேல் என்றநுக்குப் பெருங் கோபம் [நெடுங்கஷத]

பாரதிமேல் என்றநுக்குப்

பெருங் கோபம்.

மகாகவிஞன்

பாரதிமேல் என்றநுக்குப்

பெருங் கோபம்.

காரணம் என்னவென்று

கேட்காதீர்

வெளிப்படையாய்க்

காரணத்தைச் சொல்லேன்

கவிகேட்டால் புரிந்துவிடும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின்

இணையில்லாப் பெருங்கவிஞன்

பாரதிதான்.

என்றாலும்

என்னைப்

பாட்டெழுத வைத்தவன் அப்

பாரதியே அல்ல.

பாரதிக்கு முன்தமிழில்

பெருங்கவிதைக் கடலன்ன

இராமகாதை தந்தவனைப்

ஏற்றுக் கவிபாடும்

ஒருவன்நான்.

கம்பன் வழிபற்றிக்
கவியமுதாங் காரணத்தால்
கம்பனே என்றனுக்குக்
கவிதைக் குருவானான்.

குருவைப் பிழைத்தல்
குற்றம்.
பாரதியே நீயெனக்குக்
குருவில்லாக் காரணத்தால்
கோபித்தேன்.

பாரதிமேல் என்றனுக்குப்
பெருங் கோபம்.

இருள்ளை தனைநீக்கி
எல்லோரும் பொருளாறிய
கவிதைத்தனை எளிமைக்
கோத்தில் தந்துவைத்தோன்.

உணர்ச்சிதனில் வார்த்தைகளை
ஊறவைத்து மனவயலில்
ஆழப் பதித்து
அற்புதாங்கள் ஆற்றியவன்.

கணப்பொழுதும் சலியாது
குரல்கொடுத்தான் விடுதலைக்காய்
நாட்டுக்கும் பெண்மைக்கும்.
நாவலன் அப் பாவலன்மேல்
கோபம் எனக்குப்
பெருங்
கோபம் எனக்கு.

கல்தோன்ற முன்பிறந்த
கதையளர்ந்து கொண்டிருந்தோர்
சொல்லாலும் வெல்லுகின்ற
சூட்சுமத்தைத் தேர்ந்தறிய
சொல்லுக்கு உயிர்தற்று
செந்தமிழால் உலகாளும்
வல்லபத்தைக் காட்டியவன்.
வரலாறே அவனானான்.

அந்தப்
பாரதிமேல் என்றனுக்குப்
பெருங் கோபம்.

சாதனைகள் செய்யச்
சிலகால வாழ்வொன்றே
போதும் எனக்காட்டும்
பாங்கினிலே நாற்பதுக்குள்
சாதனைகள் பலசெய்து
சரித்திரமே படைத்தகன்ற..

பாரதிமேல் என்றனுக்குப்
பெருங் கோபம்.

கல்லைச் செதுக்கிக்
கலைதருவான் போன்றே நீ
சொல்லைத் தொடுத்துச்
சுவைதந்தாய். பொருள் தந்தாய்.
கல்லாதார் கூடக்
கேள்விப் புலன்கொண்டு
சொல்லுவதைப் புரிந்தறியும்
சொல்கூட்டிக் கவிதந்தாய்.

வல்லுவனே! கவிப்பெரும!

என்றாலும் உன்றனமேல்
என்றனுக்குப் பெருங்கோபம்.

இலகு தமிழில்
எண்ணுவதைக் கவிவழிவில்
சொல்லத் துணிந்தாய்.
தெளிவுகொண்ட புலவன் நீ.

நலமான செய்கைதான்.
நற்றமிழின் வித்தகனே!
நிகழ்ந்ததென்ன?

இன்றுவந்தன்
நற்பணிக்குக் களாங்கத்தைப்
புலவோர்கள்!
புதுக்கவிதைப் புலவோர்கள்!!
தமக்கியயப்
புரட்டப் பொருள் கொண்டார்.

யாப்பை ஒழித்தெறிந்த
ஒப்பில்லா மகுடத்தை
மூப்பில்லாக் கவிதந்த
முத்தவனே உன்தலையில்
சேர்ப்பதுதான் இன்றுள்ள
தமிழரினர் செயலாகும்.

கவிஞர்கள் எழுதுவதும்
கடிதமுந்தான்.

கவிஞர்கள் பேசுவதும்.

கவிஞர்கள் வார்த்தைக்

கருத்தாடு போட்டினிலும்

கவிதைபோல் வார்த்தைகளைக்

கோக்கத்தான் செய்வார்கள்.

அது

புதுமையில்லை.

பழக்கதோறும்.

பாட்டெழுதும் பாவலர்க்குப்

பரிசுமும் அதுவேதான்

பெரும்புலவு!

கவிவேந்தே!

நீயும் அதுபோல்தான்.

நினைந்ததனை எழுதுகையில்

நயமாகக் கவிதையைப்போல்

நிரைப்படுத்தி வைத்துள்ளாய்.

அதனாலே

அதையும் கவிதையென்றும்

அதுவே புதுக்கவிதை

விதைவிட்ட நிலமுமென்றால்!

தமிழழக்

சிதைக்கும் முயற்சிக்குத்

தலைவன் நீ

என்பதன்றோ!

அபத்தம்.

சொல்லையள்ளித் தேனில்
தோய்த்தெடுத்து உயிருட்டி
வெல்லும் பொருளை நெஞ்சள்
விதைத்தவன் நீ.

ஓசையுன்றன
கன்னற்றமிழில் குதித்தோடும் பாங்கினுக்கு
முன்நிற்பதென்ன?

கவி

இழங்குமுறை தாமன்றோ.

நெருப்பாய்க் கனற்றிவோய்.

நீதிக்காய்க் குரல்கொடுக்க
பொருந்துகின்ற ஓசைதனைப்
பொருத்திக் கவிப்பைடத்தாய்.

இரும்பும் இளகிவிடும்

உன்

இனிய ஓசைப் பண்பினிலே
“சுருக்”கென்று மனம்புதைய
சொல்லியவன் வாழ்வியலை

“ஓசை கவிதைக்கு

உயிரென்பர்”

உணர்ந்தவன் நீ.

ஓசைக்கு உவப்பாக
ஒர்ந்தெடுத்த சொற்களினால்
பேச மொழிதன்னில்
பாட்டிசைத்தாய் செவிகொள்ள.

கூசம் ஒரு வார்த்தையெனும்
கூறாது நீ இருக்க
உன்றன்
“தாசர்கள்” எனக்சொல்லோர்
தாராளமாய் அசிங்கப்
பேசுமொழி சேர்த்துப்
படைப்பதெல்லாம் பாட்டென்றார்.

மீசை முறுக்கி
முண்டாக்க கட்டுடனே
மீண்டும் ஒருமுறை நீ
வந்திங்கு பார்ய்யா.

இலக்கியங்கள் கற்று
இதயத்துள் பதியமிட்டு
இலக்கணமும் கவியாப்பும்
ஏற்றபடி அறிந்தோர்ந்து
இலக்கியங்கள் படைப்பதுவே
ஏற்றமுறை என்பதைநின்
இலக்கியங்கள் நிருபிக்க..
இன்றெங்கள் பண்டிதர்கள்
இலக்கணம்ஏன் மொழிக்கென்றார்
ஏன் கவிக்கு யாப்பென்றார்.

இலக்கணத்தை எளிதாக்கி
எழுதிய உன் செயலன்று
நலமென்று போற்றியதை
நடைமுறையில் தொடர்ந்தவரும்
மலைக்கிள்ளார்.
யாப்பை மறுப்பதனால்
அதிர்கிள்ளார்.

புலவனென்றால் அன்று
பாச்செதுக்கும் சிற்பி
உயர்
கருவென்னும் களிகாண்டு
கற்பனையாம் நீர் தெளித்து
உருவாக்கம் செய்வான்.
யாப்பு
உளிகாண்டு செதுக்கும் அவன்

இன்றோ!

கருவில்லா உருவில்லா
கற்பனையின் திறனில்லாத
தான்தோன்றிக் கவிராயர்
குருவில்லாத் தமிழ்கொண்டே
கோத்தெடுக்கும் சொற்கூட்டம்
கவியென்றும் ஒுகிறது.

புரியாது எழுதுவதும்
பொருள்பலவாய்த் தோன்றுமென்ற
கிருள்மைக்குள் ஒளிந்துகொண்டு
ஏமாற்றுக் காட்டுவதும்
புதுமை எனப்புகல்வோர்
பாரதியே உண்தத்தானே
புதுமைக்கு வித்திட்ட
புலவன் எனக்கூறி
முதன்மைப் படுத்துகின்றார்
மீசை முறுக்கி
முண்டாசக் கட்டுடனே
மீண்டும் ஒருமுறை நீ
வந்திதனைப் பார்ய்யா.

26. டக்களும் மரஞ்செடியும்

பூக்கின்ற மலர்களைல்லாம் பிறப்பினிலே வெவ்வேறாம்.
எல்லாமே மலர்கள்தாம். என்றாலும் ஒன்றில்லை.
மணம்வேறு குணம்வேறு. மலர்கள்நும் பார்வைக்கோ!
நிறம்வேறு உருவேறு. நிலைக்கும்நாள் பலவாறு

மரம் என்றால் அத்தனையும் ஒன்றில்லை.
மனிதர்களும் அவ்வாறே.
மலர் மரம்போல் வெவ்வேறாம்.
கறுப்பென்றும் வெள்ளையென்றும் -சிறு
சிவப்பென்றும் மஞ்சளென்றும்
உருவத்தில் வண்ணத்தில் ஒன்றில்லை வெவ்வேறே.

பிறப்பினிலே வெவ்வேறாய்ப் பிரிந்தாலும் இனத்தளவின்
பிரிப்பாலே ஒவ்வான்றின் கொதுத்தன்மை ஒன்றாகும்.
மறுப்பாரோ மனிதர்கள்? மனிதனுக்கு மனிதன்
தனி மாறுவதும்

ஒரே மனிதன் தனைப்பலராய் மாற்றுவதும்

மன்னுக்கு ஏற்றபடி மரஞ்செடிகள் உருமாறா
மணம் மாற்றா குணம் மாற்றா மலரினாஸ்கள் நிறம் மாற்றா.
ஆனால் மனிதர்களோ!

ஒரே மன்னில் பிறந்தாலும் ஒருவருக்கே பலமுகங்கள்
மனிதரிலும் மரஞ்செடிகள் மிகுடயர்ந்த படைப்புகளோ.

27. புதுயிகங் காக்கப் புறப்படு

புதுயு கத்தினை நோக்கி வளர்ந்திடும்

பாரி ஞுக்குவப் பாகவே

புதுமை செய்திடப் புறப் பன்னுடன்

பிறப்பி னானநல் விளைகுனே

விதியை மாற்றிநாம் வாழ்வில் நிலைபெற

வழிச் சைத்திட எழுந்துவா

வதியும் இடமெலாம் புதிய உலகினை

வகுத்து யர்ந்திடு மறவனே

புதிய தலைமுறைப் பேர்கள் தாம்மிகப்

பொறுப்பு மிக்கவர் எதிர்வரும்

புதிய யுகத்தினைப் பாலித் திடுபெவர்

புரிந்து செயற்படும் கிளைகுர்கள்

புதிய சிந்தனை புதிய நெறிமுறை

புதிய நடைமுறைப் பாற்பட

புதிய தலைமுறைப் பேர்கள் தமக்குநாம்

புரிய வைப்பதைம் கடமையே

காலம் வருமெனக் காத்தி ருந்திடில்

கைகள் வெறுமைதான் கருத்தினில்

நாலும் பதித்துமுன் னேறும் வழிகளில்

நடைப யின்றிடு வெல்லுவாய்

காலுங் கையுமுன் கொள்மு தல்மதிக்

கூர்மை வெற்றியுன் கைவர

பால மாகிடும் போட்டி யுலகினில்

பதம்ப தித்துநீ நிலைபெறு

அனைத்துத் துறையிலும் அடியை தேதுவை
 ஆட்சி யுன்வசம் ஆகணும்
 துணைக்க ராஸ்கொடுத் துதவு வோர்த்தமைச்
 சேர்த்து முதன்மையை நீபெறு
 இனத்துக் கேதுமோர் இடர்வ ரின்னதை
 எதிர்த்துப் போரேனுஞ் செய்துவெல்
 மனத்தி இறுதிவை மாற்றான் கொடுமையை
 மிகைத்து வென்றிடத் துணிந்துநில்

 ஒரேகி ராமமாய் உலகஞ் சுருங்கியே
 ஒன்றோ டொன்றென் றானது
 ஒரேகி ராமத்தி னுறவு மனிதருள்
 உலக ளாவிட ஒன்றனும்
 அருகி யேவரும் மனித உறவுகள்
 அனைத்தும் புதியதாய் மலரனும்
 ஒருவ ருக்கொன் ஏறன்னில் அனைவரும்
 உணரும் மனநிலை ஒன்றனும்

 மாதர் தம்வழி மேன்மை காத்திட
 முயன்று பணிசெயப் புதுயுக
 மாதர் துணிவூற வேண்டும் இன்றிளா
 மாதர் தோள்தர வேண்டுமே
 மாதர் படுந்துயர் மாற்ற இளைசூரும்
 முணைந்து சமரிலை போற்றவே
 மாதர் உடன்படு பாஸ்கி இழைத்திடல்
 மனித நேயமும் ஓங்குமே.

 கல்வி ஞானத்தில் கோலு யர்த்திவிளன்
 கோள்கள் ஆய்ந்துபூ வென்றிட
 பல்வ கைத்தொழில் நுப்பாஸ் கற்றுமே
 பாரின் தேவையோர்ந் தளித்துநற்
 செல்வம் பெருக்கியில் ளாமை யொழித்துமனன்
 சிறக்க வாழ்ந்திடு இளைசூனே
 எல்லா நலங்களும் ஏற்று நலம்பெற
 இறைவன் அருளையும் வேண்டில்

28. வாழுத்துடுக்கும் தகழுத்தாய்ன் பள்ளை

வாழுத் துடுக்கும் ஸழுத் தமிழனே
 வாழுந்துநாம் காட்டு வோம்வா
 வாழுவ(து) ஓர்முறை தான்டா ஸழுத்தின்
 வரலாற்றில் பதம்ப திப்போம்
 தாழுந்தொரு போழுதேனும் வாழுந்திலை நம்மவர்
 தலைகவிழுந் திருந்த தில்லை
 தாழுந்துநாம் போவதோ தலைமுறை தனைத்தலை
 தாழுந்திடச் செய்ய ளாமோ
 பிறந்ததிம் மண்ணிற் றான்டா நம்முயிர்
 பிரிவதும் இங்கு தானே
 மறந்ததேன் தமிழனே மற்றவர் போலிந்த
 மண்ணெணங்கள் சொந்த மன்றோ
 துறந்தைங்கு போனாலும் திரும்பிந் வரவேண்டும்
 தாயகம் போலும் உண்டோ
 அறம்வெல்லும் நாள்வெகு தொலைவினில் இலையடா
 அறியாத தமிழ் னாநீ
 எங்குரீ சென்றாலும் இங்குபோ ளாகுமோ
 எமதென்று சொல்ல ளாமோ
 பொங்கிடும் அண்பினைப் பொழுந்தாலும் பிறரன்னை
 பெற்றதாய் போலும் மாமோ
 தங்களின் உரிமைகளைக் கொண்டிட நாமிங்கு
 தங்களது போக ளாமோ
 பங்கமுற் றன்னியர் நாட்டினில் வாழுவது
 பரம்பரைக் கிழிவு தானே.

பெரும்பான்மை பிறவரன்ற போதிலும் நம்மையும்
 பெற்றதித் திருநா தேநான்
 விரும்பாது போனாலும் விரும்பினும் நம்மவர்
 வாழ்வதின் நாட்டி னிற்றான்
 உறும்பகை வென்றுநம் உரிமையின் பலத்தினால்
 ஒன்றோடு ஒன்றி வாழ்வோம்
 வெறுமையாய்ப் போயிலைம் நிலத்தினில் வேண்டுவோர்
 வந்தமற்ற திவோ ரண்றோ.

முன்னர்போல் நம்நிலம் வளம்பெற முயலுவோம்
 முயன்றுநாம் தோற்ற தில்லை
 முன்னர்போற் கல்வியில் முதலிடம் காணுவோம்
 முடியாத தெதுவு மில்லை
 வன்முறை தனைவிடுத் தொதுக்குவோம் வழிவரின்
 வீண்பழி மாற்றி வெல்வோம்
 தன்மான முள்ளதமிழ்த் தாயின்ற வெல்வனே
 தலைநிமிர்ந் தோடி வாராய்

போரெனும் பேய்வாயிற் பட்டநம் கிளைகுருயிர்
 பிரிந்திடப் பலரை மீழந்தோம்
 சீர்பெறுங் கல்வியுஞ் சீரற்றுப் போனதால்
 சிறந்தபெரும் அறிஞ ரழிந்தோம்
 ஊர்விட்டு ஊர்பெயர்ந் தகன்றதால் தத்தமது
 உடமைபொருள் அழிய நின்றோம்
 கார்கொண்ட சோகவிருள் கலைந்தமை விட்டோடுங்
 கருத்தேந்தித் துணிந்து வாராய்.

29. அனைவரும் ஒன்றுபடிவோம்

சுதந்திரம் பெற்றின்று நாற்பது ஆண்டுகள்
சொல்லாமல் சென்ற தேயடா - ஒரு
உதயத்தி னாலிகுள் மாய்த்தது போலுமோர்
உணர்வன்று இருந்த தாமடா
திதமான அவ்வுணர் வின்றுமெம் மக்களின்
இதயத்திற் பச்சை தானடா- இங்கு
நிதமந்தச் சுதந்திர உணர்வோடு அனைவரும்
நேசமாய் வாழு வோமடா.

பிறந்ததிம் மண்ணிலோர் பேரரன எண்ணியே
பேதமே மறந்து வாழுவோம்- நாங்கள்
இறந்தாலும் இறப்பதிம் மண்ணினிற் தானென்னும்
எண்ணத்தில் உறுதி கொள்வோம்
வேற்றுமை மறந்தான்றி வாழுவோம் சுதந்திரம்
வேண்டுமென ஒன்று பட்டுமே - அன்று
ஏற்றங்கள் கண்டவெம் முன்னோரைப் போலநாம்
இல்லைந்துமே வாழு முயல்வோம்

அனைவர்க்கும் உரிமைகள் பொதுவிந்த மண்ணிலே
அதனிலும் கடமை மேலடா - இங்கு
இனமத மொழிபிற பேதங்கள் மாய்ந்திட
ஏற்றநல் வழிகள் காண்டா
அன்னியர்க் கடிபணிந் தன்றுநாம் வாழ்கையில்
அனைவரும் ஒருவ ராணோம் - இன்று
தன்னையும் பிறரையும் வெவ்வேறு என்றாலித்
தரணியில் அமைதி ஏதா

30. புதுயகுத் தகடும்

துறிதமாக மாற்றமுற்று வளர்ச்சிப் பாகை
 செல்லுகின்ற உலகிற்கு ஏற்ற வாறு
 பொருந்தும்வகை தமைத்தாமே மாற்றிக் கொள்ளும்
 பொறுப்பினிலே தமிழ்ர்நாம் வாழு கின்றோம்
 பரந்துலகில் வாழ்ந்தாலும் மொழியால் ஒன்று
 பட்டவர்நாம் தமிழர்கள் பிரிவு பேதும்
 கருதாது புதுயகுத்தை எதிர்கொண் இந்தக்
 குவலத்தில் எமதுதிறன் காட்டி வெல்வோம்

தொன்மையிகு குடிப்பிறப்பாம் தமிழர் வாழ்வில்
 தமக்கென்றோர் தனிவழியைத் தேர்ந்து வாழ்வோர்
 கன்னித்தமிழ் அமிழ்தமொழி யாகக் கொண்டே
 காலத்தால் நீண்டபெரும் சரிதம் கொண்டோர்
 கன்னல்நிகர் இலக்கியங்கள் படைத்த ஸித்தே
 குறையாத அழியாத புகழுங் கொண்டு
 முன்னிருந்தே உலகிற்கு நாக ரீக
 முறைகாட்டி முன்வாழ்ந்து காட்டி யோர்கள்

அறிவியலின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற வாறு
 அறிவியல்வல் வூனர்களின்று தமிழ் ருள்ளே
 குறைவில்லை என்றாலும் நாமே இந்தக்
 குவலயத்துள் முதன்மைபெறப் பெருக வேண்டும்
 பிறைநுதலார் தம்முள்ளும் இன்று ஞானப்
 புரட்சிதோன்ற வேண்டும்ஒழுண் புயங்கொ டுத்தே
 துறைதோறும் பெண்சமமாய் மிளிர் நன்கு
 துணைசெய்ய வேண்டும்வழி காட்ட வேண்டும்

தமக்கன்றோர் வாழ்வதனைத் தீர்மா னிக்குந்
 துணிவுகொண்டார் பெண்களின்றே ஒருங்க லின்னும்
 சமவரிமை தாராதே வாழ்க்கை தன்னைத்
 தொடருகின்றோம் புதுயுக்ததில் மாற்றங் காண்போம்
 கிமைக்குமொவல்வோர் பொழுதுள்ளும் வளர்ச்சி நோக்கி
 ஏகுகின்றார் பெண்மிர்கள் எதிர்கா லத்தில்
 எமைச்சார்ந்த சந்ததிப்பெண் புதுயு கரத்தை
 எதிர்நோக்கத் தயார்செய்வோம் சாதிப் பாரே.

தொழில்நுட்ப விஞ்ஞான வளர்ச்சிக் கேற்ப
 தமிழ்நாம் வளர்ந்தோங்க முற்றுங் கல்வி
 வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை தந்து எங்கள்
 வளருகின்ற சமூகத்தை வளர்க்க வேண்டும்
 மொழியதுவோ வாகிழலும் வாழ்பு லத்தில்
 மறவாதே தமிழ்மொழியைக் காக்க வேண்டும்
 வளருகின்ற உலகிற்கு ஏற்ற வாரு
 வளப்படுத்த வேண்டுமெவர் வாழ வேண்டும்

பிறந்தமன்னை விட்டுப்பலர் நாடு நாடாய்ப்
 பிரிந்துள்ளார் பிரிந்தவர்கள் மீண்டும் வாரார்
 துறந்தாலும் தாய்நாட்டைச் சேர்ந்த மன்னீல்
 தமிழ்ப்புலத்தில் வாழ்பவர்கள் சிறக்க வேண்டும்
 நிறத்தாலும் மொழியாலும் பண்பாட் டாலும்
 நமில்வேறு பட்டவர்கள் வாழும் நாட்டில்
 புறந்தள்ளும் நிலைதோன்றும் நமது பூர்வப்
 பண்பாட்டை மொழியையவை காக்க வேண்டும்

சோதனைக்குள் ளாகிலிட்டோம் பலவா றாகத்

திக்கெல்லாஞ் சிதறியேநாம் வாழு கிண்றோம்

சோதனைகள் தமைவெல்வோம் விவேகத் தோடே

சிந்திப்போம் பொறுமைகாள்வோம் முகங்கொ டுப்போம்
தீதுவரின் நீதிவெல்லச் செய்வோம் நெஞ்சத்

துணிவுடனே புதுயுக்த்தை அலங்க ரிப்போம் கூற
யாதுஞ்சப மாயமையத் தெய்வந் தன்னை

இறைஞ்சிடுவோம் அருள்செய்யப் பணிந்தி ரப்போம்

புதுயுக்த்தை நோக்கும் தமிழர்தம் வாழ்வு என்கிறும்
எதுவா றமைத்திடுதல் வேண்டும் - புதுயுக்த்தின்
போக்கிற் கிளைந்துசெலல் போன்றும் தனித்துவத்தைக் கொக்கும் வழியோர்துந் தான்

ஏனையும் கிளைந்துவதை நோக்கும் தமிழர்தம்
ஏனையும் கிளைந்துவதை நோக்கும் தமிழர்தம்

31. பேதமற வாழும் ஸர்டீயார்

சாலையோரச் சேற்றினிலே சக்தி சேற்றில்
 சாதிமத பேதமறக் கூடி வாழும்
 ஓலைக்குடில் வாசிகளிற் காணுகின்ற
 ஒற்றுமையைக் கண்டுமனம் மகிழுதம்மா
 வேலியிற்ற எல்லைபொதுக் கூரையாகும்
 வெளியேறப் பொதுவாசல் கூடிப்பேச
 காவியாக இருக்குமிடம் அனைத்துஞ் சொந்தம்
 கருத்தொன்றி வாழுகிறார் காண லாமே

காவிலொரு காயமெனப் பர்து சொன்னால்
 களிம்புகொண்டு தடவிடுவான் சில்வா பிள்ளை
 பாலிலாது அழுகிறது என்றால் மேரி
 பறந்துசென்று பால்கொண்ரவாள் பாறாக் கூரை
 ஓலையவிட்டு தொழுகுதென புஷ்பா கூற
 ஓடியதெச் சரிசெய்வான் உலக நாதன்
 வேலைகளில் ஒன்றுக்கொன் றுதவி வாழ்வார்
 வேற்றுமையே கண்டறியா நல்ல பேர்கள்

காசீபின் வீட்டில்கல் யாணமென்றால்
 கந்தனொடு களுப்பெரும டேவிட் சேர்ந்தே
 பேசிவைத்துக் கூடிவரு வார்கள் சொந்தப்
 பிள்ளைக்குத் திருமணம் போல் சிரமம் கொள்வார்
 யேசுவிழா புதுவருடம் எதுவென்றாலும்
 ஏல்லோருஞ் சேர்ந்தேகொண் டாடுவார்கள்
 மாசில்லா அன்பவர்க்குள் இருப்பதாலே
 மனமான்றி ஒருவரென வாழ்கின்றாரே.

கண்டு விவரை மற்றோருந் திருந்த வேண்டும்
காசகலப் பேசியுற வாட வேண்டும்
சன்னடச்ச சரவென்ப தொழிய வேண்டும்
சமத்துவத்தை மதித்தொழுக வேண்டுந் தங்கள்
அண்டடயய ளாரோடு சேர வேண்டும்
அன்னியர்கள் எனும்ணர்வு அகல வேண்டும்
என்றும்நாம் அனைவருமே ஈழ நாட்டில்
இன்புற்றே இருக்கவழி தேட வேண்டும்

32. சமீம உர்க்க வேண்டும் சகலருக்கும்

ஆழிசுழி இலங்கையில்நாம் பிறந்த தொன்றே

அதியுர்ந்த மனிதகுலப் பேற தாகும்
வாழுகின்ற ஒவ்வொருவர் தமக்கும் கிஃது

வழிவழியாய் வாழ்ந்தசொந்த மன்னை தாகும்
யாழூலியை விஞ்சுதமிழ் மொழியும் கிங்கு

சேர்ந்தொன்றிச் சீங்களமும் பன்னூராண்டாய்த்
தோழமையோ டரசோச்சுந் தீவி மாகும்
திக்கெட்டும் புகழ்கொண்ட துவீப மாகும்

பல்லினத்தோர் வாழுகின்ற புமி கிங்கு

பிறந்தவர்கள் அனைவருமே ஒருந்தாய் மக்கள்
எல்லோர்க்கும் உரிமையொன்றாம் என்றிட டாலே

இனவாத நிலைமாறும் ஏற்கா ருண்டோ
எல்லையிட்டுத் தனித்தனியாய் ஆட்சி மாற்றம்

ஏற்றாலும் நாடோன்றே கிங்கு வாழ்வோர்
தொல்லையை வாழ்வதெனில் நிலுபு லன்கள்

தேவையுள்ளோர் தமக்காக வேண்டு மாமே.

இந்துமுஸ்லிம் சீங்களவர் பறங்கி யர்கள்

எனகினத்தால் நான்காகி மதத்தி னாலே
இந்துகிஸ்லாம் பெளத்தகிறிஸ்த் தோர்க ளன்ன

இனாங்காண நான்காகி வாழ்ந்திட டாலும்
சொந்தமநாம் அனைவருமே இந்நாட் ழன்பால்

தேவைகளும் உரிமைகளும் சமமா யானோர்
சொந்தளமாவ்வோர் அங்குலமும் கிங்குள் கோர்க்கே
சேர்ந்தொன்றிச் சமவுரிமை கொண்டு வாழ்வோம்

வழிவழியாய் வந்ததெனச் செந்தம் பேசும்
 வரலாற்றுப் பின்னணிக்கு இன்று நாட்டில்
 வழியில்லை சனப்பெருக்கம் உலக மொங்கும்
 வரையற்றுப் பெருகுவது கண்கூடாகும்
 வழியில்லை வேறுநிலச் சுவாந்தார் தம்மின்
 வேண்டாத நிலங்களினைப் பகிர்ந்த ஸிக்கும்
 வழிவந்தே யாகிடுதல் வேண்டும் நாட்டை
 வழிநடத்தும் ஆட்சிபொறுப் பேற்க வேண்டும்

வந்தவர்கள் என்றுமலை நாட்டார் தம்மை
 வாதிப்ப தால்ளன்ன நேரமை உண்டாம்
 வந்தவரே அனைவரும்நாம் பின்னேக் குங்கால்
 வரலாறே பதில்கூறும் பிணைக்கு நாட்டில்
 வந்ததையாம் பெரும்பான்மை ஒன்றே எல்லா
 வரங்களுமே பெறவேண்டும் என்ப தாற்றான்
 வந்தமைதி சூழுமலை நாட்டில் இன்றே
 வகுத்துநிலம் அளித்திடவும் வேண்டும் என்போம்.

கொடுப்பவர்க்குக் கொடுப்பதனைக் கொடுத்து விட்டால்
 கேடுவெவ்வேறுருவத்தில் உதய மாகா
 அழத்தெடுக்கும் நிலைதோன்றக் கருவா யாகும்
 அனைத்தும்நம் சொந்தமென அபக ரித்தால்
 பிழத்தமுயல் தமக்குமூன்றே கால்க ளௌன்று
 பிழவாதம் பேசுவதால் பயனுண் டாமோ
 மடத்தலையில் கொக்கனையக் காத்து நிற்க
 மடையர்களோ மற்றவர்கள் சிந்திப் பாரோ?

33. அமைத்திக்காய் ஒரு வேண்டுதல்

காலையிலே எழுந்துகண்ணலைக் கசக்கி வானின்
 காற்றலையில் பவனிவரும் செய்தி கேட்டால்
 சாலையிலும் கானகத்தும் வெட்டிக் கொன்ற
 சடலங்கள் என்பதுதான் முதலில் பின்னர்
 மாலைவரை தொடரும் அந்தச் செய்தி எங்கும்
 மரணாங்கள் மரணாங்கள் என்றே கெட்ட
 காலமிது ஜயம்யோ பிற்கா வத்தோர்
 காறியுமிழு கின்றகிழு கால மாச்சே

தலையில்லா முண்டம்வரு இடத்தில் என்பார்
 தண்ணீரில் மிதப்பவைகள் வேறு என்பார்
 கொலையுண்ட பினாங்கள்தெரு நாயிற் கேடாய்க்
 கொள்ளத்தியெரி கின்றகொடுஞ் செயல்கள் சொல்வார்
 விளையில்லா உயிர்பறிக்கப் பட்ட பின்னர்
 வெற்றுடலைச் சிதைத்தழிக்கும் கேடு கெட்ட
 நிலைவந்த தேளங்கள் ஈழ நாட்டின்
 நீதியழிந் திட்டதென்ன கொடுமை யாமோ

அரசியலில் லிலாபமொன்றே நோக்காய்க் கொண்டு
 ஆயிராங்க ஸாயிரமாய் உயிர்கள் தம்மின்
 சிரசரியும் செய்கைதனை எண்ணீ நெஞ்சும்
 சிறிதேனும் பொறுக்குதில்லை என்ன செய்வோம்
 உயர்வழிகள் பலவிருந்தும் உயிர்பறிக்கும்
 ஒன்றேதான் கொள்கையெனும் கேடு கெட்ட
 கருமத்தால் அமைதிதின்த நாட்டை விட்டுங்
 கடுந்தாரம் செல்கிறதே என்செய் வோமோ!

பிள்ளைகளை இழந்தவர்கள் வேறு கூடப்
 பிறந்தவரைப் பிரிந்தவர்கள் வேறு தம்மை
 அள்ளியணைத் திருந்ததந்தை தம்மைத் தேழி
 அழகின்ற குழந்தைகளும் நூறு நூறாம்
 எள்ளாவுந் துயிலற்றுச் சோகத் தாலே
 ஏங்குகின்ற மனைவியர்கள் எத்த ணைபேர்
 கொள்ளைகொள்ளை யாமிவற்றை எடுத்துக் கூறக்
 கோன்முறையுஞ் சீர்கெட்டுப் போன தையோ

கொன்றூழித்த லாலென்ன நன்மை தேறும்
 கூடியான்றிப் பேசிடிலே தீர்வு தோன்றும்
 என்றும்மனப் பகைமைதனை வளர்ப்ப தாலே
 ஏற்படுவ தில்லைசமா தானம் மக்கள்
 ஒன்றுபட வேண்டுமெவர் வேற்று மைகள்
 உருமாறித் தோழமையும் தோன்ற வேண்டும்.
 நன்றன்றோ நாமெல்லாம் ஒருதாய் பெற்ற
 நல்மக்க ஸாய்வாழ்ந்த தெண்ணிப் பாரீர்.

இந்தமண்ணிற் பிறந்தவர்கள் அனைத்துப் பேரும்
 இந்தமண்ணின் சொந்தங்கள் தாமே என்னும்
 பந்தமெண்ணும் பண்பிருந்தால் வேற்று மைகள்
 பிறந்திருக்க வாய்ப்பொழிந்தே போயிருக்கும்
 வந்துற்ற இட்ர்களைந்து மாற்றந் தோன்றும்
 வழிதேடும் வழியான்றே இன்று நம்முள்
 புந்தியுள்ள செயலாகும் அனைத்துப் பேரும்
 புரிந்திதனை தொடர்ந்திடுதல் பொறுப்பாம் அன்றோ!

34. அமைத்திருநாள்

வரும் ஒருநாள் மிக விரைவில் இலங்கை மண்ணில்
வரலாறே அதிசயிக்கும் வகையாய் மாறும்
திருநாளாய் உலகமெங்கும் வியந்து நோக்கும்
சிங்காளமுன் செந்தமிழுந் தழுவிக் கொள்ளும்
பிரிவினையாள் பெயர்றிரே அழிந்து போவாள்
போரான்றால் புரியாத மனங்கள் ஆஞும்
கருவிருந்து நிலம்வீழ்மும் சிசுவங்கூட
கையிலாரு வெண்மலரைத் தாங்கி வீழ்மும்

நிலம் புதைந்த கண்ணிவெழ பூவாய்ப் பூக்கும்
நீட்டியதுப் பாக்கிகளோ மலரைத் தூவும்
பலன்கொள்ளும் மனுநேயம் பகைப்பேய் மாடும்
பாச்நேசம் மிளிர்ந்தைங்கும் அன்பு ஓங்கும்
புலம்எட்டும் வெண்பதாகை தாங்கி மக்கள்
பாடுவரே அமைதி கண்ட பூரிப்பாலே
புலம்பெயர்ந்தோர் மீண்டுந்தம் பிறந்த மண்ணில்
பதம்பதிப்பர் புதுவாழ்வு பிறக்குமாலே

சமூரிமை வேண்டும்அனை பேர்க்கும் என்றே
சேர்ந்துரைப்பர் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தோர்கள்
அமைதிவேண்டும் போர்நிறுத்தம் செய்வோம் என்ன
அழைப்பார்கள் அறிவுடையோர் அகிலம் ஏற்கும்
தமைத்தாமே மாற்றிடுமோர் நிலைமை முற்றுந்
தோன்றிடத்தான் போகின்றது அப்போழ் திங்கே
அமைதிதோன்றும் அகிம்சைவெல்லும் ஆயுதத்தின்
ஆதிகாரம் புரிபோகும் அருகந்நாளோ.

35. வழிகை நோக்க

புதுவருடப் பிறப்பின்று வந்த தென்று

புளகாங்கி தம்கொள்ளும் அன்பர் காள்நீர்
மதிகொள்ள வேண்டும்யிம் மண்ணில் தோன்றி

மன்னுயிரைப் பறிக்கின்ற யுத்தந் தன்னை
விதிவசத்தால் தோன்றுகின்ற அழிவு நீங்க

வருந்திநாங்கள் தேடுகின்ற அழிவை ஓர்வீர்
புதிதாய்ஒரு முடிவுவரப் புரிந்து ணர்வைப்

போற்றிவேவீர் நாடுநலம் பெறும்நீர் காண்பீர்

சத்தியமே வெல்லுமொரு நாளில் சற்றுத்

தாமதித்த போட்டிலுந்தாம் பொய்ப்ப தில்லை
புத்திக்கு இடமளித்தால் போரின் துன்பம்

பறந்தோடும் மனிதகுலம் அழிவில் தப்பும்
நித்தியமாய்ச் சமாதானத் தென்றால் வீச

நன்பர்களே சிந்தியுங்கள் சேர்ந்து பேசி
உத்தமமாய் முடிவொன்று காண முற்றும்
உகந்தவழி ஓர்ந்துபற்றி அமைதி காப்பீர்.

இனாங்களிடை மனப்பிளவு ஏனோ நாங்கள்

இந்நாட்டின் குழக்கள் உரிமை கொண்டோர்
தனித்தனியே பிரிந்துரிமை கோரிச் செய்யும்

தவறான முயற்சிகளைத் தவிர்த்து நம்முள்
இனியேனும் நல்லுறவு தோன்று தற்கு

இதயத்தால் ஒன்றுபட்டு அதிகா ரத்தை
மனமொன்றிப் பகிர்ந்துவழி விட்டு வாழும்
முடிவினிலே நிலைகொள்வோம் வெற்றி காண்போம்.

சாவுக்குப் பலியாவோர் அனைத்துப் பேரும்
 சொந்தமிந்த மண்ணுக்கு ஏன் மறந்தோம்
 புவக்குப் போட்டியிட்டு பெற்றுக் கொண்டால்
 பெற்றமண்ணில் வாழ்வதற்கு மனு வேண்டாமோ
 சாவுக்குப் பயந்துபிற நாட்டுக்கோடி
 தட்டழியும் நம்மவரின் நிலையைச் சற்றுத்
 தேவைநாம் எண்ணிடுதல் எதிர்காலத்தில்
 சோளல்லுபவர் தமைத்துப்போம் சிந்திப்போமே.

36. ஒற்றுசைக் கீடு ஒலக்கட்டும்

இந்துமுள்ளிம் கிரிஸ்தவர்கள் ஓருகா வத்தில்
இணைந்தொன்றி வாழ்ந்தவர்கள் இடைக்கா வத்தில்
பந்தமறுந் துற்றதொன்ன பவமோ நெஞ்சப்
பகைமைகாண்ட நிலைதோன்றிப் போனதையோ
குந்தகத்தின் காரணத்தைத் துரிவி டாகு
கடந்தவற்றை மனம்பொறுத்து எதிர்கா வத்ளதில்
சொந்தமுற வேண்டும்நாம் முன்போ ஒுற்ற
தோழுமையைப் பேணிடுதல் வேண்டு மாமே

இனத்தளவில் வெவ்வேறு என்றிட டாவும்
எழுதுவதும் பேசுவதும் தமிழழுத் தானே
அழுத்தமாக மனம்பதிக்க வேண்டும் கிஃபைத
அடுத்தவர்கை ஓங்குமுன்னே அறிவு மிக்கோர்
பிழத்துக்கரம் அழைத்துமுன்னே செல்லல் வேண்டும்.
புரிந்துணர்வை தோற்றுவிக்க முனைதல் வேண்டும்.
அழித்தகையே அணைத்திடுதல் வேண்டும் கண்ட
அவலங்கள் தனைமறக்க வேண்டு மாமே.

சுவாமியிடம் தமிழிரந்தார் ஷரிபுத் தீன்தன்
தமிழரிலை கவிரீலா வண்ணுக் கீந்தார்
தவமாகக் கொண்டார்கள் இருபே ரும்தம்
தாய்மொழியை வளர்க்கப்பெருந் தொண்டு செய்தார்.
உவந்தார்கள் தலைமுறைகள் மாற்றி மாற்றி
உப்புவிக்கத் தாய்மொழியை காத்துப் போற்ற
இவையோடு உறவுக்கும் பால மானார்
“இருதயத்தின் ஈரிதழ்கள்” போவு மானார்.

சவாமிதந்த தமிழூர்தை ஷரிபுத் தீணைத் தீடு மூலம்
தமிழ்ப்புலவ னாக்கியது நானும் மாந்தி
நவமான லெக்கியங்கள் மரபு காத்து வேற்றுவது
நெய்கின்றேன் தமிழணங்கிற் கழகு சேர்க்க
கவர்விரிந்து வான்பரப்பி வேரு மோது
காத்ததைங்கள் உறவுமுறை கிழக்கில் யார்செய்
பவத்தாலோ அழிந்ததின்று வடக்கும் கூடி புதுவை
புதுவாழ்வு முனைப்பிபுக்கத் தொண்டு செய்வோம்.

37. குருத்துக் கறைபழந்த காதை

கண்டமிழன்னன் இராஜசிங்கன் போரில் தோற்றுக் கண்மறைந்தே வாழுவென ஒடும் போது கண்டானோர் பெருமரத்து வளையை உள்ளே காணாது ஒளியிவென உட்புகுந்தான் அண்டிவந்த அன்னியர்கள் அவன் மறைந்த அநிசயத்தைக் கண்டுகூடுஞ் சினமே கொண்டு அண்டையைல் அத்தனையுந் தேடி ஈற்றில் அருகிருந்த குழிசையான்றைக் கண்ணுற்றாரே

காராவின் பால்கறந்து கொண்டிருந்த
“ஹமீதும்மா” என்றாலை ளாமியப்பெண்
பாராது இருந்திருக்க மாட்டாள் கேட்டுப்
பார்ப்போமே என்றவளின் அருகிற் சென்றார்
யாரவரென் றறிந்துள்ளது வீர்ப் பெண்ணாள்
யாதுசெய்வ தென்றறிய மாட்டாதுள்ளத்
தீர்த்தை வரவழைத்துக் கொண்டே நின்றாள்
தேடிவந்தோர் கேள்விகளால் துளைத்திட்டாரே

ஓடிவந்து எங்கேயோ ஒளிந்த மன்னன்
உன்கண்ணில் பட்டிருப்பான் கூறு அன்றேல்
தேடிவந்த எங்கள்உடை வாளுக்குன்னைத்
தீனியென நாம்அளிப்போம் எனக்கழிந்தார்
நாடாண்ட மன்னனது மறைவிடத்தை
நன்கறிந்தும் மன்னனுக்குத் துரோகியாகக்
கூடாதென் றுளவுறுதி கொண்டாள் ஒன்றும்
கூறாது வாய்மூடி ஊழையானாள்

பொய்சென்னால் குற்றமது மதத்திற்கீணம்
 புகன்றாலோ உண்மைதனைக் குலத்திற்கீணம்
 வைதாலும் அடித்தாலும் வாள்கொண்டென்னை
 வதைத்தழித்து விட்டாலும் வாய் திறக்கும்
 செய்கைதனைச் செய்வதில்லை எனது மன்னன்
 சிரங்களைய உயிரழிய விடுவதில்லை
 உய்யவழி உண்டெனக்கு நன்மை செய்தால்
 உயர்ச்சவனம் கிட்டுமென உறுதி கொண்டாள்

வாய்மூழிப் பேச்சிழந்து நின்ற அந்த
 வீரமகள் தனைநோக்கி வெறி கொண்டோரகள்
 பேயாகக் கழந்தார்கள் பொறுமையோடு
 பேசாது நிற்பதுகண் யெரந்தே போனார்
 தேயாத வான்மதிபோல் வதனாக் கண்டும்
 தீயவர்கள் மனங்களிய வில்லை அன்னார்
 ஒயாது துன்புறுத்தி ஒருசால்லேனும்
 உரையாது கண்டுகொடுஞ் சினமுங் கொண்டார்

துன்புறுத்திப் பயனற்றுச் சோர்ந்தார் இன்னும்
 துன்புறுத்திப் பயன்கூடா என நினைந்து
 தன்னுடைவாள் தனையுயர்த்தித் தலைவன் போன்றோர்
 தீயவனுந் தலைதன்னைக் கொய்திட்டானே
 சென்னீரும் பீற்ட்டு எங்கும் வீச்ச்
 சிரசுடலைப் பிரிந்தகள்று நிலத்தில் வீழும்
 தண்டலையின் தாமரையைத் தண்டிருந்தே
 தவிர்த்தெறிந்த பாங்கிலது இருந்த தம்மா

கண்டதுண்டமாய் உடலை வெட்டி வீசிக்
 கடுஞ்சினத்தைத் தனித்தவனும் அமைதி கொண்டான்
 தண்டனையோ தந்தனனான்அக் கொடுமைக்காரன்
 தவறென்ன செய்தாளவ் வேழைப் பெண்ணாள்
 என்றும்அழி யாஸ்முச் சரித்திரத்தில்
 இரத்தத்தால் எழுதும்ஒரு தியாகியானாள்
 கொன்றவனும் கொடும்பழியைக் கொண்டான் பெண்ணைக்
 கொன்றுஇழி பிறப்பென்னும் பெயருங் கொண்டான்.

நடந்தவைஅந் தனையும்மரப் பொதும்பிருந்தே
 நாடாண்ட மன்னான்அவ தானித் தெல்லை
 கடந்தபெருஞ் சோகத்தால் உள்ளம் விம்மக்
 கண்ணிரண்டும் கண்ணீரைக் கடல்போல் சிந்த
 உடந்ததநான் உனதுலயிர் பிரியக் கண்ணே
 உத்தமநால் மகளேளன் உயிரே காலங்
 கடந்தாலும் ஏனைக்காத்த புகழுனக்குக்
 கட்டாயஞ் சேருமெனக் குழரினானே.

உயிர்கொடுத்தென் உயிர்காத்தாய் உனக்கே ஈடாய்
 உதவியெனக் கென்னசெய்ய இயலும் செய்த
 செயலாலே என்னைந் வென்றாய் உன்னைச்
 செகம்போற்றும் எனைப்பெற்ற தாய்போ லானாய்
 அயலில்ஓளிந் திருந்தவென்னை அன்னியர்க்கு
 அன்பேந் காட்டியிருந் தாலிப்போது
 உயிரோடு வாழ்ந்திருப்பாய் உனது மன்னான்
 உனைப்போல அழிந்திருப்பான் என்றே சோர்ந்தான்

போர்தொடுத்து அன்னியரை வாகை கொண்டு
பெற்றரசை மீண்டுமேவன் ஆண்டபோது
உரரிய உகரிய அவையோர் முன்னே
உத்தமியின் செய்தைத்தனை உளம்வெதும்ப
கூறிமன்னன் அழுதிட்ட போது மக்கள்
குரல்கூட்டி அவனோடே சேர்ந்து கொண்டார்
பாருக்கோர் உதாரணப்பெண் எழுமாதா
பெற்றஉயர் மகளென்றே புகன்றிட்டாரே

இறந்தும்விவன் அழியாத புகமுடம்பு
என்றென்றும் நிலைத்திருக்க என்றே தானும்
மறவாது அழகியதோர் கிராமம் தன்னை
மன்னன்முஸ் லிம்கஞுக்காய் உவந்தளித்தான்
இறந்தவனின் உயிருடல்விட் தேகுமடடும்
எண்ணிமனம் நெகிழ்ந்தனனாம் என்றாகு சொல்வார்
பிறந்ததிரு நாழிந்த வீரப் பெண்ணால்
பெற்றபுகழ் அழியாது நிலைக்கு மாமே

“பங்கரகம் மான”எனும் கிராமம் மன்னன்
பரிசளித்த கிராமத்தின் பெயருமாகும்
சங்கையொடு இலங்கைமுஸ்லிம் பேருக் கின்று
செல்வார்கள் “மரக்கலே”யென் றுறவினோடு
தங்குமது “மாவரக்க லே”யாம் என்னைத்
தாபரித்த குஞ்சியெனும் பொருளினோடே
சிங்களத்தின் கடைசிமன்னன் வாயுரைத்த
செல்லதுவாம் சரித்திரத்தின் பதிவாகிற்றே.

38. கார்க்கழிந்த கேட்டைக் களை

யார்டா நீயெனக்கென் அண்ணன் நடந்தொழிந்த போரால் பிரிந்தோம் பகைமறப்போம் - வேறோடிப் போன உறவில் பிறரால் பிளவுண்டோம் போனதை இன்றே மற.

இங்கி அடித்தாய்ந் உச்சந் தலையிருந்து தாங்கினோம் வேதனையைத் தாள்வரையும் - நாங்கள் உடன்பிறப்பாய் வாழ்ந்தவரே ஓரந்தேன் மறந்தேன் உடன்பிறப்பாய் வாழ்வோம் இனி.

இனத்தால் தமிழன்றீ இஸ்லாம் எனதுவழி மனத்தால் மொழியால்நாம் வேறோ - சினத்தாலே பந்த மழிந்ததன்று பாவத்தால் மீண்டுமினி சொந்தம் எமக்குள்ளே சேர்.

அடித்த கரமே அணைக்குமாம் என்பர் விடுத்துமைப் போகட்டும் வன்மம் - அடுத்துவரும் சந்ததிக்கு நாம்முன்னர் சேர்ந்திருந்த வாழ்வதனைச் சிந்திக்கச் சேர்வோம் சிறப்பு.

நீவீழ்ந்தால் தூக்கிட நான்தானே வந்தேனமுன் நோவினைகள் நான்கள்டால் நீசுமந்தாய் - நாவின்கண் பூத் உறவுபொலிந் துள்ளப் பதிவரையும் பூத்திட்டும் மீண்டும் பொலிந்து.

பழித்ததுநாம் ஒன்றாய்ப் பிரியாநட் போடு பிழித்துவிளை யாழியதும் பொய்யோ - அடுத்துடெத்து ஊர்கள் இணைந்ததுபோல் உள்ளங்கள் ஒன்றித்தோம் கார்க்கழிந்த கேட்டைக் களை.

39. ந்ரந்தர சுரீதானம் ந்தலக்க

பாடுப்டால் என்றும் பலனற்றுப் போகாதே
நாடு நலம்பெறவென் றாமாகில் - கூடி
மனமொன்றிப் பேசி முடிவொன்றைக் காண்போம்
சனநாயகர் தளைக்க வே.

காரணத்தைத் தேடின் கவலைன்றே விஞ்சும்எக்
காரணந்தான் ஆணாலும் கேள்விஅற்றே - போர்வூக்கும்
காரணத்தைச் சீர்தூக்கிக் காண்போம் ஒருவழியைக்
கூரியமுன் நோக்குடனே தான்.

நோக்கம் சிறப்பின்நாம் நாடுவது கைகூடும்
வாக்குஞ் செயலுமொரு வாறாகி - தீர்க்கும்
வழிமுறைகள் ஓர்ந்தே வளம்மிகுளம் நாட்டின்
பழிநீங்கப் பாடுபடு வோம்

இல்லாத தொன்றில்லை என்றிருந்தோம் முன்னொருகால்
இல்லை அமைதிகின்றென் ரேங்குகின்றோம் - பொல்லாத
போர்வுந்தெம் ஈழத்தின் பேரழிந்து போனதையோ
சீர்வைவ தென்றாம் இனி.

தளைவந்த போது தளையாழக்க அன்பின்
முளையரும்ப வேண்டுமே மாறாய் - விளைக்குமெலாப்
பொல்லாக் கருத்துகளும் பேதத்தைத் தான்தோற்றும்
நல்லவற்றை நாடிடுவோம் நாம்

நாமேதான் தோற்றுவித்தோம் நாமே அனுபவித்தோம்
நாமேதான் இன்றமைதி தேடுகின்றோம் - நாமே
நமக்குள்ளோர் நல்லிணக்கம் நன்றமைய ஓர்வோம்
சமுரிமை காக்குமுறை சார்ந்து.

சத்துருகவச் தாழும் சார்ந்துவெல்க வென்னுழுமயர்
தத்துவத்தை எண்ணிச் செயற்படுகே - சத்தியமாய்
மித்திரரே நாமிந்த மண்பெற்ற மக்களாரு
மித்துணர்ந்து சேரவோம் இனி.

இனியும்போர் வேண்டாம் இடர்ப்பாடும் வேண்டாம்
மனுநேயம் மேறோங்க வேண்டும் - தனிநாடாய்
நாடிருக்க வேண்டுவெனில் நாடானும் பங்குபல
ரோட்டமைய வேண்டும் பொது.

40. குண்டுகீ கொலையாள்

தமைத்தாமே அழிப்பதொடு குண்டே நீங்கள்
சேர்த்துப்பிற்ற உயிர்களையும் அழிப்பதேனோ?
இமைப்பொழுதுள் ஒன்றிரண்டாள்த்தனைதான்!
எண்ணரிக்கை வேறுவேறுஎன்பதொன்றே.

குறிவைப்பீர் ஒன்றுக்குக் குறித்த தோடு
கூட்டுதின்னும் பலஅழிப்பீர் கொடுமை பாவம்.
அறியாத பச்சைகளைம் சிக்கக்கூட அடங்குமதில்
அக்கிரமம் அக்கிரமம் அந்தோ! வேண்டாம்.

காரணாங்கள் எதுவென்ற போதிலுந்தான்,
காவுகொண்ட உயிர்களுக்குப்பதில்தான் என்ன?
ஓராது ஏன் ஊயிரைப்பறிக்கின்றீர்கள்!
உயிரளித்தோன் உவக்காதசெய்கை அந்தோ!

நாட்டெடநாடு வெல்லுதற்கும் நாட்டுக் குள்ளே
நாறுரண்டாய்ப் பிளப்பதற்கும் நீங்கள் செய்யும்
கேடுஉடற்றை ஆகிறது கொடுங்கோல் வெல்லுங்
குறிகொண்ட போதிலுந்தான் உயிர்ப்பலிக்கு
நாடுவதேன்? நினையுங்கள் நெஞ்சிருத்தி
நிறுத்தாங்கள் கொலைப்பழியை நலங்கொள்வீர்கள்.

வீடுவாசல் மனைஅழிந்தால் வேறு ஒன்றை
வாங்கிடலாம் கட்டிடலாம் உயிர்கள் போனால்!
தேழடத்தான் கூடிடுமோ? உயிர்போல் ஒன்றை
தேராது ஏனுயிரைப் பறிக்கின்றீர்கள்?.

கூடிருந்து போனஅதுமீண்டிட்டாலும்
கூடில்லைக் குடியிருக்கச் சுக்கு நூறாய்க்
கூடபிற்து போனதனால்காடுமையன்றோ!
கொடுமையன்றோ! கொடுமையன்றோ!

வாழும்-இடைச் சூங்களுக்கு இல்லாப்போழ்தும்
வாழும்-இடைச் சிற்க்குண்டாம் வாழுவொண்ணா
பாழுஞ்செயல் ஏன்நீங்கள் செய்யவேண்டும்!
பவவழிக்குத் துணைநிற்க வேண்டும் என்றா!

“உயிரற்ற பிண்டம் நாம்”என்று நீங்கள்
உள்ளுவது கேட்கிறது உண்மையுந்தான்.
செயலற்றுப் போனவர்நாம் என்ன செய்வோம்!
சொல்லத்தான் யாருண்டு? கேட்பாரற்றோம்.

உலகமெல்லாம் உங்கள்-இட்சி ஒடுங்கவேண்டும்
ஊருலகம் நிம்மதியைக் காணவேண்டும்.
விலையில்லா உயிர்களுக்குப் பாதுகப்பு
வேண்டும்-அது தொடர்ந்திடவும் வேண்டும் நீதி
நிலைத்திடவும் வேண்டும்போல் தீய குண்டின
நாசமென்ப தினிலில்லை என்னும் நல்ல
நிலைதோன்ற வேண்டும் அது மக்கள்தமிழின்
நிம்மதிக்குச் சான்றுரைக்க வேண்டும் காண்போம்.

41. சீண்டும் ஒன்றாடிவாம்

தமிழ்மொழியால் ஒன்றியேநாம் வாழ்ந்திருந்தோம்
தாழ்வுகூயர்வு) எமக்குள்ளே இருந்ததில்லை
சமமான உரிமைகாண்டோம் ஓர்தாய் பற்ற
செல்வங்கள் எனவாகச் சேர்ந்திருந்தோம்
எமக்குள்ளே துவேஷிநருப் பேற்றி வைத்தார்
இந்துமுள்ளிம் எனப்பிரியும் நிலைமை தோன்ற
அமைதியற்றுப் போனதெழும்முள் வெறுப்பும் கூடி
ஆளாளாய் வேறுபட்டோம் மறுப்போம் சேர்வோம்

ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்திருந்த காலம் போன்று
ஒன்றுபட்டு வாழுநிலை தொலைவில் இல்லை
சென்றதனை மறந்திடுதல் வேண்டும் அன்றேல்
சுமுகநிலை தனளப்பதற்கு வழியே இல்லை
தொன்றுதொட்டு வாழ்ந்தளநிலை நினைவில் கொண்டால்
சென்றதனை மறக்கவழி தோன்றும் கற்றோர்
நன்றாய்ந்து பாமரர்க்கும் ஓதல் வேண்டும்
நமதுபின்னோர் சகோதராய் வாழ்வதற்கே

புலம்பெயர்ந்து பிறநாடும் நாட்டினுள்ளும்
பராரிகளாய் வாழுநிலை மாறி மீண்டும்
மலர்ந்திடத்தான் வேண்டும்முன் வாழ்ந்த வாழ்வு
மதபேதம் இனபேதம் மனக்குரோதம்
உலர்ந்தழிய வேண்டும்நம் மக்களுள்ளே
உற்றுமையும் மனஉறவும் பூக்க வேண்டும்
அலைகடல்குழி இலங்கைமண்ணில் அமைதி ஊன்ற
அனைவருமே பாடுபட வேண்டு மாமே

குறைபாடுகள்

சாதிக்க வேண்டுமெனில் நாங்க ளால்லாம்
சேர்ந்திருக்க வேண்டும்நாம் திரண்டா வன்றி
ஏதில்லை எமக்குரிய எல்லாம் கொள்ள
இடும்பிச்சை ஏற்கின்ற நிலைதான் என்றும்
நீதிவழி பெறுதலுக்கும் பற்றோ டென்றி
நின்றாலே மீட்சியுண்டாம் இலையென் றாகில்
ஆதுலரே நாம்பிறந்த மண்ணில் ஆண்டு
ஆயிரந்தான் போயிழ்னும் விழிவான் றில்லை

42. நியுநானும் கீரண்டல்ல

விழிகள் இரண்டாகிழலும்
பார்வை ஒன்றே – அவ்வாறோன்
இந்து முஸ்லிம் வேவெறனிலும்
இயல்பு ஒன்றே.
இதைத்தானே எங்கள்
இலக்கியப் பேராசான்
பெரியதம்பிப் புவவர்மணி

“கிருதயத்தின் ஈரிதம்புகள்
இந்துமுஸ்லிம்” என்றார்.
ஏன்மறந்தோம் நாமதனை
இன்றுதுயர்ப் படுகின்றோம்.

பேரளவில் நீ தமிழன்
நான்முஸ்லிம்.
பேசுமொழி பண்பாடு
கலாசார ஒற்றுமையால்
நான்வேறு நீவேறா
நமக்குள்ளே ஏன்பிளவு!

ஒன்றாக உண்டு
ஒன்றாகத் தமிழ்கற்று
ஒன்றாகச் சேர்ந்து
ஓடிவிளை யாட
வாழ்ந்தவர்கள் நாங்கள்

காக்காவும் சொல்லும்படி

கிள்கலையென்று சொல்லு
இயன்றால் மறுத்துப்பார்
உன் காக்காவுமே காக்காவும்
தியமே அதற்கு காக்காவும் உலகு
ஏற்றபதில் சொல்லும். காக்காவுமே

ஏனா அண்ணே!

கிரண்டானோம்.

“காக்கா” என்றென்னென்

கூப்பிட்டாய்.

பொருளென்ன?

அண்ணேதான் காக்கா

காக்காதான் அண்ணென்

கிள்கலையென்று சொல்லு

இயன்றால் மறுத்துப்பார்

வேண்டாம் இதுதொடர்

வாநாங்கள் ஒன்றாவோம்

ஒன்றாக உண்டு

ஒன்றாகத் கற்றுணர்ந்து

ஒன்றாகச் சேர்ந்து

இடிவினை யாடி

முன்போல வாழ்வோம்

43. டறுவாட்சி ஸ்ரெட்டு

கடற்பறையின் பேராலியால் வான்விழிக்கக்
கண்மிடுவான் கதிரவன்றன் கடமைக்கான
தொடக்கத்தின் நாடிப்பொழுது வந்ததென்றே
திகைத்தமுந்து கிழக்கமிடுவான் சிவக்கச் செய்வான்
படைத்தலத்தின் வேல்களாக்குங் கதிர்கள் வீசிப்
பொற்சிவிகை தனிலேறி கங்கு லோடு
தொடுத்திடுவான் போர்த்தினமும் களத்தில் கங்குல்
தோற்றபெரு வீரனென ஓடுவானே.

பேராழிப் பரப்பினிலே தோணி ஓட்டிப்
பசியோட்ட மீன்பிடிக்கும் மீனோர் கூட்டம்
காரளியும் முன்னர்கடற் கரைப் புலத்தில்
காத்திருப்பர் காலைப்புலர் வொன்றும் போழ்து
சேர்வார்கள் தனித்தனியாய்த் தோணி தோறும்
தினவெடுத்த தோள்களாடு ஆழி வெல்ல
சோர்வற்றோர் தினந்தினமும் கானுங்க காட்சி
செந்தமிழோர் வாழ்பதியாம் கிழக்கெம் மண்ணே.

கிராமத்தின் மறுபுறத்தே பரந்தகள்ற
கழனிவெளி கண்ணெண்ட்டாத் தொலைவரைக்கும்
உரங்கொண்ட பேருழவர் நிலம் விளைத்து
ஊருண்ண உணவளிக்குங் கடமை செய்வார்
உருவாகும் துணிமணிகள் பலதரத்தில்
உடல்மறைக்க மானுடத்தின் மானங்க காக்க
குறையென்ன உண்டுளங்கள் கிழக்கில் தெய்வக
கொடையனைத்துங் கொண்டதிரு மண்ணதாமே.

தொழுகைகளுக்காய்ப் பள்ளிகளில் அழைப்பொலிக்கும்
சேர்ந்துகோயிற் தலங்களிலே மணியொலிக்கும்
பழுதில்லா இந்துமுஸ்லிம் உறவினுக்குப்
பள்ளிகளும் கோயில்களும் சாட்சியாகும்
விழிபோலாம் கல்விபொதுப் பாடசாலை
வழங்குமதில் இனமதத்தின் பேதமில்லை
ஒளிகாட்டுாவ் கலங்கரைகள் அவையாம் அங்கு
இருமித்தே கல்விகற்றோம் ஒன்றாய் வாழ்ந்தோம்.

பாண்டிருப்புக் திரெளபதி யம்மன் கோயில்
பாண்டவர்கள் தீமிதிக்கும் வைவவத்தில்
ஆண்டாண்டு காலமுமாய்ச் சேர்ந்திருப்போர்
அருகினிலே வாழுகின்ற முஸ்லிம் பேர்கள்
வேண்டுவன அத்தனையும் வாங்கக் கூடி
வருவோர்கள் விற்பேர்கள் அனைவருந்தான்
காண்பதன்று வேறில்லை ஒற்றுமைக்குக்
கூறநல்ல சான்றதுவாம் ஏற்கார் உண்டோ.

ஷரிபுத்தின் தமிழ்கற்கச் சாமித் தம்பி
சென்றவரின் வீட்டிருந்து உணவு வாங்கி
வருவாராம் இருபேரும் பின்னோர் காலம்
வாத்தியார்க ஸாயோன்றிக் கற்பித்தார்கள்
இருமரத்தின் இருகினைகள் போலாம் அன்னார்
இருந்தார்கள் இறுதிவரை இனத்தால் வேறு
இருமித்தார் இல்லையென்ற போழ்தும் உள்ளம்
இருமித்தார் அனைவருக்கும் உவமையானார்

ஷரிபுத்தீன் வாத்தியாரின் மரண வீட்டில்
தரித்திருந்த செல்லத்துறை வாத்தியார்வாய்
உரித்துடனே சொல்லியமும் “மௌத்தாய்ப் போனார்
உசிரபோல இருந்தகாக்கா நாங்கரிக்கம்”
கருத்திருத்த வேண்டியதிச் சொற்கள் நாங்கள்
கொண்டிருந்த உறவுக்கு எடுத்துக்காட்டு
மருந்துக்கும் பகையிருந்த தில்லை அந்நாள்
முஸ்லிம்கள் இந்துக்கள் ஒருதாய் மக்கள்.

ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக இருந்தவர்க்குள்
உறவாழிந்து போனதென்ன சோகமாமோ
முன்னிருந்த வாழ்வதனை நினைவில் கொண்டு
மீண்டுமது தோன்றுதற்கு முயல வேண்டும்
சென்றகால நிகழ்வுகயைள மனத்தகற்றின்
சீரித்த உறவுமீண்டும் மலரும் உண்மை
வென்றிடுவோம் உள்ளாங்களை புரிந்துணர்வால்
வரலாற்றைப் புரிதமறங் செய்து வாழ்வோம்

44. அன்றும் கின்றும்

அந்நாள்

பொங்குகடல் அலைதழுவும் புண்ய பூமி
 பாரோர்கண் பூக்கவைக்கும் பசுமைப் பூமி
 வங்கக்கடல் மீதொளிரும் முத்தா மென்று
 வேற்றுமண்ணோர் புகழ்ந்துரைத்த வளமார் பூமி
 சங்கையிகு மக்களொன்றி வாழ்ந்த பூமி
 சமயமொழி பேதமறத் தீகழ்ந்த பூமி
 புங்கமுனைக் கொடுவிழிகள் பட்ட தன்ன
 பாழ்றுப் போனதென்ன கொடுமை யாமோ!

பின்னாள்

செங்குருதிக் காட்டாற்றில் குளித்த பூமி
 சமாதான வேட்டைக்கொண்டு தூஷித்த பூமி
 பங்கமற அமைதிக்காய் அலைந்த பூமி
 பன்னெடுநாள் யத்தத்தால் அழிந்த பூமி
 எங்கண்ணுமே பீதியின்னு கொதித்த பூமி
 யாரெவரவும் அமைதியின்றி வாழ்ந்த பூமி
 சிங்கக்கொடுத் தீவெங்கள் அன்னை பூமி
 ஸ்ரீலங்கா சோகத்தீன் களமா கிற்றே

இன்று

தசாப்ததங்கள் மூன்றுதொடர்ந் திருந்த யுத்தம்
 தீர்ந்தாலும் துண்பமின்னும் தீர் வில்லை
 பசிக்கொடுமை அன்றாடக் கடன்க பூக்க
 புளக்கடையோ போதியதாய்ப் புனவு மில்லை
 இசைவாக எதுவுமில்லை பெண்க ஞக்கு
 ஏற்றபடி ஒழுங்கான மறைவு மில்லை
 திசைசமாறிப் போனமக்கள் வாழ்வு உய்யத்
 தொண்டுசெய்ய முன்வருவார் யாரும் உண்டோ

45. தின்றும் நாளையும்

என்மண்ணில் பூக்கும்
புஷ்பபாங்களும்
சென்னிறமாகவே
தோற்றும் தந்தன.
குருதிப்பசளை குழித்தனாலே.

அரைகுறை வாழ்வில்
இடுவி விடுத்த
தயைக்களை உண்டு
செரித்த எனதுமண்
மிதி வெழியாலும்
வானில் பொழியும்
விசைக் குண்டுடாலும்
காயப்பட்டுக்
கந்தலாய்ப் போனது.

நாறிப்போனது காற்று
நாசி நரம்புகள்.
தென்றலில் நூகர்வதும்
நின்மும் இரத்தமும்.

நாயின் பின்மும்
நரனின் உடலும்
உர்விழி தண்ணில்
ஒன்றதாம் இன்று.

தூறும் மழையிலும்

கெந்தக்க கரைசல்.

இனிமலை இல்லை.

காடுகளைல்லாம்

கருகிப்போவதால்.

காப்பரண்தந்த

காரணத்தாலே.

இனவெறிப் பேசும்

மொழிவெறிக் குழந்தும்

அமைதியைத் துரத்தும்

அக்கினிச் சவாலைகள்.

சுட்டெரிக்கும்

சூரியத் திவலைகள்.

“வெள்ளைக் கொழுகள்”

சமாதானத்தைக்காட்டும்

சின்னாங்களைல்ல,

சாவீட்டைக்காட்டும்

திசைகாட்டிப் பதாகைகள்.

வரலாற்றில் நாங்கள்

வெறிகொண்ட சமூகங்கள்.

கொலைப்பசி கொண்ட

கொடுரைப் பிறவிகள்.

காலம் வரும்

நம்மேல்

காறி உழிமும்

நமது

கருவழிச் சந்ததி.

பிறந்தோம் என்றுநாம்
பெருமை கொண்டமன்
இன்று
பிறந்தோம் ஏன்னப்
புகண்றிடச்செய்யும்
பவத்துள் ஆனாதேன்?

இயற்கை மரணம்
இன்று
இருபது விகிதமே.
பகையால் அழிவதோ
பைத்தெட்டாகும்.
சமாதானத் தென்றல்
தடம்புரண்டின்று
போர்ப் புயலாகப்
போனது எவரால்.

இலக்கிய நெஞ்சங்களே!
எழுவான் பரிதியின்
எறிகதிர் நீங்களே.
சமாதானத் தீபத்தை
உங்கள்
பாச்சிடர் கொண்டு
பற்றிடச் செய்க.
அமைதி தோன்றும்.
அதுவரை நொடர்வீர்.

46. காஞ்சிருக்கும் தேவகை

அன்னம் தவழும் அழுகுமலர்ப் பொய்கையிலே
மன்னன் மனம்மகிழ வென்றெண்ணித் - தன்னிரண்டு
செந்தர்ஸ் பதித்துச் சேற்று மலர்பறித்தாள்
வந்தானோ இல்லை அவன்.

தன்நடையை விஞ்சத் தலைப்பட்டாள் என்றெண்ணி
அன்னம்தன் உள்ளாம் வெதும்புவோல்- முன்னே
குனிந்ததது கண்டாள் குதுகலித்தாள் நங்கை
தனிமை வருத்திமுக் கால்.

பொய்கைத் தலத்தினிலே பூப்பறிக்க வந்தவளின்
மைவிழிகள் மெல்ல மலர்ந்ததனை - மெய்ம்மலர்கள்
கண்டயர்ந்தோ கூம்பினவாம் காரணமுஞ் சூரியனோ
தண்டலையி லம்மாலை தான்.

கைகொண்டு கொள்ளக் கடுகினாள் நீரைசை
பொய்யாகிப் போனகயல் கண்டேதன் - மைவிழியின்
சாயலோ வன்றியங்கு தாவி மறைந்ததொரு
மாயமோ வென்றதிர்ந்தாள் மான்.

கொய்தெடுத்த தாமரையின் கூம்பிருந்து தாழுகற்ற
கைவிரலால் மெல்லத் தடவினனோ - கையில்
கணத்த முகையுணரக் கற்பனையி லாழ்ந்தாள்
நினைத்ததென்ன தானோ வவன்.

47. நட்புராட்டு உயர்காத்த வீர வணக்கன்

புனல்பெருக்கி கரைததும்பிப் பாய்ந்தே யோடும்
“பைங்காடிப் புழையென்னும் பேராற் ரோறம்
வளங்களொடு வயல்நிலமும் நீரை மாந்தி
வளங்களைக்கும் இயற்கையீந்த செல்வம் போலாம்
மனமீர்க்கும் தோப்புகளும் விரவி யெங்கும்
முக்கனிகள் விளைநிலமாய்க் காணும் அஃது
உணவுக்குப் பஞ்சமிலா நாடா மென்றே
ஒப்பிடவுஞ் செய்திடுமே “சிறக்கல்” மீதே

ஆற்றினுக்கு அருகமைந்தே ராஜ வம்ச
அரண்மனையும் இருந்ததுவாம் ஆங்கு நாட்டின்
போற்றுதலுக் குரியமன்னர் வாழ்ந்து வந்தார்
பேரதற்குக் “கோயிலகம்” என்ப தாகும்
சாற்றிடத்தான் கூடிடுமோ இயற்கை யோடு
சங்கமித்த புலமல்தாம் அக்கால் போழ்தில்
வேற்றுவர்கண் காணாத வாறு பெண்டிர
வந்துறைவர் நீராடப் “பைங்கா டி”க்கே

சிறக்கல்”லை ஆண்டுவெந்த மன்ன னுக்குச்
செல்வமெனப் பெண்ணிருவர் தெய்வப் பேறாய்ப்
பிறந்தொன்றி வாழ்ந்தார்கள் சொர்க்கப் பெண்டிர
பொறாமைகொள்ளும் பேரழகின் பொக்கி ஷங்கள்
மறந்துமவர் பிரிந்ததில்லை ஒருநாள் ஆற்றில்
முக்குளித்து நீராட மகிழும் வேளை
அறியாதே நீர்ச்சுழிக்குள் அகப்பட்ட டாளோர்
ஆரணங்கவ் வாற்றிடையில் அள்ளுண்ட டாளே

மெல்லிடையார் அன்னநடை பயிலல் போவ
 மெல்லமெல்ல அசைந்தோடும் ஆற்று வெள்ளம்
 கல்லிடையில் புகுந்துவழிந் தோடும் சர்ப்பம்
 கடந்துநிலம் ஊர்வதூக்கும் குளிர்க்கை கொள்ளும்
 சில்லிட்டுப் போகுமுடல் தோய்ந்தெ முந்தால்
 சேர்ந்துபெண்டிர் வருவததற் காகும் வாரே
 பொல்லாநாள் அன்றுமவர் வந்தி ருந்தார்
 புனல்பெருக்கின் கூற்றியார் பேதைப் பெண்ணார்

பாங்கியரோ டொன்றிப்புனல் விளையாட் டுன்பால்
 புலனொன்றிப் போயிருந்தாள் மன்னன் செல்வி
 பொங்கிவரும் வெள்ளத்தின் வேகந் தன்னைப்
 புரட்டும்வரை பாவையவள் அறிந்தா ஸில்லை
 மாங்கையரே வந்திருந்தார் அனைத்துப் பேரும்
 மனந்துணரிய வாகில்லார் காப்ப தற்கே
 ஒங்கியது மின்னலுக்குள் நீரின் வேகம்
 உயிருக்காய்ப் போரிடுவா ராகி னாளே

ஆற்றோடே அமைந்திருந்த அரண்ம னையின்
 அந்தப்புரத் தோடொன்றி ஆறு செல்ல
 மாற்றொருவர் காணாத வாறு மாதற்
 மறைந்துபுன ளாடவழி செய்தி ருந்தார்
 சீற்றமுறும் சிகைலம் கங்கை வெள்ளம்
 சொல்லாதும் பெருக்கெடுக்கும் அதுபோல் நாளில்
 தோற்றமுற்ற தந்நிகழ்வு சரித்தி ரத்தில்
 தொடங்குமொரு மாற்றத்தைத் தோற்று தற்கே

பொங்கிவரும் புனலிடையில் புகுந்தான் நீந்திப்
புறப்பட்டான் தலையுற்றதிப் பார்த்தான் நீர்மேல்
எங்கவளின் சிரசுற்ற தென்றே ஆய்ந்தான்
இருக்குமிடம் கண்டதுமக் குறிப்பி டத்தைத்
தங்காதே யோர்நொழியும் சுழலும் நீரின்
சீற்றத்தை வென்றேநீர்ப் பரப்பில் மேவும்
மாங்கைதன் நெடுங்குழலை பற்றிச் சுற்றி
மறுக்கரைபால் நீந்தினனே பெண்ணா ளோடே

எதிர்பாரா நிகழ்விரண்டாம் ஒருநா ளேனும்
ஏற்படாத விபத்தொன்று மற்றை யொன்று
விதிமுழுந்த தெனும்நிலையில் உயிர்பி ணைக்கும்
வாய்ப்புவிளை வற்றதென்ப தொன்றுக் கொன்றே
எதிரான விளைவுகளாம் இரண்டும் தன்பால்
இணைந்ததனை நொழிப்பொழுதுள் உணர்ந்தாள் அன்னாள்
முதிராத இளங்கள்னி மன்னன் செல்வி
மாற்றான்கை பற்றுநிலை கொண்டிட்டானே

மாரோடு உடல்மறைத்துக் கட்டி வைத்த மாங்கையவள் கொண்டதுகில் மற்றொன் றில்லா நீராடும் “உடுத்தாடை” சுழியில் சிக்கி நீரோடு நீரோடு நீராக நமுவிச் செல்ல மாற்றான்கை சீரினமைப் பொன்மேனி தோகை யற்றுத் தனித்தமயி லனையதுவாய் தண்ணீர் ருள்ளே யாரோவோர் பேரறியான் உதவி கொண்டே இருக்குநிலைக் குள்ளானாள் விதியென் றாமோ!

கூந்தலினை பற்றிக்கரை நோக்கி நீந்திக் கழுத்துவும்
கழுத்தளவு நீரிருக்குந் தலத்தில் அந்த ஏந்தினையை
ஏந்தினையை தரித்திருக்க ஏவித் தம்மின் கிடைப்பாருந்திக் கொண்டிருந்த துகிலில் பாதி
வேந்தன்மகள் அணியவெனக் கிழித்துத் தந்தான் வேறுவழி யற்றவஞ்சும் பொருந்திக் கொண்டே காந்தவிழி சுழற்றிந்றி பார்வை யாலே
கனிந்தனளே கரைநோக்கி நடைப யின்றாள்

கானகத்துத் தீபோல “சிறக்கல்” எங்கும் காற்றோடு கலந்ததுவாம் சேதி கேட்டோர் எனமிது தம்புராட்டி தன்னை மற்றோர் இனத்தவன்கை தொட்டுவிட்டான் அரபு நாட்டான் ஊனமுற்ற தாம்சாதிக் கட்டுப் பாடு உடனிதர்க்கோர் முடிவுகொள்ள வேண்டும் என்றார் ஏனோதான் உணர்ந்தார்கள் இல்லை அன்னாள் இன்னுயிரைக் காத்தவனவ் விளையா என்றே.

சாதிவெறி கொண்டுமக்கள் அலைந்த காலம் சொல்லவொண்டாத தீச்செயல்கள் மலிந்த காலம் சாதியுயர் பெண்டிரைமற் றிழிசா தீப்பேர் சந்தித்தல் பாவமெனக் கொண்ட காலம் வேதியர்கள் வாழ்புலத்தில் வேற்று மாந்தர் வழிதவறிப் போனாலும் தீட்டு என்றே ஒதிமக்கள் தனில்பேதும் உரைத்த காலம் உண்டான் நிகழ்விதுவாம் ஒப்பு வாரோ

கோயிலகத் தம்புராட்டிப் பெண்ணீல் மாற்றான் கைப்பட்டால் அயித்தமினுது நடந்த தாலே கோயிலகம் மீண்டுமவள் கொள்ள லாகாக் கொழியவிதி தீர்மானம் பெற்ற தன்றே போயிருக்கும் அவளுயிரும் மானம் கூடு போயிருக்கும் சுற்றந்துண்ணி கிட்டா துற்றால் வாடிரைப்போர் விலக்கிவைப்போர் வாரா வேண்ட வந்துதவி செய்தவினை மறந்திட டாரே

இனத்தோர்கள் எதிர்த்தாலும் இறுதித் தீர்வாய் இப்பெற்ற அரசவவை முடிவும் அன்னாள் நினைந்தபடி நடந்ததுவாம் மன்னர் கூட நலம்நாடி ஒப்புதலைத் தந்தி ருந்தார் தனைத்தொட்டுக் காத்தவனை தனது மானந் தனைக்காத்த அரபியனைக் கைப்பி டிக்க மனமொத்தாள் நம்புராட்டி அவனும் ஏற்றான் மதம்மாறி மனைபுகுந்தாள் முஸ்லிம் ஆனாள்

சாதினை மதபேதம் அற்று யார்ஷர்
 தெய்வத்தை விசுவாசம் கொண்டே நம்பி
 ஒதினாரோ “கலிமா”வை அவர்கள் தம்மை
 ஒப்புகின்ற வாகிருந்த கார ணத்தால்
 ஏதுவோரு மறுப்புமில்லா இளைஞன் மன்னன்
 இட்டத்திற்கு) உடன்பட்டான் பெண்ணை ஏற்க
 சாதிவெறி கொண்டவர்கள் தலைகு னிந்தார்
 தருமத்தை மதித்தவவன் செய்கை யாலே

சீர்க்கலுக்கு அருகினிலே அரக்கல் என்னும்
 தென்புலத்துப் பூமிதனை இருபே ருக்கும்
 உறைநிலமாய் ஒப்புவித்தார் மன்னர் ஆட்சி
 உருவான தாங்குமன்று வேறொன் றாக
 அரண்மனையைக் கண்ணுரையின் தென்மேற் கெல்லை
 அமைவற்ற “தானா”வென் கடல்சார் மண்ணில்
 உருவாக்கிக் கொண்டார்கள் இன்றும் அஃது
 உள்ளதுவாம் ஆட்சிக்குச் சாட்சி யாக

பதினேளாம் நூற்றாண்டில் திப்பு சுல்தான்
 படைநடத்தி வெற்றிகொண்டார் அரக்கல் தன்னை
 புதிதாயோர் கோட்டையையும் கட்டி வைத்தார்
 பிச்சளத்தோர் அரக்கல்வழிப் பிறப்பி னோர்கள்
 வதிப்பதின்று “நாருமஹால்” தனிலாம் “சுல்தான்
 பீரியந்தப் பரம்பரையின் கடைசி ராணி
 இதுவாகும் மற்றுமொரு சாட்சி யன்று
 இந்தியாவில் சீசலாத்தின் நிலைபேற் றிற்கே

48. சுறகல்லாச் செல்லக் கள்

இன்பத்தில் இன்பம் எதுவென் ஏறனைக்கேட்டல் என்பேத்தி “அம்னா”தான் என்றுரைப்பேன் - என்கண் மணியனையாள் என்றன் மனம்மகிழுச் செய்யும் கனிமகள் பேத்திபூங் கா.

செந்தமிழே என்செவிக்குத் தித்தித்த தெந்நானும் எந்த மொழியுமதற் கீழ்ல்லை - சொந்தமெனப் பேத்தி பிறந்தேவாய் பேசச் செவியினிக்கக் காத்த மரபற்றதே காண்.

தாய்க்கடுத்த தென்றனுக்குத் தாதைத்தான் பின்மக்கள் வாய்த்த மனையாள் வருவாள்பின் - சேய்வழியில் வந்தாளென் பேத்தி வழிமுறையில் மற்றவரை முந்திவிட்டாள் என்றனது முத்து.

கூவாஸ் குயிலினொலி கிள்ளைவாய்ப் பேச்செவி மேவாஸ் குழல்யாழ் மதுரவிசை - யாவுமொன்றி நானுமென்றன் பேத்தி நவிலுகின்ற கொச்சைக்குத் தேனாய் இனிக்கும் தினாம்.

செம்மாங் கனிக்கன்னம் செவ்விதழ்கள் குட்டிக்காம் எம்மா அழகுஅவள் என்பேத்தி - “அம்னா”தன் பிஞ்சுக் கரத்தாலென் பின்கமுத்தைக் கட்டிமுகங் கொஞ்சங்கால் சொர்க்க சுகம்.

அருகிற படுத்துக்கை அக்குளக்குள் இட்டே
சிரிப்பாள் எனைத்தினமுஞ் சீண்டி -திருவாய்
“கிளுகிளு” வென்றுதிரும் கேண்மோவாய் நாதம்
களிகொள்ள வைக்குங் கனி.

ஆடை அணிவதற்கும் “அப்பா”நான் வேண்டுமென்பாள்
நாடின் உடல்கழுவ நான்வேண்டும் - தேழுப்
பிறவரவர்தான் கூப்பிழினும் “வேணாம்போ” என்பாள்
சிறகில்லாச் செல்லக் கினி.

கோதி முடியென்றன் கொண்டையினை என்றெனக்குத்
தோதாக முன்காட்டி நின்றேயோர் - சீத
நகையதிர்ப்பாள் அஃதெனக்கு நாடோறுந் தோன்றும்
முகையவிழ்ந்த பூவாயன் முன்.

பூவிரலால் சாதம் பிசைந்தெடுத்துத் தன்வாயை
“ஆ”வென்று காட்டியெனக் கூட்டிவோள் - காவில்
அளிமாந்துஞ் செந்தேன் அமுதுமதற் கீடோ
கிளிபிசைந்த பாகதற்குத் தான்.

பெற்றதம் பிள்ளையிலும் பிள்ளைவழிப் பேர்ர்தாம்
கொற்றம் பெறுவார்கள் பெற்றவர்க்கு - முற்றும்
முதுமையிலே இன்பம் முகிழிப்பதெல்லாம் அன்னார்
கதியெனவே உள்ளதுதான் காண்.

49. சொர்க்கத்துத் தேன்

சொர்க்கத்துத் தேனைச் சுவைத்தேன் செவிகளினால்
கற்கண்டும் பாகும் கசந்தனவே - சொற்கொண்டு
கொஞ்சமொழி பேசும்என் கிள்ளைகளாம் பேரர்தம்
பிஞ்சுதரம் பெய்யுமந்தக் கால்.

சிந்துஞ் சிரிப்பு தெவிட்டா அமுதாகும்
சொளந்தம்என் பேரர்க்குத் தெய்வவரம் - சந்ததமும்
கேட்டுச் சுவைப்பேன் குறையாப் பெருஞ்செல்வம்
பாட்டோதும் என்றனுக்குத் தான்.

யாருக்கு வேண்டும் இசைப்பாழியும் வேய்குழல்யாழி
பூரிக்கா நெஞ்சம் புளகுழா - நேரில்
இசைத்திழனும் மீட்டிழனும் ஏற்காதென் பேரர்
விசைக்கின்ற நகையொலியே மேல்.

சண்டித் தனம்செய்வான் செல்வமகன் பேரனமர்
(பேரன்'அமர்')

தண்டித்தால் என்னஞ்சம் தாங்காதே - முன்புளிவன்
தாதை, அவன்தாயின் தாதைநான் அவ்வாறாம்
ஏதுவே றான்றுவேண்டு மோ.

பிஞ்சுக் கராங்களினால் பேத்திமார் கட்டியனைக்
கொஞ்சவார் கோடி சுகம்காண்பேன் - எஞ்சியுள்ள
காலமெல்லாம் நான்னைக்கக் கூடுகவே பேரரின்னும்
ஞாலம் படைத்தாள்வோன் நேர்.

50. புகழி

முட்டாளின் சமாதியாக ஏழைகட்டு
 முதிராத சிறுமமூலைக் குழந்தை யாக
 கட்டிவைவத்துப் பணம்சேர்க்கும் பணக்காரர்க்குக்
 கடைச்சரக்காய் அரசியலில் இலாபம் தேடும்
 வெட்கமற்றோர் தாமக(கு) இருப்புத் திரையுமாக
 விவேகமுள்ள கவிஞர்க்கு பரிசு மாக
 அட்டதிக்கும் மானிடனை ஆட்டி வைக்கும்
 அற்புதவோர் சக்தி புகழ் அறிகு வீரே!

புகழ் சேரும் விதங்கள்பல ஓரந்தால் அஃதோர்
 புதுமையிலைத் தூரத்திடுங்கால் புரியும் கேள்வின்
 கிகழ்வுன்றே அறிந்தும்அதைத் தேடித் தேடி
 இரப்போர்கள் பலருண்டு கிட்டா ராயின்
 தகவில்லா வழிகளிலென் ராலுந் தம்பின்
 புகழ்ப்பவ வேண்டுமென முயல்வோர் உண்டு
 தொகைதொகையாய்ப் பொருள்அள்ளி வீசி யேனும்
 தொடர்ந்து புகழ் தேடுகின்ற ஈன ருண்டாம்.

தானாக வந்தடையும் புகழோர் நாளும்
 தரித்து(து) உலகில் நிலைக்கவைக்கா(து) ஒழியா மாறாய்த்
 தானாகத் தேடியலைந்து) ஏற்ப தெல்லாம்
 தரித்துலகில் நிலைக்கவைக்கா வந்தாற் போல
 தானாகத் தொலைந்து ஒழியும் தேடிக் கொண்டோர்
 தரித்துலகில் வாழுங்கால் அதுபோல் அன்றி
 தானாக வந்தடையும் புகழ்கொண் டோர்கள்
 தரித்துலகில் நிலைத்திருப்பர் திறன்கொண் டோரே.

51. மலர்கள்

பூத்துக் குலுங்கின
மல்லிகைச் செழிகள்
பிணவாடையோடு.

மனித உரமும்
குருதிப் புனலும்
ஊறிச்செழித்தன.
ஆயினும்,

வெள்ளை மலர்களில்
வெண்ணிறம் மட்டுமே.
நாடு முழுவதும்
நறுமண மலர்கள்
நாறியே மலர்ந்தன.

இருபது ஆண்டுகள்
திதுவே நிலைமை
குண்டோசைக்குக்
காதுகள் பழகின
வெழிக்காரன் வீட்டுக்
கோழிகள் போல்.

இனமத பேதமோ
மொழிவழிப் பிரிவோ
எதுவுமோ இல்லை.
மனிதம் அழிந்ததால்
மானிடம் அழிந்தது

நினைமும் தசையும்

நிலப்பசி தீர்த்தன.

அதனால்

பூத்துக் குலுங்கின

மல்லிகைச் செழிகள்

பிணவாடையோடு.

என்றுதான்!

செந்தமணத்தை

மலர்கள்

திரும்பிப் பெறுமோ?

நிலப்பசி

52. சுஞ்சிஸ்டோம் ஸ்ரக்கொண்ணாவ்டினும்

சோதனே!

மன்னிப்போம் மறக்கொண்ணாவிட்டும்.

அழமனத்துள் பதிந்த

ஆராப் புண்களவை

இயலாதென்பது

எனக்கும் தெரியும்.

என்

இரத்தத்தில் வளர்ந்த தசையும்

இரையாகிப்போன அனுபவம்

எனக்குந்தானுண்டு.

என்னதான் செய்வது?

குஞ்சிக்கறைபழந்த

பள்ளிவாயில் சுவர்கள்

இன்னுந்தானிருக்கின்றன.

தென்னைமரங்கள்

இன்னும்

செத்துப்போகவில்லை.

அவை

தன்மேல்

அழத்துக்கொல்லப்பட்ட

பிஞ்சுகள்பற்றிப்

பேசிக்கொண்டுதானிருக்கும்.

கருப்பை கிழிந்த
கர்ப்பிணித் தாய்மார்
கல்லறை மணற்படை
இன்னுங்
கலையவேயில்லை.

சொந்த நிலத்திருந்து
துரத்தப்பட்டபோது
காலில் ஒட்டிய
பூர்வீகமண்ணும்
பிரிய மறுப்பதும்
பொய்யேயில்லை.
என்னதான் செய்வது?

எதிர்காலச் சந்ததியை
எண்ணிப்பார்க்கின்றேன்.
நீயும்
எண்ணிப்பார்.
பெருமானாரின் சிறியதந்தை
'ஸரத் ஹும்ஶாவின்'
ஏரலைச் சப்பித்துப்பிய
ஹரிந்தாவைக்கூட
பெருமானார்
பெருமனாஸ்கொண்டு
மன்னிக்கவில்லையா!
சோதரனே!

மன்னிப்புக்குக் கூலியுண்டு.
மறந்துவிடாதே.
“சைத்தான்கள் மீண்டும்
திரும்பி வரார்கள்”

53. செயியுட்ட சேத

அன்றொருநாள் ஈழத்திரு மண்ணாம் யாழில்
 அகன்றபெரு வீதிதனில் மக்கள் கூட்டம்
 தன்னைத்தான் காப்பதற்கு இயலாப் பேராய்த்
 ததிகெட்டுக் கலைந்தோடும் சோகத்துள்ளே
 மின்னலெனப் பறந்ததொரு ஊர்தி கண்ணை
 மறைத்ததன் புகையும்நான் படலை ஓரம்
 என்னைமெல்ல ஒதுக்கிவந்த ஊர்தியின்மேல்
 இருவிழியும் பதித்திட்டேன் கண்ட காட்சி.....

நெஞ்சத்தைக் கருக்கியென்றன் நினைவிழக்கும்
 நிலைமைக்குள் தள்ளியதே நான்வாழ் நாளில்
 எஞ்சியுள்ள காலமெல்லாம் என்னியெண்ணி
 இதயத்துள் சென்னீரைப் பொழியச் செய்யும்
 துஞ்சிடினும் விழிமடவுள் ஆடுங் காட்சி
 தாங்காணாத வேதனைக்குள் என்னை ஆழ்த்தி
 பஞ்சிலிட்ட பொறிப்போல நாஞும் பற்றும்
 பெருஞ்சோக நிகழ்வன்றோ புகலப் போமோ

தாலிகழுத் தேறியதும் விருந்தும் உண்டு
 சந்தோஷம் பொங்குமந்தப் போழ்து வானில்
 ஓலமிட்ட விமானத்தின் ஓலியைக் கேட்டு
 ஓழியொளிந் தார்மக்கள் “பங்கர்” உள்ளே
 நாலுவிரல் சுண்டுபொழு துள்ளே ஆங்கு
 நடந்ததென்ன அந்தந்தோ! திருமணத்தில்
 காலங்கடற் தொன்றான இளைஞுன் வாழ்வைக்
 காலன்கவர்ந் தேகினனே கவலார் யாரோ

“வெல்ல” ஒன்று வீழ்ந்ததது வேறு எங்கும்

செல்லாதே உட்சென்ற மணப்பெண் மீண்டும்
மெல்லத்தன் பதம்திரும்பத் தண்ணீரோடே

“மடை” ரென்றே ஒலிகேட்டு மயங்கிச் சோர
வல்லபத்தைக் காட்டியதே காலனாக

வந்தவந்தக் கொலைக்கருவி மணமகன்றன்
இல்லறத்தைத் தொடரவிடா தினௌளுன் வாழ்வை

இராஞ்சிளாங்கோ கொண்டேகிப் போனதையோ

திறந்திருந்த பின்கதவு வாகனத்துள்

தேங்கியுள்ள சோகத்தைத் திறந்து காட்ட
மறந்தேன்நான் காற்றைன்னுள் திணித்துக் கொள்ள
மணக்கோலத் தோடொருபெண் கதறக் கண்டேன்
இறந்தவோரு சடலமதன் உள்ளே அஃதும்

இரத்தவெள்ளன் ந தனில்குளித்துக் கிடந்ததந்தோ!
மறப்பேனோ அக்காட்சி மண்ணுள் நானும்

மறைந்துவிடும் நாள்வரையும் மாறாப் புண்ணாம்.

பின்னொருகால் அதுபற்றிக் கேள்வியற்றேன்
பிறரெவரும் ஏற்காத பிணைப்பாம் அந்தக்
கன்னிக்குங் காளைக்கும் இடையில் பூத்த

காதல்பல ஆண்டுகளாய்த் திருமணத்தில்
ஒன்றாது காத்திருந்து ஒன்ற அன்றே

உயிர்க்கருகும் நாளாயும் போனதென்றே
சொன்னாலும் நம்புதற்கு அரிய சோகம்

தமிழ்மண்ணில் இதுபோன்று ஒன்றிரண்டோ!

இதுபோல ஒன்றிரண்டோ எடுத்துச்சொல்ல

ஏராளம் ஏராளம் இன்னும் இன்னும்
இதுபோல நடந்திடத்தான் வேண்டுமாமோ

என்றாமோ தமிழ்மண்ணில் அமைதி தோன்றும்
புதுவாழ்வுக் காயலையும் மக்கள் கூட்டம்

பகலிரவாயத் துயிலழிந்து செக்குச் செக்கு
விதியிதுவோ எனவாழும் நிலைமை என்று

வறந்திடுமோ அமைதியென்று தோன்றுமாமோ

54. அமைச் சேண்டும்

புத்தாண்டுப் பாச்சமரில் புத்தம் புதுக்கவிதை வித்தெடுத்துப் பாட விளைகிளின்றேன் - நித்தியனே சிந்தனையில் நற்றினிவும் சீரியதாய்க் கற்பனையும் தந்தருள்வாய் உன்னருளே காப்பு.

பொங்கும் மகிழ்விந்தப் புத்தாண்டிற் செந்தமிழுர் சிங்களவு ரோடொன்றிக் கொண்டாட - ஏற்கும் அமைதி சமாதானம் அன்புணர்வு சேர்ந்தே அமைய இறையருளே காப்பு.

மாகடல்கழுந் தொளிருமொரு முத்தாய் நாப்பண் மலைகளினால் அழகோக்கூம் மணிகாள் நாடாம் தேகமலாம் நதிபாய்ந்தே புனலும் ஈயத் திசையெல்லாம் விளைபயிரால் நிறைந்தே காணும் வாகாக இறைகொடுத்த வரமாய் எல்லா வகையான சீதை: உண்ண நிலைமை என்னும் புகோளத் தெனக்குநிக்கர் இல்லை என்னும் புமியெங்கள் ஈழத்தாய்க் கமைதி வேண்டும்.

பல்லினத்தோர் வாழுகின்ற நாடாம் எங்கள் பார்பேற்றும் இலங்கைத்திரு நாடு இங்கே எல்லோரும் ஓரினமாய் வாழ நெஞ்சில் இனபேதம் ஒழிந்திடவும் வேண்டும் கொண்ட பொல்லாத வேற்றறணர்வு நீங்கத் தம்முள் புரிந்துணுர்வு வேண்டுமெது: வந்திட்டாலோ தொல்லைதுயர் தோன்றாதே துவேஷக் காற்றுத் தொலைந்துமறைந் தெமைவிட்டு ஓடிப் போமே.

எல்லோரும் இன்நாட்டின் மக்கள் என்ற

எண்ணத்தை எடுத்துரைக்க வேண்டும்: கற்றோர்
கல்லாத பேர்களுக்கும் கற்ற பேர்க்கும்

கடமையுணர் வோடைடுத்து விளக்க வேண்டும்
நல்லமனாம் உள்ளவர்களும் நாட்டு மக்கள்

நசகர்க ளாற்திசையும் மாறிச சென்றார்
எல்லைகடந் தவர்செல்லும் முன்னே உண்மை
எடுத்துரைத்தால் மனம்மாறித் திருந்து வாரே.

வாழ்வதுவோ சிலகாலம் வாழ்நா ளைல்லாம்

வன்மனத்தோ டழிவுவழி சென்றாற் துன்பம்
வாழ்வெல்லாம் மகிழ்வோடு வாழுச் செல்லும்

வழிதூய்தாய் இருந்திடவும் வேண்டு மன்றோ
பாழ்பட்டுப் போகுமெங்கள் நாடு மற்றோர்

பழிசொல்வார் இழித்துரைப்பார் இனங்க ஞள்ளே
பழிபாவச் செயல்மலிந்தே அமைதி கெட்டால்

பாருலகில் எம்மவர்க்கு ஈனந் தானே.

சிறுபான்மை பெரும்பான்மை என்றில் லாது

சேர்ந்தொன்றி வாழ்ந்தாற்தான் அமைதி தோன்றும்
வேறுன்றிப் போனமன ஒருமைப் பாட்டை

விபர்த் மனப்போக்கால் அழிக்க லாமோ
போர்வெறியை ஊட்டிடுங்கால் பகைமை விஞ்சிப்

போகுமது பற்பறையாய்த் தொற்றும் நோயாம்
யாரெவரோ டெவ்வாறு வாழ்வ தென்று

எண்ணியது வாறொழுகி வெற்றி காண்போம்.

சிங்களமும் செந்தமிழும் மொழிக ளாகச்
 சேர்ந்தின்று அரசோச்சத் துணையாய்ப் பூமி
 எங்கனுமே பேசுமொழி ஆங்கி லத்தை
 ஏற்றுள்ளோம் எமக்குள்ளே பேதும் ஏனோ
 சிங்களத்தைத் தமிழர்கள் கற்க வேண்டும்
 சிங்களவர் தமிழினையுங் கற்க வேண்டும்
 தங்களுக்குள் அனைவருமே ஆங்கி லத்தை
 தவறாது கற்றுமனம் அறிந்தே வாழ்வோம்.

உளமார் ஒருவரொடு ஒருவர் சேர்ந்தே
 உறவாடி னாலன்றி ஒருவர் மற்றோர்
 உளக்கிடக்கை என்னவென்றே அறிய மாட்டார்
 உதவுமவர் பிற்மொழியை அறிந்தி ருந்தால்
 இளமையிலே குழந்தைகளை மொழிகள் கற்க
 ஏவிடவும் வேண்டுமென்ற எதிர்கா லத்தில்
 வழிதவறிச் சென்றிடவும் மாட்டார் நெஞ்சில்
 வன்மையற்றே ஒற்றுமையாய் வாழ்வா ரன்றோ.

உண்ணூண் வோடுடையும் வீடும் மக்கள்
 ஒவ்வொருவர் தாழும்பெற வேண்டும் என்றே
 எண்ணையிங்கு அனைவருக்கும் இருத்தல் வேண்டும்
 எல்லோரும் வாழவழி வகுக்க வேண்டும்
 மன்னுக்களின் வாழ்வுக்கு மூலா தாரம்
 மறுக்கப்ப டில்தானே பிரச்சி ணைகள்
 என்னவென்ன எவருக்கு இலையோ வஃதை
 இயன்றவரை பெறவழிகள் செய்தல் வேண்டும்

சிறுபான்மை பெரும்பான்மை என்றில் லாது
 சேவைக்குத் தக்கவுயர் பதவி கற்றோர்
 உரியபடி தகுதிக்கு ஏற்ற வாறு
 ஊதிபழும் தொழில்வாய்ப்பும் பெறுதல் வேண்டும்
 நிறுவனங்கள் அனைத்திலுமே நீதி நேர்மை
 நிலைநிறுத்தப் படுமாயின் நியாயம் வேண்டி
 ஒருநாளும் தொழில்நிறுத்தம் உரிமைப் போர்கள்
 உண்டாகா நிறுவாகம் சீராய்ச் செல்லும்

இன்றைமது நாட்டின்னிலை அறிந்தே வாழ்வில்
 எல்லோருஞ் செயல்படுதல் வேண்டும் காலம்
 தொன்றுதொட்டு நம்முன்னோர் கடைப்பி டித்த
 தூயநல்ல வழிமுறைகள் தனைத்தொ ட்ரவோம்
 என்றுமலை பொருந்துவன இனவா தத்தால்
 எஞ்சவதோ அழிவேதான் எனவு ணர்ந்தே
 ஒன்றுபட்டு வாழ்வதுயர் வென்றே எண்ணி
 உறுதியொடு பணிபுரிவோம் துணிவு கொள்வோம்
 உணர்வாலுஞ் செயலாலும் ஒன்றோ டொன்று
 ஒன்றாகி ஒருதாயின் மக்கள் போல
 இணைந்தொன்றி வாழ்ந்திட்டோம் இற்றை நாளில்
 இனபேதம் எமக்குள்ளே தோன்ற லாமோ
 மனமார ஓரந்திதனைப் பார்ப்போம் நம்முள்
 மனக்குரோதம் வந்தாற்பே ரழிவு தானே
 இனபேதக் கருத்தோதி எமைப்பி ரிக்க
 எண்ணுஞ்சதி காரரினை இனங்காண் போமே.

ஒற்றுமைக்குப் பங்கம் வந் துற்றா லென்ன
 உறுமெனவே நாமெல்லாஞ் சிந்தித் தோமா
 சற்றேனும் இனப்பகைக்கே கிடங்கொ டாது
 சமத்துவமாய் வாழ்வதற்கு வழிகாண் போமே
 உற்றாலும் பகைடூடனே மறப்போம் நம்மால்
 ஒருவருக்குந் தீங்குவரா திருக்க வாழ்வோம்
 நற்புத்தி கொண்டவரோ டிணங்கி வாழ்வோம்
 நாடுய்யப் பாடுபட்டே உழைப்போம் நாமே.

சொற்சிலம்பம் ஆடுபேவர் வாய்ஜா லத்தில்

சொந்தபுத்தி இழந்திடவே கூடா அந்த
அற்பர்களின் ஆசைகிந்த நாட்டை ஆஞம்
அவாவொன்றே வேறில்லை அறிவோம் சற்றும்
நற்புத்தி கொண்டோராய் அவர்கள் இல்லை
நமைப்பக்கடைக் காய்களை வைத்தே தத்தம்
சொற்பநலங் கருதினை வெறியைத் தூண்டி
செயம்பெறவே தானென்று சிந்திப் போமே.

புத்தமகான் போதித்த தத்து வங்கள்

புறம்பாக இந்துதர்மம் இவைக ளோடு
உத்தமநன் நபியுரைத்த வேதம் மேலும்
உலகுய்யப் பிறந்தமகான் யேசு போதம்
சத்தியமாய் இவைநான்கும் சமாதா னத்தைச்
சாற்றுகின்ற போதிவைகள் பற்றி வாழ்வோர்
இத்தரையில் ஏனான்றி வாழா தின்னும்
இனப்பக்கமை கொண்டலைய வேண்டு மாமோ.

மார்க்கவழி பாடமைதி தோற்று விக்கும்

மருந்தாகும் மனிதமனாக் களங்குத் தூய
மார்க்கத்தை நினைவுறுத்தும் மானு டர்க்கு
மானுடத்தில் நேயத்தைப் பிறக்கச் செய்யும்
ஹருக்கும் உலகுக்கும் உவப்பாய் வாழும்
உள்ளத்தைத் தரும்உயிர்கள் மீது என்றும்
பேரன்பை உருவாக்கும் வாத பேதம்
புறங்காண வழிகாட்டும் அமைதி தோன்றும்.

வெள்ளையர்கள் நமையாண்ட காலம் எங்கள்

விழவுக்காய்ச் சேர்ந்தோம்நாம் உரிமை பெற்றோம்
எள்ளளவும் மனக்குரோதம் இன்றி நாங்கள்
இதயசுத்தி யோடுழைத்தே நன்மை கண்டோம்
உள்ளநர இன்றெமக்குள் பூசல் கொண்டு
உதவிக்காய் நாமாக வேற்று நாட்டை
எள்ளிநகை யாழியு கிகழ்ந்து ரைக்க
ஏனமைத்தோம் இனியேனுந் திருந்து வோமா

சேர்ந்தொன்றாய்க் கல்விகற்றோம் அந்த நாளில்
 சேர்ந்தொன்றாய்த் தொழில்செய்தோம் மொழியால் ஒன்றிச்
 சேர்ந்தோன் வாழ்ந்திருந்தோம் இன்று நாங்கள்
 சிதறியதேன் கூடாகச் சிதறிப் போனோம்
 யாரிந்தப் பழிபவாம் நேரக் காலாய்
 இருந்தனரோ அவரழிந்தே போனா ரின்னும்
 யாரிந்தப் பழிதொடரச் செய்கின் றாரோ
 ஏற்பரவ ரிப்பழியை எண்ணு வாரோ?

 பார்போற்றும் நாடுளங்கள் நாடு இங்கே
 பரம்பரையாய்ப் பல்லினத்தோர் வாழு கின்றோம்
 யாரெவர்கள் என்றிங்கு வந்தா ரென்றே
 இனங்காண்ப் தோடுநின்று விடுவோம் இன்று
 போரழிந்தே சமாதானத் தென்றல் வீச்
 பிழையான வழிநடத்தல் மாற வேண்டும்
 சீரான கொள்கைகளால் ஆட்சி செய்வோர்
 செகம்போற்ற நாடாள வேண்டு மாமே.

 சமாதான வழிபிறக்க வேண்டும் இங்கு
 சமலூரிமை சகலருமே பெறவும் வேண்டும்
 தமதாக இந்நாட்டை மக்க ளால்லாம்
 தமதுமனத் துள்வரித்துக் கொள்ள வேண்டும்
 நமைநாமே ஆளுகின்ற நாட்டில் எல்லா
 நன்மைகளுக்கு சேர்ந்திருக்க: இன்றில் லாத
 அமைதிமட்டுஞ் சேர்ந்திடும்நாள் அதிலி ரைவில்
 அமைந்திடவென் நிறைவணைநாம் வேண்டு வோமே.

 முக்கால மும்மறிந்த முதலோய் உன்றன்
 மேலான அருளைந் அள்ளி அள்ளி
 எக்கால மும்மெது நாட்டின் மீது
 இரக்கமொடு சொரிந்திடுவாய் தூயோய் நாங்கள்

55. அற்கறத்தங்கள் அக்காலப் போட்டில்

மருதமுனை ஆண்கள் பாடசாலை
 ஒரேவகுப்பில்
 நானும் நீயும்
 நீயாரு தமிழனாக
 நானும்,
 நானொரு முஸ்லிமாக
 நீயும்,
 மனத்தாலும் நினையாத
 காலம்
 யாழ்ப்பாணத்து குலோத்துங்க
 வாத்தியார்
 எனக்கும் உனக்குமான ஜயா
 ஒன்றாக இருந்துதான்
 நம்தாய் மொழியை
 நாம் கற்றோம்

அடேய் கனகவரத்தினம்!
 அடேய் குருகுலசிங்கம்!
 உங்கள் வீட்டுக் கட்டில்களில்
 நான்
 உருண்டுபுரண்ட நாட்கள் எத்தனை
 நெஞ்சத்தில் அகலாத
 நினைவுகளாக

எண்ணிப்பார்

நீ

நீலாவனையானாக

நான்

மருதமுனையானாக

இல்லாத நெருக்கம் நமக்குள்

என்னவானது இன்று?

என்னையும் உன்னையும்

பிரத்ததெது?

உடைந்துபோன

உறவுகளை

ஒட்டிப்பார்ப்போம் வா

சீழ்பிழிக்காத

இரத்தம் கசியும்

பச்சைப் புண்கள்தாம்

நமது தோள்களில்

அவை

எளிதாக ஒடிக்கொள்ளும்

வா

உனக்காகக்

காத்துக் கிடக்கின்றேன்

56. கியற்கை எட்டல்

ஏனுலகைப் படைத்திட்டாய் இறைவா இங்கு
 கியற்கையெனும் சக்தியினை இயங்கச் செய்தே
 வான்கூட்டில் கோளாங்கள் படைத்த வற்றின்
 வரம்புக்குள் நின்றியங்க வைத்தாய் வாழும்
 மாணிடர்க்கு வேண்டுவன அனைத்தும் தோற்ற
 மன்னுக்கும் சக்தியினை வகுத்துத் தந்தே
 ஞானத்தை எனக்களித்தாய் ஒவ்வான்றாக
 நயந்தவறை அனுபவித்துப் பாடுதற்கோ?

வண்ணவண்ண மலர்களையும் படைத்தாய் அஃதில்
 வண்டினையும் கூடிமகிழ்ந் தாட வைத்தாய்
 பண்பாடக் குயிலினையும் படைத்தே தோகை
 பரத்தியழு காயகவ மயிலைத் தேர்ந்து
 விண்ணனைல்லாம் தாரகைகள் பூக்கச் செய்தே
 விலையில்லா மணிகள்போல் இயங்கச் செய்தாய்
 எண்ணரிய இவையனைத்தும் படைத்துக் காப்ப
 தேனிறைவா நான்கவிதை பாடு தற்கோ?

கார்முகிலை வான்வெளியில் படைத்தாய் பெண்கள்
 கருங்குழலுக் கொப்பிட்டுச் சொல்வ தற்கோ?
 நீர்நிலையில் தாமரையைப் படைத்தாய் மாதற
 நீலவிழி வதனாத்தின் உவமைக் காமோ?
 கூர்முனைகொண் டேமலையைப் படைத்தாய் கொங்கைக்
 கலசங்கள் தமக்குவழை கூறுதற்கோ?
 பாருலகில் இவையெல்லாம் படைத்த தேனோ?
 பாடென்றென் உள்ளத்தைத் தூண்டு தற்கோ?

57. உலக தின்பங்கள்

இன்பங்கள் எத்தனைதான் மனித நெஞ்சம்
எற்றுமகிழ்ந் திடும்வழிகள் வேறு வேறாம்
இன்பத்தில் பேரின்பம் இறையை நெஞ்சில்
இருத்திவழி படுதலுமாம் இதுதவிர்ந்த
இன்பங்கள் தனையும்அற வழியில் பெற்றால்
ஏகன்அன்பு கிட்டுமதில் ஜயம் இல்லை
இன்பத்தை நூகரவெறுப் போர்கள் இந்த
கிகத்தினிலே எவரும் இல்லை அறிவாய் மானே

கலவியிலே இன்பம்அடை வோர்களிந்த
காசினியில் முற்றாக அனைவருந்தான்
நிலபுலன்கள் சேர்த்துவைத்து மகிழ்வோருண்டு
நிதிகோடி பெருக்கிமனம் நிறைவோருண்டு
பலவேறு பதவிகளை மாற்றி மாற்றிப்
பெற்றின்பங் கொள்வாரும் உண்டே இன்னும்
உலகத்திற் சாதனைகள் செய்து நெஞ்சம்
உவப்போரும் உண்டதனை அறிவாய் மானே.

“புலனைந்தும் திருப்தியறும் பெண்ணால்” என்றே
புரிந்ததனால் வள்ளுவனார் சொல்லிப் போனார்
நலமாகும் உடலுக்கும் அளவுண்டாயின்
நாடுமின்பங் கூடுவிழன் துயரே விஞ்சம்
நிலையில்லா வாழ்வுதனைச் சீரழிக்கும்
நித்தியனின் சாபத்தைக் கொள்ள நேரும்
பலகால அனுபவத்தால் முன்னோர் சொன்ன
பாடமிலை நெஞ்சத்தில் கொள்வாய் மானே

தேடுகின்ற பணம்பொருள்கள் வீடு வாசல்
தூயவழி வந்ததெனில் அதில்தான் இனபம்
தேடிவரின் தான்பதவி இனபஞ் சேர்க்கும்
திரிந்தலைந்து பெறுவதெல்லாஞ் சிலகாலந்தான்
நாடுபுகழ் பாடும்மனத் தூய்மையோடு
நற்பணிகள் செய்துமனம் மகிழ்வோர் தம்மின்
ஏடுகொண்ட சரிதமுல குள்ள மட்டும்
இருக்குமவர் புகழென்றும் அழியா மானே

58. பெண்ணுக்குப் பொருந்தாத வருணானைகள்

வேலல்ல விழியிரண்டும் வேல்களாயின்

விசைகொண்டே உயிர்பறிக்கும் கொடுமை செய்யும்
நூலால்ல இடையீடிது நூலென்றாகில்

நெருடவொழிந் திடுமென்றோ இளமை கொஞ்சங்
கால்வாழைழுத் தண்டல்ல தண்டென்றாகில்

காய்ந்துவர்ந்து போமென்றோ மார்பிலுள்ள
பாலுவாறுஞ் சுணையிரண்டும் மலைக்கொப் பென்றால்
படுபொய்யே பெண்மேனி கல்லாகாதே!

கருநாகம் கூந்தலென்றால் கற்பனைக்குக்

கண்ணுண்டோ கார்குழலில் மென்மையுண்டோ
புருவங்கள் வில்லென்றால் நாண்தான் எங்கே?

பூவிதழ்கள் கோவைன்றால் கிளிகாத் தாதோ?
பருவத்தின் எழில்கொண்ட பாவை மேனி

பசும்பொன்னின் அழகென்றால் சிலையோ பற்கள்
தருகின்ற ஒளிமுத்தை விஞ்சும் என்றால்

தவறங்றோ முத்தினாளி மாந்திப் போமோ?

கைவிரல்கள் காந்தள்மலர் என்றால் பூவைக்

கண்டுவெண்டு மொய்த்திடுமே தேனுறிஞருஞ்ச
மைவிழிகள் கயல்களெனில் முகத்திடையே

மீன்வாழ நீர் வேண்டும் அறியா ருண்டோ
தையலரை ஏமாற்றத் தானே ஆண்கள்
தமதிட்டம் போலவரை வருணைக் கின்றார்
பொய்யன்றோ வருணானைகள் பெண்ணின் மேனி
பிறிதொன்றுக் கிணையாகா அதுவே உண்மை

59. அண்ணவும் நேக்கான் அவரும் நேக்காள்

முற்றுந் துறந்தமுனி முன்நடக்கப் பின்நிழல்போல்
சற்றும் விலகா இளவலுடன் - ஒற்றுமையாய்ச்
சென்றான் குரிசிற் குலவழகன் கண்ணுற்றாள்
வண்டகலாச் செண்டலைய மான்.

தண்டலையிற் றான்மலருந் தாமரையென் ரேயறிவான்
வண்டிரண்டு கூடவெளி மாத்தே - கண்டானோர்
புண்டரீகம் பூத்த புதுமை தனைக்கரிய
குன்றலைய தோஞுடைய மான்

மேல்நோக்கி னானவளோ கீழ்நோக்க நோக்கிரண்டுச்
கால்நோக்குள் ஒன்றையொன்று கவ்விவிடப்-பூநோக்கிப்
பார்வை தனைப்பதித்தாள் பாவை கரமிரண்டைச்
சேர்த்தாள் முகம்புதைத்தாள் மான்

கையுள் முகம்புதைத்தாள் கார்நாகம் பொற்குவையுள்
பையப் புகுந்தேபால் உண்ணுதலபோல் - மையனைய
வண்ணைக் கருங்கூந்தல் வாகாய் வளைந்திருக்கும்
முன்தலையைப் பின்தொடர்த் தான்.

கையுட் புதைத்தாலும் கரிகையாள் பூவதனம்
மையன்ன மால்மனந்ததோ டொன்றியதே - ஜயமில்லை
வில்லுடைத்துச் சான்கியை வென்றறடுக்கச் செய்ததவள்
வில்லனைய மென்புராநுவ மே.

60. “கோல்பேஸ்” (GALLE FACE) ல் நடக்கன்ற காத்து

அன்றெல்லாம் காற்றுவாங்க “கோல்பேஸ்”க்கு
ஆசையிடு சென்றோம் நாம்.
இளமைக் காலம்.

பொன்போன்று வான்துலங்கும் மாலைப் போழ்து
புதுத்தென்றல் மிதந்துவரும்
பெருத்த கூட்டம்.
இன்புற்று மகிழ்வோம்நாம்.
தென்றலோடு
இணைந்துவரும் சுகந்தத்தால்
எழில்கொளிக்கும்
மின்னிடையார் சூழவரும் மலர்களாலே
இன்றென்ன இருக்கிறது
தூசி தானே.

பிள்ளைகுட்டி ஒருபக்கம்
பெற்றோரோடே
பெண்டுகளும் மைந்தர்களும் வேறுவேறாய்
கள்வர்கள்போல் குடைகளுக்குள் ஓளிந்துகொண்டு
கதைபேசும் காதலர்கள்
ஆங்காங்கெல்லாம்.
தள்ளாத வயதினிலும் இளமைதேழித்
தழோடு நடைபழகும் முதுமைப் பேரும்
உள்ளத்துச் சுமைநீங்க அமைதிதேழி
ஒன்றிவரும் பேர்களுமாம்
இன்று இல்லை.

இன்றோ!

கிண்டுகிறார் கிளாறுகிறார்
 ஓட்டைபோட்டுக்
 குழாய்களினைத் திணிக்கின்றார்
 பணமரங்கள்
 கொண்டுவந்து நடுகின்றார்
 "கோல்பேல்"மலன்யைக்
 குளறுபடி செய்கின்றார்
 நீண்டநாளாய்.
 அண்டியாரும் செல்லாத பாங்காய்ச் சுற்றி
 அடிபத்து உயரத்தில்
 இருப்புவேலித்
 துண்டங்கள் போர்த்தியுள்ளார்
 கவசம் போன்றே
 திருத்தம் என்ற பெயரில் இவர்
 செய்வதென்னே

"நாநாகடை" இருக்குமந்த நாளில்.

போவேர்
 நாச்சவைக்கு ஏற்றபடி
 "நாண்" "பரோட்டா"
 "மீன்குழம்பு" "கோழிக்கறி" முட்டை "ஹாப்பொய்ள்"
 "மீன்வறுவல்" "சப்பாத்தி" "பொரிச்ச கோழி"
 "சீனா"வுந் "தானா"வும் "சொனா"வும்தாம்
 சேர்ந்தொன்றி உண்பார்கள்.
 சிரித்துப் பேசி
 வாணாளில் இதுபோன்ற காட்சின்று
 வருமாமோ?
 வராதிருக்கத் தடுக்கின்றாரோ!

“அன்னாசி” “முறுக்கு” “வடை”

“அவித்தசோளம்”

அழகான வண்ணவண்ண “பலுான்கள்” என்று
சின்னிளைம் சிட்டுக்களை மயக்கக் கூவி
திரிந்துகாசு தேழின்ற பேர்களைல்லாம்
என்னவழி தேழனரோ? இரப்பை காக்க
இன்று “கோல்பேஸ்” திடல்கண்டால்
ஏங்குவாரே.
கன்னமிட்ட மாளிகைபோல்
கிடக்குதன்றோ
காவல்செய்யும் பேர்களன்றி
யாருமற்றே.

“வரோஸ் மச்சான்” என்பானும் “வாடா மச்சான்”

“வாவேண்டா மவனோ” என்று

உளத்தில் முற்றும்
பெருகுகின்ற உறவோடு பேசிக்கூடி
பண்ணுகின்ற சேட்டைகள்தாம் ஒன்றிரண்டா!
மருவிநின்ற பகையொழிந்து
புரிந்துணர்வு
மருவவழி தோன்றுதற்கும் ஏற்றபூமி
வெறுமையுற்றுக் கிடக்கிறதே
திருத்தமென்னும்
வீண்வினையைச் செயல்களிளால்
நன்மை யார்க்கோ?

வீதியோரம் வாகனங்கள்
 கடற்காற்றாடும் வாகனங்கள்
 வரிவரியாய் நிறுத்திவைக்கப்
 பட்டிருக்கும்.
 ஏதற்ற மற்றவைகள் சுற்றிச்சுற்றி
 இடந்தேடும் இன்றோவோர் எழும்புங்கூடிய
 பாதுகாப்புக் கருதியென்னும்
 பேரில் நிற்கா
 பொல்சாரின் கெடுபிழியால்
 நில்லாதோடும்
 பாதுகாப்பு யாருக்காம்?
 மக்களுக்கா?
 பாதுகாப்புப் பேரணிக்கா?
 புரிவார் யாரோ?

61. கஷ்த

உள்ளத்தல் ஊறும் உணர்வுகள் ஒகையொடு
வள்ளும் கஷ்தயென வாம்.

ஆற்றுமணற் படுக்கையிலே
அகழ்ந்தசிறு பூவல் தனில்
உற்றிறுக்கும் புதுப் புனல்தான்
உணர்வுமிகு கவிதைகளாம்

முகைவெட்டத்துக் கட்டவிழு
மலர்விரியும் மணம்பரப்பும்
நகைமலரும் அகம்மலரின்
நற்கவியும் அதுபோற்றான்

வான்தாவும் பனி தென்றல்
வழிபடருங் குளிர்கொம்பின்
தேன்:பாகின் தெளிவு என்றுந்
தேவிட்டாநல் அழுது கவி

காற்றுத்தாற் கனற்றிமழும்பும்
கனலுந்தான் கவிதைகளாம்
சீற்றமுற்றுப் புறப்படுங்கால்
சுட்டெரிக்கும் சக்திபெறும்

62. கச்ஞன் வாழி!

வான்பரிதி புகாவிட்டதும் புகுந்து பார்ப்பான்.

வழங்கிடுவான் அனுபவத்தைப் பிறரும் மாந்தத்
தோன்றுபொருள் விளங்கவார்த்தைக்கு) அடங்கா எல்லாம்
தேர்ந்தறிய சொற்கோத்து விளங்கச் செய்வான்.
ஞானாநுட்பம் அம்ம!யிகு கவிஞரே! நீ
நொடிக்குஞ்சைர்ந்து(து) உடல்சூருக்கும் செழிநின் ஞானம்
மானமும்தான் அதுவாறே பிற்றுன் பத்தால்
மனம்வூழிந்து கவிஞரே!நீ துடிக்கின் றாயே

அநீதிகண்டு பொருமுகின்றாய் அந்தோ! என்றே
அகலுகின்றாய் தீதுநெறி எனுட ணைர்ந்தால்
பணிபழந்த பசும்புலமென் நடைகொள் ஓடை
பிறக்கின்ற பகலவன்பின் மதியம் வண்ண
இனப்பறவை துள்ளுக்கன்று ஆடும் பிள்ளை
இவைகாணப் பொங்கி மகிழ்ந்து) அழகு பேச
அன்பைவளர்த்து(து) உண்மைலுவித்து) அறத்தைக் காத்தே
அச்சாணி ஆகுகின்றாய் மனுக்காய் வாழி!

63. கவ்ஞாக

கருவினிலே திருவேண்டும் - சேர்ந்தே
 கற்பனையின் திறன் வேண்டும் - கூட
 மொழியறிவும் வேண்டும்.
 ஆழ்க்டல்போல்
 அள்ளுள்ளும் குறையாத
 சொல்வளமும் வேண்டும்.
 பொருள் மிகுந்த
 பாடுபொருள் வேண்டும்.
 புரிந்துணர வைக்கப்
 புதுப்புதிதாய்ப் - பொருந்தும்
 புனைந்துரைகள் கற்பனையில்
 பொருந்திவர வேண்டும்.
 முன்னோர் செய்த
 பற்பலநால்
 படித்தறிய வேண்டும்.
 பாடல்செய்ய
 ஆன உயர் இலக்கணங்கள்
 அறிந்திடவும் வேண்டும்.
 அயராத
 ஆர்வமும் வேண்டும்
 அறிந்தவற்றை
 அச்சமின்றி எழுதிட - நற்
 துணிவும் வேண்டும்.
 அனைத்தினிலும் மேலாய்
 அகத்தூய்மை வேண்டும் - என்றே
 அறிவாய் நெஞ்சே.

64. கீர்த்திசு கிழக்கரை ஒருபா ஒருபஃது வெண்பா

தொல்பெருமை கொள்புனித மண்புகழைப் பாடிடநான்
வல்லவனோ இல்லைந் வல்லவர்கோன் – நல்லறிவைவச்
சிந்தனையில் ஊற்றெடுக்கச் செய்வாய் அருளாளா
கந்தளமாம் உன்னருளே காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை

செந்தமிழ் கற்றறிந் தோர்பெரும் பாவலர் தீன்வழியில்
அந்தமும் ஆதியும் இல்லா தவன்பணி செய்தவர்வான்
தந்திடும் மாரியும் வெள்கிடத் தாரணி யோர்புகழுத்
தந்திடும் வள்ளால்கள் பற்பறர் வாழ்ந்தனரங் கப்போதே.

போதுமென் ரேபெறு வோர்க ஞரைத்திடும் போழ்துவரை
ஏதைவர் என்றிரந் தாலென வப்பொருள் ஈந்துவக்கும்
ஆதுல ரேயிலா தோர்பதி வள்ளாலர் கோன்கீதக
காதி பிறந்துயிர் வாழ்ந்ததிக் கீழுக் கரையினிலே.

கரைதொடும் பேரலை கட்டியாஸ் கூறுவ தாழ்க்டலில்
வரையிலா முத்துள தென்றுதான் காயற் றுறைபதியில்
திரைகட லோடியிப் பாரெலாஞ் சென்றவர் தேர்ந்தினிதே
தரைவந் திறங்கிய தித்திரு நாடெனக் கூறுவாரே.

கூறுவர் கொற்கை அனுத்தொகை மங்கலம் செம்பிநாடு
வேறினுஸ் கிர்க்கிரி கிற்கிரா தென்காயல் காயல் என்றே
பேறுடை பெளத்திர மாணிக்கப் பட்டினம் கேலிக்கரை
வாறாது போலுமே வச்சிர நாடு வகுதையென்றே.

என்றும் பெரும்புகழ் கொண்டதில் வாரிதி வந்தணைக்கும் தொன்று புகழ்துறை காயலி லற்றைநாள் வாணிபர்கள் சென்றுதாம் சேர்த்த மிகுபொருள் விற்றுமே பன்முறையும் ஒன்றினார் முத்தொடு பற்பல சேர்த்தபின் மீண்டனரே.

மீண்டவர் மீண்டும் வகுவரே மீண்டிடார் மீண்டிடாரே ஆண்டாண்டு தோறும் அராபியர் அங்குவந் தேயுறைந்தார் நீண்ட பெருங்கட லோடிடு வோர்களும் நீள்பயணம் வேண்டுவ தத்தனை யும்பெற நாடிய **தித்தலமே**.

தித்தலம் மாபெரும் பேற்றலாங் கொண்ட திருத்தலமே உத்தமர் கோனிறை நேசர்கள் வாழ்ந்த உயர்புலமாம் வித்தகர் மேலாம் அறிஞர் புலவர் புரவலர்கள் மெத்தம் இருந்தும் முதுதுறைப் பட்டனமே.

பட்டனி யின்பொருள் என்னவென இங்கே யாரறிவார் பட்டோம் கடனென் றியம்புவோ ரிங்கே எவருளாரோ தொட்டது பொன்னென வாகும் வகுதைப் புனிதரின்கை பட்டாற் றுலங்கும் அனைத்து மெனிலோ மிகையிக்கையே

மிகைமிகைப் பொன்றும் மணியுயர் முத்தும் மரகதமும் நிகையணி மாதருக் கான பலவும் நிறைந்திருக்கும் வகைவகை யாய்க்கணி காய்பிற மற்றும்நெல் தானியமும் தொகைதொகை யாகக் குவிந்தீங் கிருக்கும் **குறைவிக்கையே**

குறையற மாந்தரிங் கொன்றியே வாழுவார் கொற்றவனாம் கிறையவன் இன்னருள் என்றும்கிருக்க கிறைஞ்சிடுவோம் நிறைவொடு பேசும் மொழிதனில் ஆண்டவன் கட்டளைகள் கறையறத் தேர்வோம்நாம் கற்க உதவிடும் **செந்தமிழே**.

65. ஸ்ரக்கப்பட்டோர்

யாரெவரென் றறியாத எத்தனைபேர் இம்மண்ணை
சீர்பெறவென் றுமைத்தனரோ? சென்னீரை சிந்தினரோ?
ஊரறியாப் பேரறியா துமைத்தோர்கள் மாந்தாலும்
உரியபலன் உழைப்பினுக்கு உண்டென்று காட்டினரே
வேரோஷ் செஷவளர் வியர்வைதனை இறைத்தவர்கள்
வீரியத்தை உரமாக விட்டழிந்து போனவர்கள்
தீராத பசிப்பினியின் தீவிரத்தால் மாய்ந்தவர்கள்
ஏராளம் ஏராளம் எண்ணிக்கை யாரறிவார்?

பாரறிய அவர்பட்ட பாடுகளைத் தேயிலையின்
பூர்வீகந் தனைச்சிறிது புரட்டுங்கால் அதுசொல்லும்
நாராக உடல்தேய்ந்து நடைப்பினாங்கள் போலாகி
நாரத்தபின்னும் உழைத்துழைத்து நாதியற்றுச் செத்தனரே
ஓர்வேளைக் கஞ்சியெனும் உணவாகக் கிடைக்காதோர்
உறையவிடந் தானுமற்று உளம்நொந்து திரிந்தவர்கள்
எரிகின்ற செந்தண்ணில் கிட்டபுழுப் போல்வாழ்ந்தோர்
ஏராளம் ஏராளம் எண்ணிக்கை யாரறிவார்?

பச்சைப்ப சேலன்று பார்க்குமிடம் அத்தனையும்
பசுந்தளிரால் அழுகுபெறும் பாக்கியத்தைத் தந்தனரே
உச்சிமலை மேலிருந்தே ஒருசானும் இடையற்றுக்
கச்சிதமாய்ச் செஷவளர்த்துக் காத்தவர்கள் அன்னவரே
தேசத்தின் வருமானம் திக்கெல்லா மிருந்துதரும்
தேசியநல் விளைபொருளாய்த் தேயிலையைப் போற்றுபவர்
பேசாரே யோர்வார்த்தை புகழ்துரையார் நஞ்சமற்றோர்
பாசத்தோ டலைவளரடப் பாடுபட்ட மாணிடரை

66. பள்ளிச் செல்வங்கள்

கல்விநாடிப் பள்ளிசெல்லும் பிள்ளைச் செல்வங்களே!
 கருத்தில்பதிக்க சொல்வதெநான் செவியிற் கொள்ளுங்கள்
 கல்வில்லார் அறிவில்லாதார் தெரியும் அல்லவோ
 கற்றவர்க்கே சிறப்பாம்மலகில் உண்மை அறியுங்கள்
 எல்லையில்லாப் பெருங்கடலாம் கல்வி என்பது
 இயன்றவரை தேழுநிறிதல் உமக்குச் சிறந்ததாம்
 செல்லாதென்றும் அழியாச்செல்வம் கல்வி ஒன்றுதான்
 தொரிந்துகொள்ள வேண்டும்நீங்கள் அன்புச் செல்வங்களே

காலையிலே எழுந்துகிறையைத் தொழுதிட வேண்டும்
 காலைக்கடன் முடித்துப்பள்ளி சென்றிட வேண்டும்
 வேலைஞன்றும் இல்லைகற்றல் மாத்திரம் தானே
 விளையாட்டும் கல்வியில்லூர் அங்கம் உணருவீர்
 சாலைஓரம் நின்றுக்கதை பேசிட வேண்டாம்
 செல்லும்பாதை ஒழுங்குபேணிச் சென்றிட வேண்டும்
 சோலைமலர் போலாம்நீங்கள் கல்விச் சோலையிலே
 சொல்லுகிறேன் இன்னுஞ்சில அறிந்து தெளியுங்கள்

அன்னைதந்தை போலகுரு மாரை மதிக்கணும்
 அடங்கிஅவர் புகட்டும்அறிவை அகத்தில் பதிக்கணும்
 கண்ணலெனக் கல்விதன்னை எண்ணெலிக் கற்கணும்
 காலம்எல்லாம் கற்றவைபோல் வாழ்ந்தே உயரணும்
 அன்னைமொழி தமிழில்மனம் ஆசை கொள்ளலை
 அகரமுதல தமிழில்அனைத்தும் அறிய முயலணும்
 முன்னையோர்செய் அறிவுநால்கள் முறையாய்க் கற்கணும்
 மேலும்புதுமை தனிலும்மங்கள் கவனம் இருக்கணும்

பலமொழிகள் பேசுமுதப் பழகிக் கொள்ளுங்கள்
 பிற்தமது கலாசாரம் அறிந்து மதியுங்கள்
 கலைகள்பல கற்றறிதல் கற்றவர் சிறப்பாம்
 கவலைமறக் க மருந்தாம்நூண் கலைகள் செல்வங்களே
 அலைகடலைத் தாண்டியெனும் அறிவைத் தேடுங்கள்
 ஆங்காங்கே பெயர்நிலைக்க வாழ்ந்து மீழுங்கள்
 சிலையில்அறைந்த எழுத்தாகும் பிஞ்சு மனங்களில்
 தேடுங்கல்வி என்பதனை உணர்ந்து கொள்ளுவீர்

வாழ்வில்லூரு குறிக்கோளை நெஞ்சிற் பதிக்கணும்
 வைரமுடன் முயன்றதனை வெற்றி கொள்ளுங்களும்
 தாழ்விலைத் தொழில்செயினும் செய்யுந் தொழிலினை
 தேர்ந்தறிந்து புலமைகொண்டு சிறப்பாய்ச் செய்யணும்
 தோழுமையோ டுடன்பயிலும் மாணவ ரோடே
 சேர்ந்துபயிலும் நலம்வேண்டும் திறமை வளர்க்கணும்
 காழ்ப்புணர்வை மனத்திருந்தே ஒழித்திட வேண்டும்
 கல்வியிலே போட்டிவேண்டும் வென்றிட வேண்டும்

இனமதமொழி வேறுபாட்டை இல்லா தெழிக்கணும்
 இளமையில்மன ஒருமைப்பாட்டை இணைந்து வளர்க்கணும்
 அனைவருமே சமமெனும்நல் உறவைப் பேணுங்களும்
 அரும்புநீங்கள் குழந்தைகளே அகத்தில் இருத்தாங்கள்
 இணைந்துகற்கும் மாணவரை இம்சிக்க வேண்டாம்
 இயன்றவரை இயன்றவர்மற் ரோர்க்கு உதவுங்கள்
 அனையாத தீபங்கல்வி அளிப்பவர்க் களித்தால்
 அளிப்பவரும் அறிபவரும் அறிஞர்கள் ஆவார்

67. பொழுது குலரும் குலம்

(ஒருபா ஒரு பக்கு)

பொங்குபே ராழிப் பேரலை வான்தொடப் பொற்கராவ்கள்
கங்குலைக் கொன்றிடக் காலையின் புத்தெழில் கண்களிக்க
வங்கப் பரப்பினில் வந்துயர் வான்தினாம் வெய்கதிரோன்
திங்களின் பூரணத் தோற்றம் கிழக்கெகம் தமிழ்ப்புத்தே

தமிழ்ப்புலம் முஸ்லிம் தமிழர் மொழியின் துணைநலத்தால்
இமைவிழி போலாம் தியத் திருவிதழ் என்றுரைத்தார்
சமமிவர் தம்மிடைத் தோழுமை போற்றுவர் செந்தமிழைத்
தமதுயிர் ராய்ந்தெனாந் தேற்று வளர்த்திடும் சீரியரே.

சீரிய கல்வித் தலம்பல தாங்கித் திசையனைத்தும்
பேர்பெறு சான்றோர் புகழ்மிகு மாந்தர் பிறப்பெடுக்கக்
காரண மான கிழக்கெக் கிளங்கைக் குறுநிலத்தின்
சீர்நிலை கொண்டிடச் செய்பணிக் கேதுஞ் சுமயினையே.

இகையிது வென்றோன் நிலையாம் அனைத்தும் இருப்பதெனும்
நிலைமுன் னிருந்தே நிலைபெற என்றும் நிலைபெறுமால்
நிலமுங் கடவும் நலம்பெற நல்கிடும் நற்பயனால்
இலையிது போலொரு ஏற்றம் மிகுபுலம் ஈழமதே.

சமூமெம் தாய்வயிற் றுற்றவெம் பேற்றினால் ஏற்றமிகு
வாழ்வசேர் நன்னால வாழ்வு கிழக்கினில் வாழ்வதுவே
பாழ்படு மன்பதைப் பேதம் மனத்திலும் போற்றிடாதார்
வாழ்வதீங் காமதால் வேற்றுமை கண்டிடார் வேற்றவரே.

வேற்றுவ ரென்னுமோர் வேற்றுமை கில்லை வருமைவரும்
போற்றிடுந் தோழுமை பார்த்தே கிழக்கின்சீர் பண்பறிவார்
சாற்றிடில் எம்மிடம் சாதி மதவினாச் சச்சரவின்
தோற்றமு மில்லை தமிழினால் நாமொரு தாய்மகரே.

தாய்நிலம் செந்வநல் செழிநிலம் முப்பெரு போகமேன
இய்வில் உழைக்கும் உழவரால் ஓங்கும் அகடைவர்க்குங்
காய்விலா தேழ்மை குடிகொளா வாழ்வின் குறையனைத்தும்
போய்நலஞ் சேர்ந்திடும் பேறுடைத் தாமைம் புகழ்பதியே.

புகழ்மிகு ஆன்றோர் புலவோர் மறையுனர் பண்டிதர்கள்
புகழ்பதித் தின்னும் புகழ்பெறும் மேன்மைசால் பேரரிஞர்
செகமாள் அரசியல் தீர்ர் சமூகநற் றாண்டுசெய்வோர்
மிகமிகக் கொண்டதூம் மண்கிமுக் காமெனில் மாட்சிமையே.

மாட்சிமை மிக்கோன் மதத்தல மொங்கும் மனங்களிலே
ஆட்சியற் றேயவர்க் கானவை ஆகிட மும்மதத்தின்
காட்சியாய்க் கானுமே கோயிலும் பள்ளியும் கண்புமோல்
சாட்சியம் பக்தியின் செம்மையெய் மண்ணில் திருத்தலமே.

திருத்தலம் தொல்புகழ் சேர்புலம் செந்தமிழ்த் தாய்மொழியார்
உரித்தெனும் பாங்கினில் ஓர்புறாங் காட்டிடும் ஓர்ந்தறிந்தால்
சரித்திரம் கூறுமே சான்றுகள் மாற்றுச் சொலவியலா
பொருத்தினன் பேர்குள் பொன்றாப் பேரினை பொங்கிடவே.

68. கணக் கரை

(கும்பி)

இலாங்கைத் திருநாட்டின் குணக்கரையில் மீன்கள்

இன்னிசைபாடுப் புகழ்ச்செறிந்தே

துலங்கிடும் கிழக்கு மாகாணம் எங்கள்

தூய தமிழ்பேசும் மானிலமாம்

காலையிற் கதிரவன் தோன்றிவோன்- ஓளிக்

கதிர்களை எங்கென்றும் வீசிடுவான்

நீலத் திரைகடல் மீதில் எழுந்தவன்

நிற்கின்ற அழகினை காண்போமாடி

உண்ணும் உணவிற்குப் பஞ்சமில்லை நெல்லை

உற்பத்தி செய்வதும் நாங்களன்றோ

கண்ணொன்று கழனியைக் காத்து விளைவிக்கும்

கலையினில் வல்லவர் நாங்களாடி.

ஆனுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஆடைகள் செய்வதெம்

அன்றாட வீட்டு தொழிலையோ

காணும் இடமெல்லாம் கைத்தறி மீட்டிடும்

கான மழையினை கேட்பாயடி

பன்கொண்டு பாய்களும் பின்னிடுவோர் வண்ணப்

பனையோலை பெட்டியும் செய்திடுவோர்

கண்ணுக் கழகிய கலைப்பொருள் செய்திடும்

கலைத்திறன் கொண்டவைம் பெண்டிராடி.

கல்வியில் வல்லவர் எம்மவர் என்பதைக்
காசினி முழுவதும் அறியுமான்றோ
எல்லாத் துறையிலும் ஏற்றங்கள் கண்டவர்
எங்கும் நிறைந்தீங்கு வாழுகின்றார்

நாட்டு கவிதை இகெக்கியம் எம்மவர்
நாவிற் பிறந்திடுங் கேளாமோ
வீட்டி டைங்கிய மாதரும் பாடுவர்
வேண்டும் போதுகவி தானாமோ

69. தாய்

கருவறையில் அன்னை குருதிப்பால் ஈந்தாள்
பிறந்தபின்னும் வெண்ணொழுது தந்தாள் - மருவும்
இடர்களைந்து போவித்து ஏற்றமுறச் செய்தாள்
கடனவளைக் காத்தல் மகர்க்கு.

வேண்டாள் எதையும் விரும்பிமகர் தந்தாலும்
வேண்டாம் உனக்குஅது வேண்டுமென்பாள் புண்ட
சுமைமறப்பாள் தம்மக்கள் சான்றோராய்க் கேட்பின்
இமைப்பொழிந்து காத்த திரு.

ஊசி முனையளவும் ஊறுவரின் தன்னுடலத்
தேசம்புண் பட்ட துயர்கொள்வாள் - தூசு
நயனத்துட் புக்கின் தகிக்குமிமை ஒக்கும்
செயலன்னை கொள்ளுந் துயர்.

பாலமு(து) ஊட்டும் பொழுதமுகம் நோக்குங்கால்
சாலத் தமுவுகின்ற சந்தோஷம் - நீலக்
கடலளவோ வான்வெளியின் கொள்ளளவோ அம்ம!
கிடைக்காத பேறவர்க்குத் தான்.

காடும் அகடு கொண்டிழனும் தம்மகர்தம்
வாயும் வயிறும் நிரம்பவென - தாய்தன்
துயர்மறந்து தேகந் துயருற்ற போதும்
அயராள் பொருள்தேடு வாள்.

கொழுநன்கை விட்டாலும் காத்துவளரக் கின்ற
பழவைத்தோள் தாங்குகின்ற பாவை – எழுவான்
கதிர்கண்டு நானும் இயல்புடையாள் கங்குல்
பொதிந்தாங்கண் பொத்தா தவள்.

பேறுடையாள் ஆண்பால் பெறவொளன்னாப் பாக்கியத்தின்
சீருடையாள் தாய்மைத் திருவுடையாள் - யாருடையார்
யாருமிலர் அன்னைக்கு ஈடாய்சிப் பூவின்கண்
சாருமவர்க் காகுமநந்தச் சீர்.

பிரதிபலன் நோக்காப் பிறவியெனில் தாயே
கருவிருந்து காத்துமகர் ஓங்க – பருவம்
வருமளவும் பின்னுந்தன் வாழுநாள் முற்றும்
அரும்பாடு பட்டுழைக்கும் பேர்.

70. என்மாதா [ஆய்வூ] மலரடியல் என்றஞ்சி சொர்க்கட்டி

மனுக்குல வாழ்வில் முதன்மைதாய்க் காகும் மறுப்பிலைக்காண்
தனையே மகர்க்காய்த் தருமுயிர் வேறு தரணியுண்டோ
மனைவிளக் காமவள் மைந்தர்தம் சொர்க்கம் மலரடியில்
எனையீன்ற தாய்க்கும் இசைவாகும் இந்த இலக்கணமே

அகர முதலவவ் அட்சரந் தானும் அறிந்திலானே
பகைவரும் போற்றிடும் பண்புடை நாயகி பாங்குறநற்
தகையும் பொறையும் தமதணி யாகத் தாங்கியவள்
மிகையிலை எந்தாய் முதலவள் மாதர்தம் மன்றிலிலே

வெய்யோன் விழிப்பான் விழித்தாள் எனமனம் வெள்குவதால்
தையலர் பற்றுந் தலைமகள் வாழ்வின் தெளிவுடைத்தாய்
பொய்யிலாள் பண்பின் பிறப்பிடம் புண்ணியப் பற்றுடைத்தே
செய்வன செய்வாள் செயல்பிறர் நன்நலன் சேர்த்திடவே

அஞ்சாள் எதற்கும் அசைந்திடாள் நேர்மை அகன்றிடலோ
வெஞ்சினாங் கொள்வாள் வரித்ததைச் செய்வதில் வல்லவளாம்
பிஞ்சளம் பாசப் பிழம்பவள் யார்க்கும் பரிவுடையாள்
விஞ்சவா ரில்லா வகையென தன்னையில் வையகத்தே.

ஊருக் குழழுக்கும் உயர்குணாங் கொண்டவர் ஊரவர்க்குட்
சேரும் பிணக்குகள் தீர்ப்பாள் பொதுப்பணி செய்வதிலும்
சோரா துழழுக்குந் திறனுந் துணியும் சேர்ந்தவர்காண்
யாரும் பகையிலை எந்தாய்க் கெவரும் இளியவரே

புலவர் மணிஷரி புத்தீன் புகழ்பெறப் பங்குடைத்தாய்
நலம்பல செய்த நினைவுகள் நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கும்
குலப்பெயர் ஓங்கவுங் காரண ராணவர் கூறிடிலோ
இலையென தன்னைக் கிணையொரு பெண்ணில் விகத்தினிலே

அன்னை அயிஷா அகமது நபிக்கு அமைந்ததுபோல்
என் அன்னை ஆயிஷா ஏற்றதென் தாதைக் கிறையருளே
முன்னவன் பேறுநம் மக்களும் பெற்றதெம் மேன்மை யெண்ணி
தன்னையே முற்றுந் தரநா முயற்ந்தோம் தரணியிலே

பதினேழு பிள்ளைகள் பெற்றாள் அதுபெரும் பாக்கியமே
சதிபதி வாழ்வின் திருப்தியின் மேன்மை செகமரியும்
பதியிறை பாற்படு பேற்றை நாள்வரை பக்குவமாய்
முதுமை அறியா முறைமைகள் செய்தது மாதவமே

பரம்பரை நான்குபின் பெற்றவர் நாடுகள் பற்பலதன்
கருவறை கொண்ட கருக்களின் தேறல்கள் கோண்மைசெயும்
பெருமையுங் கொண்டவர் புண்ணியர் எந்தாய் பணிநிதிரந்தேன்
மறுமையில் சொர்க்க முதன்மை யருள்வாய் முதலவனே

பெண்ணாய்ப் பிறப்பது பேற்றிற் தாய்மையின் பேற்றைதல்
உன்னதம் ஓர்ந்திடில் ஓய்விலாப் பேறது ஊன்று_எத்தால்
தன்னலங் நோக்ததாத் தியாக மியற்றுந் திருப்பதவி
பண்ணவன் ஈந்த பெருங்கொடை போற்றிடில் புண்ணியமே

ஒவ்வொரு தாய்க்கும் உவந்தே சுவனை உவமையிலான்
இவ்வுல கேற்ற இடர்க்கென ஈவான் இணையிலாத
திவ்விய மாமவர் தேட்டம் தகுபலன் தற்பரனே
ஒவ்வி யளித்தல் உயர்வாம் இதுபோல் உள்ளூலையே

போரினில் மார்பில் பெறுவடு தாழும் பிறிதொருகால்
தேரா தமிழ்ந்திடுஞ் சாத்திய முண்டு தனதுவுயிர்க்
காரணன் கொள்வரை கொப்புள் நிலைக்கும் கருவிலிருந்து
வேற்றன வாக வரித்தபோழ் தேற்ற வடுவதுவே.

பொன்னைப் பொருளைப் பிறிதைத்தத் தாழும் பெறநினையாள்
தன்னிட முள்ளவை தந்திடு வானுயிர் தானெனினும்
அன்னை யளிப்பாள் அன்னையிடாள் பொங்கிடும் அன்பினுக்கும்
என்னே மகர்கொள் இறையருள் தாயென் னுருவினிலே

குறிப்பு : 07.09.2006 கிரவி இந்தியாவில் நான் கிருந்தபோது
எழுதிய பாடனிது. மறுநாள் காலை
08.09.2006 எனது தாயார் இலங்கையில் சடுதியாய்
இறையடி சேர்ந்ததாக அறியப் பெற்றேன்.

அறிந்தனன் அன்னை அகாலத்தில் அல்லாஹ் அடியுலகைக்கு
துறந்ததாய் இப்பா தனைநான் எழுதிச் சிலபொழுதுள்
அறிந்ததோ என்மனம் ஆவதை என்ன அதிசயமோ
அறிந்திலேன் இஃதென்ன ஆத்மா உறவோ அருபனனே

இப்பாடம் 09.09.2006 அன்று எழுதியது.
இன்று எமது திருமண நாளுமாகும்

71. எந்தை புலவர்மணி ஷரிபுத்தீன்

(இருபா ஒருபக்கு)

புலவர்மணி ஆ.ம.ஷரி புத்தீன் எந்தை

பிறந்தபுலம் கிழக்கிலாஸ்கை மருதம் நெய்தல்
நிலப்பரப்பின் இடையூறுநற் கல்விக் கோட்டம்

நாடுகழ் மதமுனை யெனுங்கி ராமம்
பலநூறாண் தேதொன்மைப் புகழி னோடு

புலவர்களும் அறிஞர்களும் பிறப்பால் ஓங்கி
நிலைபெறவும் செய்யுமுயர் பதியாம் என்றும்
நிமலனாருள் சொரிகின்ற நலஞ்சேர் ஊரே.

ஊரின்முத லாசன்செந் தமிழில் மேலோன்

உத்தமனார் சவாமிவிபு ளானாந் தர்தம்
பேர்வழாங்கும் மாணவராய்ப் பெருமை கொண்டார்

பின்னொருகால் புலவர்மணி பெரிய தம்பி
ஊரறியப் புலவர்மணி யென்தன் நாமம்

உனக்கென்று போற்றிடவும் உயர்வு பெற்றார்
காரணமோ செந்தமிழின் கோன்மை யாகும்
குலவிருது என்றனுக்கும் பங்கா கிற்றே

பங்குண்டு ஆசிரியர் வேலுப் பிள்ளை

பேராசன் வைரமுத்துப் போன்றோ ருக்கும்
தங்களை வில்தமிழைக் கற்பித் தற்கும்

செய்நன்றி கொல்லாத புலவர் வாக்காம்
சங்கைமிகு சின்னாவிம் அப்பா தம்மைத்

தொடர்ந்துவந்த தமிழ்மரபு குன்றா வாரே
பொங்கியது ஷரிபுத்தீன் புலவர் பாலும்

பாடல்களாய்ப் பிறர்க்கில்லாப் பெரும்பே றன்றோ.

பேறன்றோ அவர்தமக்குப் பிள்ளை யாகப்
 பிறந்ததுநாம் அவர்தம்மின் மாணாக் கர்க்கும்
 பேறன்றோ மாணவராய்ப் பாடங் கொள்ளும்
 பாக்கியமும் பெற்றதது போலாம் மேலாம்
 பேறன்றோ மொழிக்குமதன் பாலாய் மார்க்கப்
 பணிதொடர வழிகொண்ட பேற்றி னுக்கும்
 பேறன்றோ பின்னோர்க்கும் அவர்ப டைத்த
 பற்பலநூல் கற்பதனால் புகழி ரைக்கே

இறைவழியே தம்வழியாய் இறுதித் தூதர்
 ஏற்றிவைத்த நூர்த்தீனின் ஒழுங்கு மாறே
 நிறைவான வாழ்வியலை நெறியாய்க் கொண்டு
 நானிலத்து வாழ்வியற்றி நிலம்வி டுத்தார்
 குறைவில்லா தத்தனையும் கொடுத்தான் வல்லோன்
 கைப்பிழித்த மனைஆய்வா கொழுநன் பேறே
 நிறைவான தொண்ணுாற்றீர் ஒண்டு வாழ்வு
 நல்லொழுக்க சீலத்தின் மற்றோர் வார்ப்பு

மற்றொருபே ருறைப்பதற்கென் றில்லா வாறு
 முற்றிலுமே தனித்துவமாய் உவமைப் பேராய்க்
 கற்றறிவின் நற்பயனைக் கொண்ட தோடு
 கற்பவரும் கைக்கொள்ள எழுத்தில் வார்த்துப்
 பொற்புறவே நூல்கள்பல செய்தார் முன்னோர்
 புகல்மொழிக்கும் உரைசெய்தார் பாரோர் போற்றச்
 சொற்கோத்தார் “வெண்பாவில் புலி”யென் றான்றோர்
 செப்பக்கவிக் கோணைனவே வாழ்ந்திட டாரே.

வாழ்ந்திருந்த காலத்தின் பாதி கல்வி
 வளர்ச்சிக்குத் தொழில்சார்ந்தே பங்கி யற்றி
 தோன்தந்தார் பொதுத்தொண்டின் பாலும் மக்கள்
 சேவைக்கும் தனையீந்தார் புகழை நாடார்
 வேள்வியெனக் கொண்டார்தம் வாழ்வில் முற்றும்
 வேற்றவர்க்கென் றுழைப்பதனை வெற்றி கண்டார்
 ஆழிதாண்டிப் புகழ்கொள்ளும் பேறு கொண்டும்
 அனுவளவும் சிராங்களைக் கவாழ்ந்தா ரில்லை
 இல்லையென்ப தில்லையெலாம் கொண்ட வாழ்வும்
 ஈடுல்லா இறையருளும் பெற்று வாழ்ந்தார்
 இல்லையொரு பகையவர்க்கும் எலார்க்கும் நல்லார்
 இறைவேறாய்த் தொழுதாலும் இணங்கி வாழ்ந்தார்
 இல்லைநமக் குள்ளிலொரு பேதும் என்றே
 இந்துமுள்ளிம் ஒற்றுமைக்காய் இறுதி மட்டும்
 சொல்லாலும் எழுத்தாலும் தொண்டு செய்தார்
 தாய்மொழியின் பொதுமையதன் காலா கிற்றே.
 காலாக நின்றுறுதி தந்தார் பல்லோர்
 கோண்மைக்கு வழிகாட்டி வாழ வைத்தார்
 ஆலனைய நிழல்தந்தார் அறிவுத் தாகம்
 அற்றோர்க்கும் ஊட்டியுல கறியச் செய்தார்
 தூலவலாஸ் காரமென்றும் ஒன்று போல்செந்
 தொப்பியவர் தம்மினுக்குக் குறியீடாகும்
 வாலிபத்தும் வயோதிபத்தும் கொள்கை போல
 வரித்திருந்தார் மாற்றமான்றைக் கொண்டிராரே
 கொண்டகொள்கை தனிலென்றும் மாற்றம் கொள்ளார்
 கடைப்பிடிக்கும் முன்னதனை ஆய்ந்த றிந்தே
 கொண்டிடுவார் வகுக்கவற்றில் வெற்றி காணக்
 கண்ணயரா துழைத்திடுவார் வாகை கொள்வார்
 பண்ணடையத்தும் கலாசார பண்பா டொன்றிப்
 போனாலும் புதுமைக்கும் ஊக்கம் தந்தே
 பண்ணடையாடு புதுமையான்ற பலமும் தந்தார்
 பாரேற்றும் ஷரிபுத்தீன் புலவ ராமே

72. சுவநாயகச் செட்டல்

(இருபா ஒருபஃது)

பத்திரிகைத் துறையினிலே ஜாம்ப வானாய்ப்
 பேர்கொண்டார் பிறிதொருவர் அற்ற வாரே
 நத்தியவர் தனையுயர்த்திப் போற்றும் சான்றோன்
 நாயகராம் எஸ்.டி.சிவ நாய கர்தம்
 வித்தகத்தைச் சாற்றுவதோ வார்த்தைக் குள்ளே
 வரிக்கவாண்ணாச் செயலாகும் ஆன மட்டும்
 சத்தியத்தைச் செப்புகின்றேன் நான்தா தைக்குச்
 சமமாக நெஞ்சிருத்திப் போற்றும் வல்லார்
 வல்லபமே தனித்தனியே ஒவ்வோர் பேர்க்கும்
 வேறுவேறு வகைப்படுமாம் சிலபே ருக்கே
 பல்வகையில் சேருமது ஜயா வுக்குப்
 பணிந்திருந்த தாகும்பல அவற்றி லெல்லாம்
 எல்லைதொட்டார் இருந்துமவர் இறுமாப் பற்றே
 எவரெவர்க்கைக் கூட துகர்ந்ததென அன்ன வர்தம்
 வல்லமையைத் தேர்ந்தறிந்து தோனந் தந்தார்
 வரலாற்றில் பதம்பதிக்கக் கைகொ டுத்தார்.
 கைகொடுத்துத் துாக்கிவிட்டோர் கணக்கில் கொள்ளார்
 கவிஞர்களும் கதைஞர்களும் கலைவ ஸர்க்கும்
 துய்யதமிழ்க் கலைஞர்களும் அவரால் அன்று
 துாக்கிவிடப் பட்டவரே துலங்கும் பேற்றை
 கையத்தில் பெற்றனறும் இன்றும் வாழ்வார்
 வரலாறு பேசுகின்ற உண்மை யஃதாம்
 ஜயாவே சிலபேரைப் பட்டை தீடி
 அடையாளங் காட்டியவர் நானு மாவேன்

நானெனன்னும் அகங்காரம் இல்லை ஆனால்
 நிகரில்லா வித்தகத்தின் மிடுக்கி ருக்கும்
 தேனாகக் கவிபுனையும் ஆற்ற லோடு
 தெவிட்டாத சொல்கொண்டு படிப்போர் தம்மை
 தேனுகர்ந்த வண்டனையச் செய்வார் ஜயா
 சீர்மிகுநற் கட்டுரைகள் தம்மி னாலே
 தானமலை தமிழுக்குக் கிடைத்த செல்வம்
 தலைவரவர் எழுத்துலகின் கோன்போ லாவர்.

போலவர்போல் இன்னொருவர் பார்க்க வொண்ணா
 படைப்பாற்றல் போற்படைக்கும் ஆற்றல் தன்னைக்
 கோல்கொண்டே அளந்தாற்போல் கணித்துப் பின்னாள்
 கோல்கொள்ளப் பொருந்துவகை கூறிப் போற்றி
 ஆல்போல வளர்ந்துபகழ் கொள்ளச் செய்தார்
 ஜயாவை நெஞ்சிருத்திப் போற்றா ரில்லை
 துாலவுட லழிந்தாலும் புகமு டம்பு
 தரித்தவரில் தனித்தவராம் தெய்வப் பேறே

பேறனைத்துங் கொண்டிருந்தார் புகல்வார் தெய்வப்
 பேற்றுடனே நல்மனையாள் பிள்ளை சுற்றம்
 சீரான தொழில்வருவாய் அனைத்துங் கொண்டேன்
 தக்கவரின் நட்பெனக்கும் அமைந்த தென்பார்
 பாராளும் பேருமவர் பேனா வக்குப்
 பயப்பட்டார் புறமுதுக சொறித லற்றுக்
 கூறுவதைக் கூறுவதால் புலம்பெ யர்ந்தும்
 கொண்டதிருப் புகழுழியா என்றும் வாழ்வார்

வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் வாழ்த்திப் போற்ற
 விழைந்தார்கள் பற்பலபேர் ஆள்வோர் கூட
 வாழ்த்தியுயர் நாமமதும் சொர்ணைப் பையும்
 வழங்கிடவும் முன்வந்தார் ஏற்றா ரில்லை
 தாழ்ந்தவரின் பாற்சென்றும் புகழ்யா சிக்கத்
 தேவையில்லை என்றனுக்கு எஸ்.டி. எஸ்.என்
 ஆளுமையே போதுமெனும் அடமாஸ் கொண்டார்
 ஜயாபோல் வேறொருவர் பிறந்தி ளாரே

பிறந்தபலன் பெற்றவர்கள் புகழ்கொண் டோர்கள்
 பொய்யாச்சொல் புகன்றவனின் பொய்யா வார்த்தை
 இறந்தாலும் இருப்பவனே இறவா மேலோன்
 என்அய்யன் எஸ்.டி.எஸ் இதற்குச் சான்று
 அறிந்திருந்தார் அத்தனையும் துறைபல் சார
 அரசியலும் அத்துப்படி அன்னா ருக்கு
 முறையாக அனைத்தையுமே தேழிக் கற்ற
 மதியூகி யாகவவர் முதன்மை கொண்டார்.

கொண்டகொள்கை தனிலிறுக்கம் சோராத் தன்மை
 கூனர்ற கொள்கையஞ்சாக் கோவி னாட்சி
 வண்டமிழின் வீரியத்தால் எழுத்தில் கோக்கும்
 வரிவாளின் கூர்மைக்கு மற்றோர் சாட்சி
 தன்புனவின் சீதாமும் சேரும் வேறோர்
 தளத்தினிலே தமிழோச்சும் பாங்காம் நேர்மைப்
 பண்பேதான் படைப்பலவகள் பேசி நிற்கும்
 படிப்பவரைப் படியவைக்கும் படிகள் அம்ம

அம்மவிவ ரெமுத்திலென்ன புதுமை யென்றே
 அங்கலாய்க்கும் வாகிருக்கும் பதித்த பங்கின்
 சும்மையிக வாகுமைவ சேர்ந்த தேதால்
 தமிழுக்குக் கிடைக்குமொரு கொடைய தாகும்
 எம்மத்தா ராகிலென்ன அனைத்துப் பேரும்
 கிட்டமுடன் படித்திருந்த பாங்கி னோடே
 செம்மையிரும் பிரசுரமாய் வந்த தன்னார்
 சிந்தாம மணிப்பத்தி ரிக்கை யாமே

73. வட்காட்டிய வள்ளுவன்

(குருபா ஒருபங்கு)

அறம்பாருள் இன்பம் அனைத்தையும் ஆய்ந்தே அடியிரண்டில்
புறம்பெய ராதே பெருவாழ் வியற்றப் புவிபிறந்தோர்
குறுஞ்சொல் நிறைபாருள் கொண்டுயர் நீதிக் குறள்வழித்தான்
நறைதரும் இன்பம் நுகர்வோர் கொளவென வள்ளுவனே.

வள்ளுவங் கூறும் வழியறி மாந்தர் வழிதொடரின்
எள்ளள வேனும் இடரூர் ஈர்மையின் இன்பமெலாம்
கொள்ளுவர் வாழ்வரே காசில் மனத்தொடு கோன்முறைமை
கொள்வார் வழிகெடார் காசினி போற்றுங் குத்தவரே.

குலத்தில் உயர்ந்தோர் குலந்திரு வள்ளுவக் கோன்றமிழை
நிலைத்திட நெஞ்சுள் நிறுத்தியே நல்வழி நின்றுயர்ந்தோர்
முலைத்திருப் பால்தம் மகற்களி வீரியம் ஓப்பதமிழ்
நலத்தினுக் கேற்றமும் நல்கிட வள்ளுவன் நங்கினனே.

நங்கினான் பத்தியல் நலஞ்சேர் பாயிரம் நீங்கலென
இல்லறம் போற்றுற வும்மர சோடமைச் சர்ரியலும்
சொல்லி அரணியல் சேர்படை யாமொடு நட்பியலும்
வல்லோன் குடியியல் வேறாம் களவியல் கற்பெனவே.

கற்பெனுஞ் சொல்லுரை செய்யான் குறளில் குறளித்தோன்
கற்பின் உயர்வினைக் கூறினான் மேன்மையாய்க் கற்பியலில்
விற்புரு வத்தவர் வாழ்வினை பேறும் வழிகெடலும்
சொற்கள் எஃகிமண் தேர்ந்திடச் செய்தசெந் நாவலனே.

நாவலர் நாவில் நவில்தொற ஈற்றி நற்பொருளைப்
பூவினி லூறும் புதுநறை போலும் பயந்துவரும்
பூவினோர் மாந்துவர் பொற்புறும் மேலாம் பொருள்நயத்தைப்
பாவில் கிஃதுபோற் பாவிலை எம்மொழிப் பாவிழுமே.

பாவொரு பத்துநூ ரோடுமேன் நூறும்முப் பத்தினிலே
யாவுமே கூறியில் லாதன வில்லை எனும்நிறைவாய்
சேவகம் செய்தனன் செந்தமிழ் ஓங்கத் தமிழ்மறையான்
தீவினை நன்மை தவிர்ப்பன கொள்வன தேர்ந்திடவே.

தேர்ந்தசொல் தேர்ந்தனன் தேர்ந்தவை செப்பிடத் தேர்ந்தவழி
தேர்ந்தனன் தேர்ந்திடத் தந்தனன் தேர்ந்திலார் தேர்ந்திடவே
இர்ந்தவை கொண்டில் இர்ந்தது ஒதில் இர்ந்திலாரும்
இர்வழி இப்புவர் ஓரிடர் தோன்றிடா உண்மையிதே.

உண்மை எனவே உணர்ந்தால் மாற்று உகமொழி
தன்னிலும் பல்கித் தலைமுறை யாகவே தோன்றுதமிழ்
தன்னிலும் நின்று தமிழல கோங்கிடத் தூயவழி
தன்னையுங் காட்டிடும் திருக்குறள் வாழிய வாழியவே.

வாழிய நீடுமே வாழிய வள்ளுவன் வைத்ததமிழ்
வாழிய வள்ளுவன் வான்புகழ் கொண்டுமே வாழ்வதுபோல்
வாழிய செந்தமிழ் வாழ்புவி வாழும் வரைதமிழர்
வாழிய எம்மோர் வகுத்தளித் திட்ட தமிழரமே.

74. முத்தமிழ் வ்த்தகர் சிலான்தர்

சுற்றிமுத் துறைபே ராழித் தூாமணித் தூப மன்ன
பொற்புறு வீழுத் தேயப் பெருவிளை நிலப்ப ரப்பின்
நற்பதி யாங்கி முக்கின் நனிபுகழ் காரை நல்லூர்
பெற்றநற் பேறா யாங்கு பிறந்தவர் அடிக ளாரே

பிறந்ததம் மண்ணிற் தெற்குப் பாரதத் தமிழ்பு லத்தில்
அறிவமு தூட்டி ஞான அருளொளி பரப்பிச் சுற்றும்
மறுவிலா வாழ்வு வாழ்ந்தே மறுபிறப் பதனி லுய்யத்
துறவுறம் பூண்டார் தெய்வத் தொண்டராய் அடிக ளாரே

தெய்வமென் றான்றுண் டென்னுந் தெளிவினோ டூலகி னோர்க்குச்
சைவநற் நீதி யோதிச் சமயநற் பணிகள் செய்தே
ஜவகைப் புலன டக்கி அறிவினுக் கடங்கி ஆண்டு
மெய்வழி கண்ட ஞான வள்ளலெம் அடிக ளாரே

ஈதலில் உயர்வாங் கல்வி ஈதலே யதனாற் றாய
வேதநூா லுரைத்தார் தாயின் வழிமொழி தமிழை மற்றோர்
ஒதிச் செய்தார் கற்றோர் உவந்தி மொழிந்தார் எந்தப்
பேதமு மிலாது யார்க்கும் பிரியமாய் அடிக ளாரே

முத்தமிழ் வித்த கர்தம் முயற்சியால் யாழ்நூல் செய்தே
இத்தரைக் கீந்தார் ஈடு இணையிலாத் தொண்டாய்த் தும்மின்
சொத்தெனக் கொண்ட தன்னார் தூயநற் றமிழை ஞான
வித்தகந் தனைத்தா னன்றி வேறிலை அடிக ளாரே

தமிழுக்குஞ் சைவத் திற்குந் தன்னையே தந்த வள்ளல்
தமிழொடு ஆங்கி லத்திற் றனித்திறன் கொண்ட மேதை
இமயத்தின் சாரல் தன்னில் இறைதவ மிருந்த ஞானர்
நமத்தீழ் நாட்டின் பேறே நனிபுக ளிக ளாரே.

75. ஸகாத்மா காந்தி

நிறவெறியால் ஆபிரிக்க நாட்டில் மக்கள்
நீசர்களாற் துன்புறுதல் கண்டு நொந்தே
பிறப்பாலே இந்தியரென் றாயி னாலும்
பிற்மண்ணில் அநீதிதனை யெதிர்த்தார் வாழ்வில்
இறப்புவரை மனிதர்களின் விழிவுக் காக
இயன்றவரை பாடுபட எண்ணி எங்கும்
அறப்போர்கள் நடாத்தியதில் வெற்றி கண்டார்
அகிம்சையின் தத்துவமாம் மகாத்மா காந்தி

இனவெறிக்கும் நிறவெறிக்கும் மதவை றிக்கும்
இடமளிக்கக் கூடாதென் ரோதி நாட்டின்
சனத்திடையே சாதிவெறி தனையொ டுக்கச்
சத்கியத்தை எடுத்துரைத்த தூய உள்ளாம்
மனமாரப் பாரதத்தின் விழிவை எண்ணிலி
மாற்றாணை நாட்டைவிட்டே யோட்ட மூல
தனமாக அவர்கொண்ட வழிக் களல்லாம்
தருமத்தின் பாலன்றி வேறு முண்டோ

ஆடம்ப ரம்மற்றே வாழ்ந்தார் தன்னை
ஆரைநிர்வா ணியென்றே கிகழ்ந்தோர் தம்மை
ஒடென்றே துரத்தியழக் தார்தம் வாழ்வில்
உத்தமராய் வாழ்ந்துமகாத் மாவென் றானார்
நாடாளும் பதவிவெறி கொண்டா ரில்லை
நாட்டினது சுதந்திரமே உயிர்முச் சென்றார்
கோடான கோடிமக்கள் நெஞ்சுத் துள்ளே
குடிகொண்டு வாழுகின்ற மகாத்மா காந்தி

76. டகாக்கு அல்லாடா கிக்பால்

எல்லாம் வல்ல இறையே உணைவழுத்தி
வல்லோர்முன் பாடவிளைந் தேவந்தேன் - சொல்லில்
தடையேதும் இல்லாதென் நாவோத உன்றன்
கொடையருள்வாய் காப்பவனே காப்பு

சிந்தனைக்கு விருந்தாகப் பாக்க ணோதுமஞ்
செந்தமிழின் பாவரங்கின் நாய கர்க்கும்
சிந்தனைக்கு விருந்தாகப் பாக்க ணோதுஞ்
செகம்போற்றுங் கவிஞர்கள் அனைவ ருக்கும்
இந்தஅவை தனைசிறக்கச் செய்து எங்கள்
இனியதமிழ்க் கவிஞருகர வந்தோ ருக்கும்
அந்தமாதி அற்றிருப்பதை தனைவ ணாங்கி
இன்புசலாம் வணக்கங்கள் கூறு கின்றேன்

பேராழி தனைக்குறுக்கிஸ் சிறுக லத்துட்
புகுத்தவிய லாததுபோல் இக்பால் என்னும்
பேரறிவுச் சுரங்கமதைச் சிறுக விக்குட்
பாடிடத்தான் கூடிடுமோ ஆணால் ஆழி
நீரோடி முத்தெடுத்தல் போல என்றன்
நிறைவில்லா அறிவுகொண்டே அவரைப் பற்றி
ஓரிரண்டைக் கவிப்பொருளாய்க் கொண்டேன் நீங்கள்
உவப்பீரோ இகழ்வீரோ அறிகி லேனே.

சொங்கதிரோன் இருள்கொண்ட பூமி தன்னைச்
சிறைப்பிடித்தே ஒளிகூட்டித் துலங்கச் செய்ய
தங்கமுலாம் வானமுயிற் பூசி மெல்லத்

தலைதூக்கி வெளிவருவான் போல அன்று
பொங்கும்அலை ஆழ்கடல்கூழ் உலக மெங்கும்

புத்துணர்வு பெறவென்றே பாட்டி சைக்க
வங்கத்திற் பிறந்ததொரு கவிக்கு யில்தான்

வரலாற்றில் தன்நாமம் பதித்த தன்றோ

நவீனமய மாற்றமெல்லாம் மார்க்கத் திற்கு

நாசமலை ஓவ்வாதுன் றுறைத்தோர் தம்மின்
செவிசுட்டுப் பொசுங்கவென உண்மை கூறிச்

சீர்திருத்தக் கருத்தோதி இல்லாம் என்றும்
நவமான வளர்ச்சிக்கு யெதிரி இல்லை

நிறைமறையுஞ் சிந்திக்கக் கூறு தென்றே
புவியோருக் கெடுத்துரைத்து வெற்றி கண்ட

புரட்சிக்கவி இக்பாலை நினைவு கூரவோம்

குர்சூனின் போதனைகள் கவிக ளாகி

குவலயத்தோர் தனையுணர்ச்சி கொள்ளச் செய்யும்
திருநபியின் சொல்செயலும் பாட ளாகி

திக்கெல்லாம் அறிவுமுதை அள்ளிச் சிந்தும்
உருவமிலா தொருவனுக்கு மாறு செய்வோர்

உளந்திருந்த வேண்டுமென உறுதி யோடு
சரம்போன்ற சொற்களுமே கவிக ளாகி

சத்தியத்தைத் தெளிவுறவே கூறிற் றன்றோ

தன்னிகரே இல்லாத கவிஞர் னாகத்

தத்துவத்தில் ஓர்பெரிய ஞானி யாக
மண்ணாளும் அரசியலில் மேதை யாக

மார்க்கத்திற் திளைத்தவோரு அறிஞர் ராக
இன்னும் பலதுறைகளிலும் உயர்ந்தே வாழ்ந்த

இக்பாலைம் கவிக்கோவின் நாமம் தூய
பொன்னாலே பூவுலகச் சரித்தி ரத்தில்

பொறித்திட்ட பாக்கியத்தைப் பெற்ற தம்மா

சீர்திருத்தக் கருத்துடையோர் சமூகத் திற்குச்
 செய்யிமுயர் பணிக்குவழி கண்டா ரின்னும்
 பாராள்வோர் நாட்டினைதிற் காலந் தன்னைப்
 புரிந்திடவும் ஆள்வதற்கும் பாதை தேர்ந்தார்
 சீரான பொருளாதா ரத்திற்க் கென்றும்
 சிறந்தவழி கண்டறிந்தார் இக்பால் அன்று
 யாரார்க்கு வேண்டுவது யெதுவே அஃதை
 எழுத்தினிலும் பேச்சினிலும் தந்திட் டாரே

 காய்ந்துவரன் டேகிடந்த நிலப்ப ரப்பில்
 கார்க்குலங்கள் கனிந்துமழை பொழிந்து தோங்கிப்
 பாய்ந்தபுனால் அவைசெழித்துப் பசுமை பொங்கப்
 பயன்படுதல் போலமக்கள் இருண்ட நெஞ்சில்
 மாய்ந்தமனி தத்தன்மை தணைப்பு தூக்கி
 மறுபழியுஞ் செறியவென உணர்ச்சி யூட்டி
 ஓய்வில்லா துழழுத்தார்தம் கருத்தை யெல்லாம்
 ஒன்றுவிடா தெடுத்துரைத்தார் இக்பால் மாதோ

 பற்பலநற் கலைகளையுங் கற்றே ஆய்ந்து
 பார்போற்றத் தனக்கென்றே வழிய மைத்து
 கற்றவற்றில் நல்லவற்றைத் தேர்ந்து சொந்தக்
 கருத்துக்கும் முடிவிற்கும் ஏற்ற வாறு
 மற்றவர்க்காய்ச் புதுப்புதிதாய்ச் சிருஷ்டித் தார்தாம்
 மாமேதை என்பதுல கறியச் செய்யதார்
 பொற்புறுமவ் வனைத்துமின்று பூவ ரங்கில்
 புதுமைசெய்யப் புறப்பட்ட சரங்க ளாமே

 இனப்பற்று மிகுந்தவராய்த் திகழ்ந்தார் தனோர்
 இறைநேசர் என்பதிலே பெருமை கொண்டார்
 மனமுருகி இறையவனை வேண்டி முஸ்லீம்
 மக்களென்று படுவீரன் றெடுத்து ரைத்தார்
 தனதுயிரின் மூச்செல்லாம் இல்லாம் என்றே
 தானிக்பால் வாழ்ந்தார்தான் தன்னைப் பற்றி
 மனந்திற்ந்து கூறுகையில் சொல்வார் என்னை
 மதித்துயரச் செய்ததென்றன் சமூக மென்றே

77. மரணத்தை வென்ற பகா கசு

செந்தமிழைக் காத்த திருமகனாம் பாரதியைச்
சொந்தமெனக் கொண்டேனென் பாவினுக்குச் - சிந்தையிலே
தங்குதடை இன்றித் தழிமுறச் செய்தருள்வாய்
எங்கும் நிறைந்தவனே காப்பு.

பாரதி பிறந்தநூர் ராண்டின்று வவன்புகழ்
பாடாத நாவும் நாவோ
மார்த்திச் சுதந்திரத் தாகத்தை ஊட்டியவன்
மறந்திடும் மனமும் மனமோ
கார்குல் மாதர்விடு தலைக்கெனப் பாழனான்
கேட்காத செவியுஞ் செவியோ
ஏரெனத் தழிப்புகாண்டு இதயத்தை உழுதவன்
இணையிலாப் பார தீயே

வந்துசிலே உரங்கொண்டு நீசரை எதிர்த்தவன்
நெருப்பென வீர உணர்வை
அஞ்சாது இளைஞரின் அகத்தினின் மூட்டிய
ஆற்றல்மிகு சொல்லே றழுவன்
துஞ்சாது சுதந்திர தாகத்தால் அலைந்தவன்
துணிவுமிகு வீரத் தழிமுன்
பிஞ்சமனந் தனிலுமுயர் போதங்கள் விதைத்தவன்
புரட்சிக்கவி பார தீயே.

“நாமிருக்கும் நாடுநம் தேய” தன் மன்னர்கள்
 நாமெனப் பாடி இங்கு
 “நாம்யார்க்கும் அழையாய் வாழ்ந்திடோம்” என்றவன்
 நாடறியக் குரல்கொடுத்தே
 ஏமாந்து வாழ்ந்தோரை இபித்துரைத் தானவன்
 எவருக்கும் அஞ்சி டாதான்
 புமாத லத்தினிற் பெரும்புகழ் கொண்டவன்
 புரட்சிக்கவி பார தீயே.

நாட்டினிற் பற்றுமிகக் கொண்டவன் பிற்றவன்
 நாடாளப் பொறுத்தி பாது
 பாட்டினால் உணர்ச்சியைத் தூண்டி னான்மக்கள்
 புரட்சிக்கே வித்து மிட்டான்
 ஏட்டினில் எழுதியவை இசையோடு பாடியவை
 எண்ணியநல் லெண்ண மெல்லாம்
 நாட்டினோர் சுதந்திர வேட்கையைத் தூண்டவே
 நற்கவி பார தீயே

அன்னியன் வந்தெமை ஆளநாம் அவன்பதும்
 அண்டியே வாழ்வ தாமோ
 சென்னியைப் பிடித்தவன் திசைநோக்கி ஓடிடச்
 செய்வதெம் கடமை இலையோ
 முன்னரெம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்தநிலை மறந்தின்று
 முறைகெட்டு வாழ ளாமோ
 “தன்மான முள்ளநற் றமிழனே விழியென்ற
 தலைவனே பார தீயே

“தனியொரு மனிதனுக் குணவில்லை யாகிலித்
 தரணியை அழித்து விடுவோம்” .
 எனக்குரல் கொடுத்தவன் ஏழைகள் வாழ்வினில்
 கிரக்கமாங் கொண்ட சீலன்
 மனுக்குலம் உயர்ந்திட மார்க்கங்கள் சொன்னவன்
 மாபெரும் அறிவு மேதை
 தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்ந்தவுயர்
 தமிழனே பார தீயே

பொருள்சேர்க்க வேண்டுமெனும் பொருட்டாகப் பாடல்கள்
 புனையவே இல்லை மக்கள்
 இருள்கூழ்ந்த வாழ்விலொளி ஏற்றவே பாடனான்
 ஏழழகள் வாழ்வி ஒய்ய
 தருமங்கள் தனையெடுத் தோதினான் தகவிலார்
 தாழ்வறப் பாட்டி சைத்தான்
 பெருமனங் கொண்டவுயர் பெருமகன் பாரதப்
 பெருமைசொல் பார தீயே.

மாளிகையின் மாடத்தில் மாங்கையொடு நிலவொளியில்
 மகிழுவோர் தனைத்த விர்த்தே
 நாளௌலாந் தெருவினில் நாதியற் றலையுவோர்
 நலங்காண உடல்வ ருத்தித்
 தோள்வலு முதலெனத் தொழில்செய்யும் மாந்தரின்
 துயர்மாழ இரந்து வாழ்வோர்
 தோழனாய் நின்றுகவி பாடனான் உலகோர்க்குத்
 தூயகவி பார தீயே

சாதிவெறி கொண்டன்று வேதியர் உயர்வெனச்
 சாதித்தி ருந்த விழிநாள்
 சாதிகளு மில்லையைவ யாவுமே பொய்யெனும்
 சத்தியத்தை நிலைநி றுத்தித்
 தீகென்று தீண்டாமை தனைவெறுத் தகங்களில்
 தெளிவினைப் புகுத்தி வைத்தோன்
 வேதியனே தானெனிலும் நீதிதனைச் சொன்னாகவி
 வேந்தனே பார தீயே

தெய்வத்தின் மீதுபெரும் நம்பிக்கை கொண்டவன்
 தெய்வங்கள் அனைத்தின் மீதும்
 மெய்யாக அருள்கொண்டு பாடனான் பராசக்தி
 மீதுபெரும் அன்பு கொண்டோன்
 வையத்தி லேபக்தி இல்லாத பேர்களும்
 வழிதிருந் துவரே சொன்ன
 ஜயனாம் இப்புவி அனைத்தும் புகழுமடி
 யானவன் பார தீயே

இந்துமத தத்துவத்தை ஏற்றவன் தானென்றும்
 இச்சாத்தை விதந்து ரைத்தான்
 சிந்தையிலே கறையற்று யேசுவையும் நேசித்துச்
 சிலுவைவயிலும் அன்பு கொண்டான்
 பந்தமொடு புத்தனையும் பாடனான் பெரியோர்கள்
 பலரையும் பாடி வைத்தான்
 எந்தவோர் மதத்திலும் ஏற்றமே கண்டவன்
 இறைநேசன் பார தீயே

பிஞ்சமனப் பின்னொகள் பேசுமொழி தன்னிலே
 பிரியமாய்ப் பாட்டி சைத்தான்
 அஞ்சாது வீரரென அவனியில் வாழ்கவன
 அறிவுரை சொல்லி வைத்தான்
 நஞ்சடை எண்ணாங்கள் நன்மனந் தன்னிலே
 நாடாது செய்க வென்றான்
 பஞ்சபொல் மனாங்கொண்டு பாடலால் உலகாண்ட
 பாவேந்தன் பார தீயே

அகத்தினி லடங்கியே வாழ்வதே வேறிலை
 அரிவையர் உரிமை என்றோர்
 முகத்திரை கிழித்தவர் முன்பெண்கள் உரிமையை
 முன்வைத்துப் பாட்டி சைத்தான்
 செகத்தினில் ஆணுக்குப் பெண்சம மென்றுமே
 சாற்றியவன் உண்மை கூறி
 இகத்திலே மாதருளத் திலட்சிய வேட்கையை
 ஏற்றிய பார தீயே

ஆண்துணை இழந்திடில் அடுத்தும் மணந்திட
 அரிவையர்க் குதவ வின்னும்
 மாண்புறும் கில்லறம் வயதுவந் தாலன்றி
 மணவினை தவிர்ந்த லென்றும்
 வேண்டிய பொழுதினில் விரும்பாத கில்லற
 விலக்கலுக் குரிமை யோடு
 ஆண்களும் பெண்களும் சமமாக வாழுவும்
 ஆசித்த பார தீயே

பலமொழி கற்றவன் பண்டிதன் தமிழிலே
பற்பல அறிந்த மேதை
“இலவேறு மொழிதமிழ் போலினி தானதன்”
இன்புற்று மகிழ்ந்த தமிழன்
பலநூறு பாடல்கள் பாடியே பாரினைப்
பாடல்களால் ஆண்ட அரசன்
நிலமீது சிலகாலம் வாழ்ந்தாலும் நின்புகழ்
நிலைக்குமே பார தீயே.

ஆங்கிலங் கற்றறிந் தானவன் தமிழர்கள்
அன்னியன் மொழியின் மேலே
ஓங்கிடும் மோகத்தை வெறுத்தனன் மக்களின்
உணர்வினை மாற்று கின்ற
பாங்கினிற் பாடியே தாய்மொழி தன்னில்
பற்றவர் கொள்ள வைத்தான்
ஓங்குபகழ் கொண்டவன் உயிரோடு தமிழ்மொழி
உன்றிய பார தீயே

பழகுதமிழ் கொண்டுகவி பாடனான் பாரதி
பண்ணைய மொழித விரத்தே
பிழைப்படா திலக்கணம் பிச்காத ஓசைந்தயம்
பொருளோடு உணர்ச்சி யூட்டி
மழைபோல மக்களின் மனதாழம் அறிந்திப்பி
மாயையை ஓட்டி நல்ல
வழிகாணப் பாடனான் வாழ்வுநிலை உயரவே
வரகவி பார தீயே

கவியோடு நின்றுவிட வில்லையவன் தான்கொண்ட
கருத்தினைக் கதைக ளாக
நவமான நடையிலுரை நடையோடு கட்டுரைகள்
நாடறிய வரலாற் றின்றுநால்
புவியினின் பொதுமொழி தனிலிருந் தெம்மவர்
புரிந்திடவும் மொழிபை யர்த்தான்
இவையோடு பேச்சிலும் எடுத்துரைத் தானினை
இல்லாத பார தீயே

இந்திய மண்ணினிற் பிறந்தவ ரணனவரும்
ஒருதாயின் பிள்ளை என்றே
இந்திய ரணனவரும் எண்ணிழல் ஒற்றுமை
எம்மிடை தோன்றும் அன்றேல்
வந்தவன் தொடர்ந்தைமை ஆளுவான் சுதந்திர
வாழ்வெமக் கில்லை என்றான்
சொந்தமாம் அணைவர்க்கும் பொதுவிந்த நாடென்று
சொன்னாரும் பார தீயே

தூங்கியே கிடக்கின்ற தமிழரைத் தட்டியே
துணிவூச் செய்த தமிழன்
ஏங்கித்த வித்தமு வைத்தூங்கோ வேகினான்
எல்லோரின் மனங்க ஞாஞ்ஜம்
நீங்காத இடத்தினைப் பெற்றென்றும் வாழ்ந்திட
நித்திய வரமுங் கொண்டோன்
வோங்கைபோல் சுதந்திர வெறிகொண்டு வாழ்ந்தவன்
வீரனாம் பார தீயே

முப்பத்தோ டொன்பதே ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவன்
முதுமையை அறிந்தி டாதான்
இப்புவி உள்ளவரை வாழ்பவன் என்றுமே
இறவாத புகழ்ப ணைத்தோன்
ஒப்புயர் வற்றவன் கொள்கையால் மக்களை
உணர்ச்சிபற் றழவுஞ் செய்தான்
செப்பிடக் கூடுமோ செயல்வீரன் சேவைகள்
செம்மலைம் பார தீயே

பாரதியென் றாயிரம் இருந்தாலும் பிறந்தாலும்
 பாரதிபோ லாகி டுவரோ டு...
 பாரதிபோ லாயிரம் பாழினும் பாரதியின்
 பாடல்போ லாகி விடுமோ
 பாரதத்திற் பாரதிபோற் பாவலர்கள் பிறந்ததிலை
 பாருலகி ஓம்மது போலாம்
 பாரதத்தோர் விடுதலைக்குப் பாவிலுணர் வூட்டியே
 பாழியவன் பார தீயே

வழிவழி வந்ததம் பெருமையைக் கூறியே
 வாளாவி ருந்த பேர்க்கு
 வழிவழி வந்ததமிழ் வீரவர லாறுதனை
 விதந்துறைத் துணர்வு மூட்டி
 வழிவழி வருவோரும் வாழ்ந்தாலும் முன்னோரின்
 வழிதொடர்ந் தேக வென்றே
 வழிவகை சொல்லியே வாழ்ந்தவன் பெருங்கவி
 வள்ளலே பார தீயே

வாழ்கவவன் கொள்கைகள் வாழ்கவவன் கவிதைகள்
 வாழ்கவவன் பிறந்த நாடு
 வாழ்கவவன் புகமேன்றும் வாழ்கவவன் சந்ததி
 வழிவழி வாழி வாழி
 வாழ்கதமிழ் பேசுவோர் வாழ்கதமிழ் வளர்ப்பவர்
 வாழ்கதமிழ் வாழி வாழி
 வாழ்கவே தமிழினம் வளர்கவவர் புகழிந்த
 கையமே போற்ற வாழி.

78. பண்டாரவன்ஜயன் வாழீஷல்

வந்தது ஓலை

வன்னியன் அவைதனில் வீற்றிருந் தானுடன்
வன்னியன் உடன்பிறந் தாருமே இருந்தனர்
அன்னியன் இடமிருந் தோலையும் வந்ததாய்ச்
சொன்னான் தூதுவன் தலைசாய்த்து வணங்கினான்

“என்னதான் காரணம்” என்றனன் :வந்தவன்
சொன்னான் தளபதி “யுவல்”ஸர் ஓலையை
மன்னர்கை தரும்படி யறுத்தினார் என்றுமே
தன்கரம் நீட்டிடத் தம்பியும் வாங்கினான்.

படியென்று சொன்னான் படித்தனன் “கைலை”யும்
வெடியுண்டை போலுமே வீறுகொண் டெமுந்தனன்
அடிதொழு வேண்டுமோ அன்னியன் கால்களில்
பிழியிடைப் பெண்டிரைப் போல்வனோ நானென்றான்

ஆங்கில ஆட்சிக்குள் உட்பட்ட வன்னியைத்
தாங்கிடுங் குறுநில மன்னராம் நீங்களும்
ஆங்கிலத் தற்பாருக் கழைக்கிறேன் யாழ்நகர்
தீங்கறப் பேசியோர் தெளிவுற எனவுமால்.

பறித்தனன் ஓலையைப் பொங்கிடு சினத்தினான்
வெறித்துமே தூதனும் வறந்திட நோக்கினான்
பொறுக்கவென் றுரைத்தனன் கைலைவன் ஸியனுமே
மறுக்காது வருவதாய் மொழிகவென் றுறுத்தினான்

அவசரப் படுவதில் அர்த்தமொன் றில்லையே
அவரெமைக் கண்ணியம் செய்திடு போழ்தினில்
தவிர்ப்பதும் உசிதமாய்த் தெரிகில் போவதால்
தவறிலை என்றனன் தலைவனை நோக்கியே.

“தூதரே போகலாம் தகவல்நாம் தருகிறோம்”
ஒதினான் மன்னவன் ஒதுங்கினான் தூதனும்
தீதனும் உலகெலாம் தமைந்தை நிறுத்தியோர்
மோதியேன் பகைகாள வேண்டுமென் ரோதினான்

“பெரியமையி னார்”எனும் தம்பியின் வேண்டுதல்
புரிந்திடக் கைலையும் புகலுவன் “அவரிடம்
எரிபொருள் தாங்குநல் லாயுதம் உண்”டென
எரிந்தே விழுந்தனன் தம்பியர் நடுங்கினார்

அஞ்சிந் ஓங்கியே அவர்பதம் பணியவோ
நெஞ்சுரம் அற்றவர் நாமெனப் புகல்விரோ
பஞ்செனப் பரத்துவோம் பகைவரை என்றனன்
கொஞ்சமெம் பேச்சினைக் கேட்கவென் ரோதுவார்

யாருக்கும் பணிந்திட வேண்டுமென் றில்லைநாம்
போரினைத் தவிர்ப்பது புந்திசால் செயலெனத்
தேருவ தால்உயிர்ப் பலிதவித் திடுவது
சேர்த்திடும் நமக்கும்நம் நாட்டிற்கும் நன்மையே

முன்னமே மூல்லையில் கோட்டையை வெள்ளையர்
பென்னம்பை ரிதெனக் கட்டியே யுள்ளனர்
சன்னம்பொ பூந்திடு துவக்காடு பீரங்கி
திண்ணமாய் வைப்பரே தேருவீ றென்றனர்

“பேசாதே வாய்புதைத்த திடுகூறீர்” என்றனன்
 “கூசாது மாற்றானின் புகழினைச் சொல்கின்றீர்
 மாசறு வன்னியன் மானமும் தீரமும்
 மாசறும் வார்த்தையே வசைக்கின்றீர் நிறுத்துமின்”

“எதிரியின் பலத்தினை எடையிடல் வெற்றிக்கு
 உதவிடும் சூழலை அறிதலும் வேண்டாவோ”
 உதவலாம் ஆயினும் அதுகண்டு தாழ்வுளம்
 உதவுமா வன்னியன் உறுதிக்குத் தீதன்றான்

தாழ்வுளம் எந்தமக் கில்லைநாம் சொல்வது
 வாழப்பி ணக்கின்றி வழியொன்று வருமெனில்
 தோள்கொள்ள நன்றெனத் தானென என்றனர்
 தோட்ப்பலங் கொண்டுநாம் செல்வமென் நொப்பினான்.

செள்ளையர் சந்திபும் வன்னியன் கீற்றமும்

வருவதாய்த் திருமுகம் அனுப்பிய வன்னியன்
 வருவதென் றுரைத்தநாள் வந்தனன் யாழ்ப்பதி
 பெருவர வேற்பினை அளித்தனன் “யுவல்” எனும்
 செருக்கனும் யாழினெப் பாலனஞ் செய்குவோன்

“அழைத்ததன் நோக்கமென் கூறுக” வென்றனன்
 அழைத்தவன் கூறுவான் யாழோடு மூல்லையும்
 அளித்தனன் காக்கையும் ஒப்பந்தம் செய்ததால்
 அளித்திட வன்னியைக் கேட்கவே என்றுமே.

காக்கையைப் போலொரு கீழ்மகன் நானென்னும்
 நோக்கம் இருந்திடல் மாற்றுக வன்னியைக்
 காக்கும்பொ றுப்பெனைச் சார்ந்ததே உரிமையைக்
 கேட்கும் தகுதியுமக் கில்லையாம் என்றனன்.

“வரியைச் செலுத்திடில் வாராதீ வினையெனத்
தெரியுமின்” என்றனன் சீங்கமாய்ச் சீரினான்
வரிதர நாளென்ன வந்தவ னோளெனத்
தெரிந்துமோ கேட்கிற்க செல்லாது என்றனன்

“கப்பம்த ராததோர் குற்றமென் றுகரத்திடக்
கப்பம ஸித்துன்றன் கால்பற்ற நாளென்ன
ஒப்பந்தம் உம்மொடு செய்துளோன்” எனவவர்
“தப்பிட வேண்டிடில் தலைகுனி” என்றனர்.

வன்னியின் சக்தியை வந்தநீர் அறிவிரோ
வன்னியர் உம்மையிம் மண்ணிருந் தோட்டவே
தன்னையுந் தரவுளான் தெரிகுவீர் என்றனன்
சென்னியைப் பிளந்ததவ் வார்த்தையால் சினந்தனர்.

முற்றுயில் வீழுமண் எமதுகைக் குள்ளதாய்
உற்றதேன் அறிகிலாய் உன்தலைக் கனத்தினால்
அற்பவுன் உயிரழிந் திடுமென எண்ணுநீ
மற்றவர் தலைப்பற்றி நடவெனப் புகன்றனன். ஷ

ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்த்தவர் அவனியில்
தாங்கிய அழிவினைத் தேருமின் என்றனன்
ஆங்காங்கு உலகினில் நாடுகள் பற்பல
தீங்குறச் சிதைந்தன தெரிந்துமோ அகமென்றார்.

கண்டியில் மண்கவ்வி வந்ததை மறந்துநீ
கொண்டனை ஆணைவும் ஏகாதி பத்தியம்
கொண்டாளும் வெற்றியின் கவிழ்வது நியதியே
வன்னியில் உன்வீரம் செல்லாதே என்றனன்.

சாவது தானெனத் துணிந்திடல் போர்க்களம்
போவதுன் முடிவெனில் பழியெங்கள் மீதிலை
ஏவலுக் கடங்கிடாய் ஏனுன்னைப் பிழத்திடப்
போவதைத் தடுத்திட யாருளார் என்றனன்.

பிழத்திட என்றதும் அரையுறை வாளினைப்
பிழத்தனன் கரந்தனில் சுற்றியே வந்துடல்
பிழக்கமு ணைந்தவர் பின்செலத் தப்பியே
நொடிக்குளே இடம்பெயர்ந் தணைவரும் அகன்றனர்

மூல்லைப் போர்

சமாதான மாயொரு பேச்சுவார்த்தை தன்னைச்
செய்யவென் ரேகிய பண்டார வன்னியன்
சமர்செயும் முடிவினைக் கொண்டிடு வாறுமே
செய்தனர் வெள்ளையர் வெறிகொண்ட பேச்சினால்
தமைக்கைது செய்திட்ட துணிந்ததை எண்ணியே
துழித்தது மெய்மனாஞ் சினத்தினால் வெந்ததே
இமைப்பொழு துள்ளவர் சுழுச்சியை வென்றுமே
இடம்பெயர்ந் துற்றபின் ஏற்றனன் சபதமே

மூல்லையில் வெள்ளையர் கோட்டையைப் பொழுத்திட
மிக்கப லத்தொடு வன்னியன் வந்தனன்
தொல்லைத் ருவெள்ளைப் பறங்கியர் தமக்கொரு
தக்கப ழபினை புகட்ட தினைந்தனன்
வெல்லும்ப டைமுதல் வீனராய் வன்னியன்
வேங்கையாய்ப் பாய்ந்தனன் வீரரும் சேர்ந்கனர்
கல்லில்ப திந்தசொற் பேலவே சரித்திராஸ்
கொண்டதிப் போரானக் கூறுதல் சாலுமே

கோட்டையைச் சுற்றியே குவித்தனன் படைகளைக்
கூரிய அம்பினில் காலனை யனுப்பினான்
கோட்டையைத் தகர்த்திடக் குண்டி எந்திரம்
கொண்டு விசைத்தனன் கல்மனைல் ஆனதே
வேட்டுகள் தீர்த்தனர் வெள்ளையர் அளவிலா
வாகினில் வன்னியன் படையதில் தப்பியே
கோட்டையூட் புகுந்தன கூற்றுவன் துணையொடு
கொலைக்கள் மானதே கண்காணு புலங்களே

சீராக இயங்கிய பீரங்கி வெடிகளால்
சிறைந்தன கோட்டையின் சுவர்களும் முன்னரோர்
போரினில் கிடைத்தவப் பெருங்குழல் துவக்கினால்
புதுமைகள் காட்டுனர் வன்னியன் வீரரே
வேரிராடு சாய்ந்தபேர் விருட்சமென் றானது
வெள்ளையர் கோட்டையும் வகையிலாப் போதிலே
தேராது நின்றனர் செல்வதைப் பென்றுமே
சிறைந்தது அணிகளும் திக்கற்றே ஓடினார்

யானையின் படையொன்று வந்ததே இறுதியில்
இருந்ததோ இங்கொரு கோட்டையும் என்னுமால்
வானரங் கைபடு மலர்வதை போலுமே
வேறுண்டு மன்னெணாடு மன்னெணா வானதே
சேணையில் களம்படு வீரரின் பிணைங்களும்
சிறைந்துமன்ற கலந்துமே சக்தியென் றாயின கானப்பி றப்புகள்
கூடவும் மன்னிலே
கால்பதித் திடவிடம் கொடாதெனத் தானரோ.

எஞ்சிய வீரரைக் கூட்டியே “வொன்றிபேர்க்”
எஞ்சிடா துயிரனும் எண்ணமும் விஞ்சிட
அஞ்சியே உந்தினன் எதிர்த்திசை நோக்கியே
எதிர்த்திடும் சக்தியை இழந்ததால் பறந்தனன்
வெஞ்சினாந் தீர்ந்தது வெற்றியும் கரம்பட
வன்னியின் வீரரும் மன்னனும் மகிழ்ந்தனர்
கொஞ்சமே அழிவுவர் தரப்பினில் என்றதால்
கவல்சிறி தாகுமே வெற்றியில் திளைத்தனர்

79. தீர்ப்பும் தண்டனையும்

தண்டனைகள் குற்றந் தணிக்கும் மருந்தாகும்
தண்டனையை ஓர்ந்தே தரல்வேண்டும் - தண்டனைகள்
குற்றத்துக் கேற்றபடி கூடிக் குறையுங்கான்
சற்றுங்கோல் சாயாம் படி.

கண்டறிந்து காரணத்தைக் கண்கண்ட சாட்சியுடன்
கொண்டாலே தீர்ப்புக் கொடுப்பவர்பால் - உண்டாகும்
தெய்வ கடாட்சம் தவறிடுங்கால் தப்பினுக்கு
மெய்யாம் இருமைப் பழி.

சத்தியத்தைச் சாற்றாதான் தன்பிள்ளை என்றாலும்
வித்தாவான் நீதி வழிமாறு - வித்தகணாய்
நீதி வழங்குபதி வீற்றிருப்போன் அன்னவன்பால்
சாய்தல் பவம்சேர்க்குந் தீ.

வாக்குப் பலத்தாலே வென்றாலும் செய்தபழி
தீய்க்கும் மனச்சாட்சி தண்ணைத்தான் - வாய்க்கின்ற
சட்டத்தின் ஓட்டைகளைச் சாதகமாய்க் கொண்டாலும்
அட்டிவைப்போன் நில்லான் அறி.

பொய்க்குற்றஞ் சாட்டிப் பிற்றமேல் பழிசுமத்த
வாய்க்குந் தருணத்தை வாய்ப்பாக்கும் - தீக்குணத்தோன்
தண்டனையில் தப்பத் துணைநிற்றல் தன்வழியில்
கொண்டபழி யாகும்பின் நாள்

80. பெண்ணாத்க்கடி

என்னதருவார்கள் என்மகனின் கைபிடிக்க
சொன்னவள் யார்?

அன்னைதான்

சயனாசுகம்தேடுங் காரணத்தால்
கணவன்
தோள் கொடுத்தார்.

காசுபணம் இல்லை என்றால்
கலியாணம் இல்லை என்றாள்
பேசி எல்லாம் முழுத்தபின்தான்
பெண்பார்க்க வருவோம் என்றாள்
சொன்னவள் யார்?

அன்னைதான்

அவளும் ஒரு பெண்ணேதான்

பின் ஒருகால்
தருவதாகச் சொன்னதெல்லாம்
தரவில்லை
நீ போய்
உன் அம்மாவைக் கேள்
மீண்டும் வருவதாயின்
எல்லாமே வாங்கிவந்து சேர்த்துவிடு.
சொன்னவள் யார்?

அன்னைதான்

அவளும் ஒரு பெண்ணேதான்
தப்பியது ஒருநாள்

தாயும் மகனும் சேர்ந்தார்கள்
தலைமுழுக்க

எண்ணெய்யும் நெருப்பும்
இணைந்ததுபோல்

அன்றோன்

“காஸ்” அடுப்பு வெழித்திதென்ற
கதை நிஜமாய் மாறியது

இப்பழித்தான் எத்தனையோ

ஏட்ரியாக் கதைகள் பல

சொல்லாமல் நெஞ்சுக்குள்

சீரணமாய்ப் போனதுண்டு.

ஆணின் ஆதிக்கம்

ஆடங்குவது அவசியந்தான்

முதலில்

பெண்மைமேல் பெண்மை

பரிவுகாள்ள வேண்டும் பின்...

ஆணோடு பெண் ஒன்றி

ஆண்கள்

அராஜகத்தை அடக்கிடலாம்

81. பதவிப் பொருத்தம்

சிங்கமிருந் தரசோச்சாங் கானிற் குள்ளச்
 சிறுநரிக்குத் தலைமைதனை ஏற்கச் சொன்னால்
 எங்கவனந்தான் ஏற்படுவோ ஏற்றால் பின்னர்
 எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைக்கு முடிவுண்டாமோ
 தங்கமெனி லூம்ஜூசி செருப்புத்தைக்கக்
 தானுதவும் கண்ணிலேற்றிக் கொள்வா ருண்டோ
 பங்கம்வந் துறுமுன்னே சிந்தித்தேதான்
 பதவிகளுக் குரியவரைத் தேர்தல் வேண்டும்.

கள்வனைப்போய் ஊர்க்காவல் செய்யென்றால்தன்
 களவசெய்தல் தணைவிடுவா எனன்றே நம்பி
 எள்ளாவும் மதியற்றுச் செயற்பட்டாற்பின்
 எதுவரினும் ஏற்குந்துணி விருத்தல் வேண்டும்
 குள்ளநரி கையிலகப் பட்ட கோழி
 குவலயத்தில் வாழ்ந்ததுண்டோ குலத்தில் தாழ்ந்த
 பின்யோரு நாளைனினும் திருந்தான் எந்தப்
 பெரும்பதவி கொள்ளுமுவன் பொருந்த மாட்டான்.

கல்லாத மூடனைப்போய்க் கற்றபேரைக்
 கைப்பிழித்து வழிநடத்திச் செல்லென்றாலோ
 பொல்லாத பெருங்குழியில் தானும் வீழ்ந்து
 பின்பற்று வோரையுடன் சேர்த்திழுப்பான்
 வல்லவனைன் றுடற்பலத்தால் இருந்திட்டாலும்
 வரும்வினையை முன்னுணர மாட்டானாயின்
 புல்லுண்ணுஞ் சிறுமுயலுக் கேமாந்திட்ட
 பேரரிமா வின்நிலைதான் அறிவுள்ளோரே.

குரங்கிற்கு மாலையிட்டு மணமும் பூசிக்
 குங்குமத்தாற் பொட்டிட்டு மையும் பூசி
 மருங்கிலொரு பொன்வளையும் மாட்டி நல்ல
 மஞ்சத்தில் இருந்தியதைப் போற்றினாலும்
 குரங்கதுதன் சுயத்திருந்து மாறுமாமோ
 குலத்திலுயர்ந் ததுவென்றுஞ் சொல்லலாமோ
 தரங்கெட்டோர் ஒருநாளும் பதவியாலே
 தமையுயர்த்திக் கொள்வதெல்லாம் பொய்யதாமே.

82. தக்காரும் தகவ்லாரும்

தக்கார் தரமறிந்தே கொள்வார் தகவிலார்
 ஒக்காத தேனும் உவப்பாரே – குக்கலுக்குச்
 செக்கும் சிவலிங்க மும்மொன்றே சற்றதற்கு
 நக்குகின்ற வாய்ப்புவருங் கால்.

கிடைக்கும் எனிலொன்று கேடெனினும் நன்றே
 கிடைக்கா தெனில்நலவும் தீதே – கிடைப்பதனை
 ஆய்ந்தோய்ந் தறியா தனைத்தையுந்தான் கொள்வாரே
 வாய்த்ததெனத் தானீனப் பேர்

கொடுத்தாலுங் கொள்ளார் குலத்திழிவு என்றே
 அடுத்தா ருடைமையது வென்றால் - பிழத்ததனை
 தேழி முயன்றடைவார் தேவையென் றாலொழிய
 நாடார் உயர்மாந்தர் தாம்

83. கல்வியும் கற்றோரும்

கற்றதனா லாகும் பயனென்ன கற்றவர்கள்
கற்றுணர்ந்த வாறொழுகா ராராயின் - முற்றும்
பயனற்றுப் போகும் விழுல்கொண்ட நீர்போல்
அயராது கற்ற அறிவு.

அறிஞ ரெனப்படுவோர் தான்கற்ற மேலாம்
அறிவின்பால் நின்றொழுக வேண்டும் - அறிந்தும்
அறிந்தவற்றைப் பேணா திருப்பாரே யாகில்
அறிவறிந்த மூடர் அவர்.

ஏழையென்போன் கல்வி இலாதோனே கற்றறிந்தோன்
ஏழை எனினுந் திருவுடையோன் - வாழ்நாளில்
அள்ளிக் கொடுக்கும் அறிவாற் புகழ்பெறுவான்
வள்ளாலருள் வள்ளல் அவன்.

ஆணிவேர் போலாழுப் பாய்ந்தே உளம்பதியும்
பேணிப் பயிலிலின நாளினிலே – வீணாகக்
காலத்தை ஓட்டிவிழின் கைசேத மேகிளமைக்
காலத்திற் கற்ப துவப்பு.

நாடியனை வாராதே நல்லறிவு நீயதனைத்
தேடி யறிந்துணர வேண்டுங்காண் - கோடி
கொடுத்தாலும் கல்விதனைக் கொள்ளறியா தோர்க்கும்
கொடுளோழியாச் செல்வம் அது.

84. தின்றைய கிளளகுனுக்கு

அன்பான இலைகுனேஉன்

அகத்தினில் இருக்கச் சொல்வேன்
உன்கையில் தானே இந்த

உலகமும் இருக்குதப்பா
தன்னலங் காப்பதோடு

தரணிக்காய் வாழ்வதுன்றன்
என்னாத்தில் ஊன்ற வேண்டும்
எதிர்காலம் சிறக்க வேண்டும்.

கல்வியே குன்றாச் செல்வம்

கருத்தான்றிப் பயின்று உச்சம்
செல்வது கடனுமாகும்

சிறந்தோங்க வழியைக் காட்டும்
பல்லினாம் வாழும் நாட்டில்

பேசிடும் மொழிக ணோடே
எல்லோரும் எலாழுங் கற்றால்

இலைமொழிப் பிரச்சினைகள்

பொறியியல் மருத்து வம்போல்

பயின்றிடு பிறவும் உன்றன்
குறியவை மட்டும் என்ற

கொள்கைவிட் டகல்நம் நாட்டில்
வெறுமையாய் இன்னுங் கூட

வெவ்வேறு துறைகள் உண்டு
அறியவை அறிந்து கற்று
அதன்வழி பிறரைத் தூண்டு

பிறந்தமண் தனக்கு உன்றன்
 பணியென்ன கடமை ஓர்வாய்
 பிறந்துவாழ் உரிமை கொண்டாய்
 போலுன்றன் பங்கைச் செய்நீ
 மறந்திடாய் உனக்கும் பின்ஓர்
 முறைவழிச் சமூகம் உண்டாம்
 சிறந்துநம் நாடு முற்றுஞ்
 சீர்பெற உழைப்பாய் தம்பி

ஆயிரங் கற்றிட்டாலும்
 அகந்தையுங் கொண்டி டாதே
 ஓயாதே முயற்சியின்பால்
 ஒன்றிடு வெற்றி காண்பாய்
 சாயாதே வழிகேட்டின்பால்
 சார்ந்தவர் பக்கம்: ஓர்ந்து
 நீட்டனை வழிநடத்து
 நிச்சயம் வெற்றியுண்டு

எண்ணத்தில் தூய்மை வேண்டும்
 எல்லோரும் மனிதர் என்னும்
 எண்ணமும் மனத்தில் தோன்றின்
 கிதயத்தில் மனிதம் தோன்றும்
 அன்னியர் என்று யாரும்
 அவனியில் இல்லை யாதும்
 உன்னது ஊரே மாந்தர்
 உன்குடிச் சனங்கள் தாமே.

85. பெருக்கு அலையிக்கந்ற பேர்

தலைக்குப் பொருந்தாத் தலைப்பாகை தேடி
அலைகின்றார் இன்று சிலபேர் - தலைக்குள்ளே
ஒன்றுமிலை என்றாலும் ஊரிழித்துப் பேசிடினும்
நின்றுவிடார் கோமாளிப் பேர்.

தானே தனக்குத் தலைக்கிர்டம் சாத்திப்பின்
ஞானர் அளித்ததுவாய் வாய்புலம்பி - ஏனோ
அலைகின்றார் மூடிவெற் ஆற்றல் கடுகாம்
கலிகாலங் கண்டிழி பேர்

கூட்டிக் கழித்தாலும் கொள்ளளவு எள்ளளவே
மேட்டிமையாம் பேச்சுக்கோ முற்றில்லை - தோட்டி
அரியணைக்கு ஆசையுறின் ஆரிடம்போய்ச் சொல்ல
பரிதாபம் பேர்க்கலையும் பேர்.

பேருக்கு முன்னால் பொருந்தாப் புகழ்நாமம்
சேர்த் துடித்தலைவார் சாருமெனில் - ஓராதே
தாழ்வரித்தும் பெற்றிடுவார் சங்கையில்லா மாந்தரிவர்
ஏழ்மைக் குணங்கொண்ட பேர்

ஆனான கொம்பரலாம் ஆளரவங் காட்டாது
பூனைகள்போல் தன்னாடக்கங் கொண்டிருக்க - “மூனா”க்கள்
தம்பட்டப் தாங்கலையே தெய்வமே! என்னயிது
எம்மட்டில் தீருமிந்த நோய்.

பொன்னாடை பூமாலை பட்டம் பொருந்துமெனில்
தன்னாவில் கொள்ளல் தவறில்லை - முன்னே
தனையொருகால் தானே சுயமதிப்புச் செய்நீ
கனதிபெரி தாகில் தவிர்.

“பட்டாலுாஸ் குட்டுப் பெறுமோதி ரக்கையால்”
அட்டியில்லா வார்த்தை அதுவாகும் - கெட்டலைந்து
கொள்ளாதே நாமம் குறைமதியார் சால்வரின்றீ
எள்ளும் உலகமறி தேர்.

ஆய்ந்தறிந்து ஆன்றோர் அளிக்கும் புகழ்நாமம்
வாய்த்த லரிதுனக்கு வாய்க்குங்கால் - ஆய்ந்தேதான்
கொள்ளீரின் நாமத்தின் முன்னதனைச் சேர்த்துரைக்கக்
துள்ளாய் துவங்கும் அது

86. பொன்னாடைக் கலாசாரம் போகுமோ!

பொன்னாடை பொன்னாடை பொன்னாடை என்பதே
பேச்சின்று எங்கணும் ஜயகோ!
என்னதான் காலாசாரம் திது:இதைத் தொடக்கியோர்
யாரென்று தெரிகிலோம் இறைவனே!
இன்னாரென் றிலையெவர் யெவரெவர் ஏற்றவர்
என்றாரு வரன்முறை இலாதுமே
பொன்னாடை போர்த்துறார் பகிழ்போ லானது
பொன்னாடை பன்னாடை யானதே.

“நானெனான்று வாங்கியே நின்கையில் தருகிறேன்
நாலுபேர் பார்த்திடப் போர்த்திடு”
என்மாய்ச் சிலபேர்கள் இப்படிச் சொல்லியும்
ஏற்கிறார் பொன்னாடை ஏனிதோ!
வானுயர் சாதனை வகுத்தவர் வரலாற்றின்
வரிகளில் பேர்தனைப் பொறித்தபேர்
ஞாரனரும் இவர்களும் நிலைமையில் ஒன்றதோ
ஏனிந்த இழிநிலை ஏற்பதோ!

புகழுக்கென் றானது பொன்னாடை அற்றைநாள்
போர்த்துவோர் போர்தினார் போர்த்திடத்
தகுதிக்கென் றானவர் தமக்கன்றி வெறிலை
தடுக்கியே விழுந்தவர் தமக்குமே
வகைவகை யாகவே வெவ்வேறு வண்ணத்தில்
வரிக்கிறார் வாய்விட்டும் கேட்கிறார்
நகைப்புக்குள் ஆனதே நல்லதோர் வழிமுறை
நவிலநா கூசமைய் நானுமே

விரும்பாத பேரன்ற போதிலும் சிபேர்கள்
விரட்டியே விரட்டியே போர்த்துறார்
சொன்னாலும் கேட்கிலாப் போதிலே பெறுபவர்
போகட்டும் என்றதைப் பெறுகிறார்
கண்ணாடி வீட்டினுள் குடிகொள்ளும் பேரிதைக்
கூறுதல் பேதமை என்கிறீர்
உண்மைதான் என்செய ஊரோடு ஒத்தோட
உறும்நிலை ஆனதே ஓருவீர்

பெருமுதல் தந்துநாம் பெற்றிடும் பொன்னாடை
பார்க்கந்தன் றாகிட்ட போதிலும்
ஒருசிறு புண்ணியம் இல்லையே உதவாது
ஏற்றதைப் பத்திரம் செய்வதால்
பெருமையும் சேருமோ பெறுபவர் தருவதால்
பெற்றிடும் பழசிலர் ஆகிறார்
சரியினி பிறவழி தேடுவோம் சான்றோர்க்குத்
தக்கதாய் கௌரவம் செய்குவோம்.

87. நன்கொடியும் நன்கர்ந்து....

உடுக்கையை இழந்தவனின் கைபோல் காலம்
உணர்ந்தறிந்து செய்வதுவே நட்பு என்று
பழுத்திருந்தேன் வள்ளுவனார் சொன்ன போதும்
பாவிநாளன் பிழையியன்னி வருந்து கிண்றேன்
அடுத்தவருக் குதவுகின்ற பண்பு நன்றே
அறிந்ததனைச் செய்திடுதல் வேண்டும் என்ற
பழப்பினையும் கொண்டேன்நான் வள்ளு வன்றன்
பாவடியில் புகன்றனனோ பழத்தே னில்லை

மாற்றார்முன் தலைகுனிய நேரு மென்று
முன்கூட்டி அறிந்ததனால் உபதே சித்தேன்
சேற்றையள்ளித் தேகமெல்லாம் பூசிக் கொண்ட
சிறுமைக்குள் நானானேன் சொல்வா ரற்றேன்
போற்றிவந்த நட்பிமுந்து போன தோடு
பெரும்பழியும் கூழ்ந்ததின்று பிழையென் மேல்தான்
சாற்றாது வாய்மூடி இருந்தி ருந்தால்
தப்பிடநான் அவன்வெள்கிப் போயிருப்பான்

புரியவைத்தும் புரியாது போனான் ஆங்கோர்
புல்லுருவி புகுந்ததிடை பஞ்சில் தீயைச்
சொருகியது பற்றிற்று நட்புத் தியந்து
சாம்பலாகிக் காற்றினிலும் கரைந்த தன்றோ
மருவியவப் பழியாலே மனம்சோர்ந் தாலும்
முயற்சியிலே தூய்மைபொதிந் திருந்த தாலே
சரிபோனால் போகட்டும் காலம் மாறும்
சுத்தியந்தான் வெல்லுமெனத் தேற லானேன்.

88. கொல்வுன்றன் காழிப்புணர்வைத் தான்

காழிப்புணர்வு வேண்டாம்கான் கற்றோர்க் கழகல்ல
காழிப்புணர்வு தம்மைத்தாம் காவுகொள்ளும் மீள் ப்பில்லை
விட்டொழிக்கு மட்டும்நின் வாழ்வில் உயர்ச்சியில்லை
தொட்டதெல்லாம் தோல்வியின்பால் தான்.

மற்றோர் உயர்வுகண்டு மாட்டார் சீலபேர்கள்
போற்றப் புகழுப் பழிசொல்வார் - சேற்றினையும்
வாரி இறைப்பாரே வக்கற்றோர் பண்பதுவாம்
தேராத தொப்பத் தவிர்.

நன்றென்றால் போற்று நயந்ததனைப் பாராட்டு
ஒன்றும் குறையாதே உன்றனுக்கு - குன்றில்
எரிகின்ற தீபவொளி எஞ்ஞான்றுங் குன்றா
குரைப்பத் னால்குமலி கான்.

முன்னவரைப் பற்று மொழியாதே எள்ளங்கள்
உன்னளவில் அன்னவர்கள் ஓப்பாரேல் - மன்புவியில்
உன்னில் சிறந்தோர் உவந்தவரைப் போற்றலுண்டாம்
உன்னை உயர்த்தவழி ஓம்பு.

எல்லாம் அறிந்தவர்கள் இல்லையிப் பூவின்கண்
வல்லமையும் ஒன்றிரண்டின் வாய்ப்படுமே - வெல்லும்
வழியோர்ந்து நீழுயன்றால் வெற்றிகரம் பற்றும்
இழிவாகும் காழிப்புணர்வு தான்.

89. கேடு செய்தவர் கேட்டோல்தகுவர்

யாரோ டும்பகை கொள்ளிலன் என்றபின்
போரோ டுங்குமென் றுரைத்தனர் முன்னவர்
காரோ டேக்கிய மனத்தின ராகினால்
கலக மேற்படா கூடும் அமைதியாம்
வேரோ டும்பிற்ற தமக்கிடை சண்டையை
விதைக்கும் எத்தனம் விலக்கியே வாழ்ந்திடல்
பாரு வக்குமே பகைமையும் தோன்றிடா
புந்தி யுள்ளவர் செய்கையாஃ தாமரோ

நட்பி டைவிடம் நுழைப்பவர் நலம்பெறார்
நாடு மவ்வழி நிலைத்திடா மீண்டும்
முட்ப யிர்விளைப் பேற்பவர் தம்கரம்
மாட்டு வாரோரு நாளதில் தவறிடா
கெட்ட வைதனில் கெட்டவை நட்பினைக்
கெடுக்க வென்றிடு கீழ்மையி யற்றுதல்
வெட்டவை ஸிச்சாய் விளாங்கிடு மோர்த்தினம்
வினைவி தைத்தவர் வெள்குவ ராமரோ

நல்லம் னாங்களை ஞோவினை செய்திடல்
நட்பம் பிற்க்கிலை நாடுவோர் பாலுமே
கொல்லும் அன்னவர் மனங்களே வேறொரு
கேடு வேண்டுமோ காலமை லாம்தொட்டந்து)
அல்ல வியற்றுமல் வற்பகும் ஓருவார்
ஆற்று செயல்தமை அண்டு போழ்திலே
வல்ல வன்னிரை சூழ்ச்சியில் வென்றிட
வருந்து வோர்புறம் வகைப்பன னாமரோ

அடியடி யடியன அடித்திடல் அம்மியும்
அகன்றி டும்மது அமைந்துள நிலத்தினில்
விடமொழி தொடர்ந்துமே விதைப்பதால் நல்மனம்
விடமுறும் வார்ப்பவர் வார்ப்பதால் ஆயினும்
திடமொரு நாள்விடம் தன்பலம் குன்றிடும்
தீயுண் மனமுமே தவறினை யுணர்ந்திடும்
கொடுவினை செய்தவர் கூனியே குறுகுவார்
குற்ற மிழைத்தம் கேடுணர் வாமரோ

90. ஶலப்பிழக்கள்

தேனின் சுவையறியார் தேரார் மலர்மணத்தைக்
காணாக் குருடரிவர் நல்லவற்றை - வீணர்
இலாதவொள்றைக் கூறி இகழ்வார் பிறரை
மலப்புழுக்க ளாமே யிவர்.

படைப்பாற்ற லற்றயிழி பேடியர்கள் வாய்ப்பாய்க்
கிடைக்கின்ற போழ்தறிஞர் தம்மின் - படைப்பை
மலினாப் படுத்தி விமர்சனங்கள் செய்வார்
மலப்புழுக்க தாமே இவர்.

இலக்கியத்தில் தம்மை இமயமெனக் காட்டும்
இலக்கியங்கள் தந்தவரைச் சாடி - குரைக்கும்
நிலைக்குள்ளா யானதென்னே நீச்சிரிவர் கூறின்
மலப்புழுக்க ளன்றோவிம் மன்.

பல்லாண்டு பல்துறையிற் பாதம் பதித்ததுவாய்
சொல்லியழும் பேர்வழிகள் செய்ததென்னே - சொல்ல
இலவொன்றும் எல்லாம் விழுல்நலம் நாடார்
மலப்புழுக்கள் போலாம் இவர்.

கவிதையிலே கற்குங் குழந்தையிவர் காதை
கவைக்குதவா வாறேமற் றெல்லாம் - அவமே
புலமையி லாதவிவர் மாற்றாறைச் சாடல்
மலப்புழுக்கள் தாமிழிந்த பேர்.

மலப்புழுக்கள் ஓர்ந்தறியா மேன்மக்கள் மேன்மை
மலைபோ லவரியற்றும் போழ்தும் - துலங்கார்
புலம்பியழு வாரன்னார் பேர்புகழைக் காணின்
மலப்புழுக்க ளாமே யிவர்.

11. டல்பிழுக்கள்

சான்றோர் தமைச்சாட்டு தம்பெருமை பேசபவர்
என்ற குலத்திற்கும் எனர்காண் - தோன்றாங்
குலத்தளவே யாகுங் குணமென்றார் ஆன்றோர்
மலப்புழுக்க ளாமே யவர்.

வெண்சவரில் தோன்றும் வடுசீற்றா யாகிழலும்
வெண்சவரை விஞ்சும் வடுவெவர்க்கு - கண்சீர்
இலாதவர்க ரல்லவவர் காழ்ப்புணர்வு கொண்ட
மலப்புழுக்க ளாமென் றறி.

குற்றாங் குறைதேடிக் கொண்டிருப்பர் காண்பவற்றில்
குற்றாங் குறையிலாத போழ்தும் - அறபப்
புல்லறிவால் தேரார் பழியுறைப்ப ரண்ணார்
மலப்புழுக்க ளாமென் றறி.

பல்லாண்டு திண்டாடிப் பார்த்தும் பலன்காணார்
வல்லவர்பால் சேரும் புகழ்கண்டு - வல்லோர்
புங்காய்வார் பேழப் பவவினைஞர் கூறின்
மலப்புழுக்க ளாமே இவர்.

காய்தல் உவத்தலின்றிக் கூறும் விமர்சனங்கள்
வாய்த்தல் உவப்பாம் இலக்கியத்தில் - காய்தல்
இலக்காகக் கொண்டு இயம்பிடுங்கா லஃது
மலப்புழுக்கள் செய்கைக்கு நேர்.

92. பகடீப்யல் நடஞ்சகர்

நன்செய் நிலமென்ற போதும் - விதை
நன்றன்றிச் சொத்தையென் றானால்
என்றும்மே விளைந்திட மாட்டா - ஒரு
நாளுமே பலன்தர மாட்டா

முற்பகல் விளைவித்த பயிர்கள் - பின்னாள்
முழுமையும் நலந்தரு மாயின்
சும்மாயி ருந்துண்ண வாமே - மக்கட்
பேறது தெய்வத்தின் அருளாம்.

இரும்பினால் கட்டிடும் சட்டம் - போல
எழுதிடும் சொற்கூட்டம் என்றும்
கவிதையென் ரோர்நாளும் ஆகா - இதைச்
செய்பவன் கொல்லனே யாவான்

யாப்பினை அறியாத மூடன் - கவி
எழுத்தெண்ணிப் பாடுதல் தன்னைப்
பழிப்பதில் பிழையேதும் உண்டோ - பாவம்
பிளைத்தவன் போகட்டும் விட்டோம்

ஆய்வறி வாளர்கள் தேழி - அதில்
ஆய்வுகள் செய்துமே மேலாம்
பட்டங்கள் பெறுகின்ற நூலைத் - தேரான்
பழித்திடில் பேயனென் றாவான்.

மலப்புமு மணமறி யாதே – தேனின்
மதுரமும் தேர்ந்திட மாட்டா
தலைக்கீழாய் நின்றமு தாலும் - கீழோன்
தலைமைக்கு தகுதிபெ றானே.

ஜம்பது அறுபது ஆண்டு – செய்த
அரைப்பணம் பெற்றிடாச் சொத்தை
உருப்பெற மாட்டாதே பின்னாள் - யாரும்
உற்றாய்ந்து பார்த்திட மாட்டார்

கண்ணாடி வீட்டினுள் வாழ்வோன் - பிறர்
கலவீட்டில் கல்லெறி செய்தால்
இல்லையென் றாவனே இல்லம் - அவன்
இருப்பிடம் பொடிப்பொடி யாகும்

93. கீபசுடியுஞ் சலர்...!

பத்துப் பிள்ளை பெற்றவோர் தாயைப்
பார்த்ததாரு மலடி பரிகசித் தாற்போல்
காவியம் பாடும் கவிஞரனை நோக்கிக்
கவிதை அறியாக் கற்றுக் குட்டி.....

காழ்ப்புணர் வாலே காவியம் எதற்கெனப்
புத்தி மழுங்கிப் புகல்வது கேட்பின்.....
கையா லாகாக் கீழ்மையின் தேறலாய்க்
கொள்ளுதல் வன்றிக் கோபமா தோன்றும்!

குண்றினைப் பார்த்துக் குரலுயர்த் திட்டால்
குக்கலுக் கண்ணோ குரல்வனை நோகும்
உலகங் கூட்டி ஒங்குபேர் சாதனை
நலங்கொளச் செய்ததை நானிலம் போற்ற
அஃதில்.....
எச்சில் உண்ட இழிகுணர் இன்றதை
எள்ளுதல் இழிசனர் இயல்பெனில் பொய்யோ?

கைகளை நீட்டிக் கொண்டமுற் பணத்தின்
கேள்வியென் னொனிலென் காரணம் சொல்வார்?
கள்ளர் இவரோ? கொடுத்தவர் கள்வரோ?
உள்ளமே சாட்சி உரைக்குமால் திருந்தால்

விலைமக ஸாருத்தி கற்புடை யானை
விலைமகள் நீயென விளித்தது போலாம்

படைத்தலால் பேர்காள் பேர்போல் படைப்பை
பேசுத லால்பேர் பெறுபவர் உண்டாம்
மாறாய்ப்.....

படைப்பினில் தோல்வி கண்டவர் பிறரைப்
பழித்தலால் தம்மைப் பதியவும் முயல்கிறார்
இதனால்.....

முன்னவர் விவரை
“மலரின் மணமும் நறையின் சுவையும்
மாந்திட மாட்டா மலப்புழு” என்றார்
நாமும் அதனை வழிமொழி செய்வோம்.

94. டஞ்சீபண்டி

கோடிகோடி பணமிருந்தும் குணமி லாதவன்
 குபேரனென வாகிழலும் கொடிய மிருகமே
 நாடிவரும் பேர்களாடு நயந்து கூடியே
 நல்லவார்த்தை பேசிடாதான் நாயிற் கேட்டா
 மாடிவீடு வாகனங்கள் மற்றும் பொருளாலாம்
 மனிதகுணம் அற்றவரை மதிக்கச் செய்யுமோ?
 ஓடிஓடிச் சேர்ப்பதெல்லாம் ஒற்றை நாளிலே
 ஒன்றுமற்றுப் போவதெல்லாம் உலகின் உண்மையே

வாசல்நாடி வருமெலோரும் வருவ திரக்கவோ?
 வாழுவழி யற்றவரும் வருவதுண்மையே
 தேசமக்கள் நலனுக்காகத் தியாகிகள் கூடத்
 தேழிப்பொருள் சேர்க்கவரும் காலம் ஈதடா
 யாசகர்க்குங் கொடுக்கவிரும் பாதபோதிலும்
 நல்லசில வார்த்தைகளால் சொல்லல் பாவமோ!
 ஏசியவர் மனதைநோகச் செய்து துரத்தினால்
 திதயமற்ற மிருகமெனச் சபித்தல் கூடுமே.

கல்விக்காகப் பொருள்சேர்ப்போர் கடவுள் ஆலயம்
 கட்டிடவும் உதவிதேஷ வருபவர் உண்டு
 நல்லமனாம் இருந்தும்பொருள் இலாதநிலையினால்
 நாடிவரு வோரைகிழித் துரைத்தல் நீதியோ?
 சொல்லாணாத துயர்கள்தாங்கி பிறருக்காகவே
 சேவைசெய்யும் உள்ளங்களை நோகலாகுமோ?
 செல்வமிருப் பதுவறிந்தே தேடி வருகின்றார்
 செருக்குடனே பேசுவது தர்மமாகுமோ!

“குடைநிழலின் கீழிருந்து குஞ்சரமூர்ந்தோர் நடைமெலிந்தோ ரிடையினிலே நண்ணுதல் கூடும்” பிடியரிசிக் கேளும்வழி யற்றிருந்தவர் பெருந்திருவோ டின்றிருந்து வாழ்வது காண்போம் நடைமுறையில் இவையனைத்தும் சாத்தியம் என்றே நம்பிமனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டுமே கொடைபெரிதே யாகிழலும் வார்த்தை மேலடா கிடைக்காத போதும்மனம் நிறைவு கொள்ளுமே

95. கலைகள் அளர்ட்டும்

கூறிடுவர் கலைகளறு பத்து நான்கு
கூறுகளாய் வேறுபடும் என்ப தாக
நூறுவித மாயிலென்ன கலையின் நோக்கு
நன்றான்றே வேறில்லை பொதுவென் றாகும்
வேறுவேறு வழவழுண்டாம் கலைக் ஞக்கு
வாழுகின்ற புலங்களுக்கு ஏற்ற நல்ல
வாறாகக் விகற்பாங்க ளோடுங் கூடும்
விபரங்கள் சிலநோக்கிப் பார்க்க ளாமே

இடுட்றகலை காண்பவரை மகிழ்ச் செய்யும்
அவரவர்தம் பாண்பாட்டை எடுத்துக் கூறும்
பாடலொடு கூடுமெது பார்ப்போர் தம்மின்
பார்வை:செவிப் புலனிரண்டும் தீனி கொள்ளும்
ஏடறியார் கலைவழவும் பலவாம் கூத்து
இசையோடு பாடியாட நடிப்ப தாகும்
கூடவீன்னும் கரகாட்டம் தேவ ராட்டம்
காவழியாம் பொம்மாட்டம் போலாம் இன்னும்

உயிலாட்டம் மயிலாட்டம் ஆவி யாட்டம்
ஒன்றிவிளை யாடுகளி யாட்டம் கூடி
அயலவனை வீழ்த்துகின்ற சிலம்பி னாட்டம்
அனைத்தோடே இன்னுமின்னும் கற்றோர் ஆய்ந்து
செயல்வழவும் தந்தகலை பரத மாகும்
குச்சுப்பும் கதகளியும் அவைபோல் வேறாம்
தையலர்க்கும் ஆண்களுக்கும் தனிய தாயும்
சேர்ந்தொன்றி ஆடுகலை வழவும் உண்டாம்

செவிக்கினிமை சேர்க்குங்கலை கருவி மீட்டக்
 தோன்றுமிசை சேர்க்கின்ற இனிய நாதம்
 புவிமாந்தர் கவல்மறக்கச் செய்யும் தெய்வ
 வழவாங்கள் தாங்குவதாய் சிலவுஞ் சொல்வார்
 சிவனுக்குக் கையுடுக்கை நார் தர்க்குத்
 தம்பூரா கலைமகளின் கையில் வீணை
 கவலின்றி மாதிரொடு கொஞ்சாஸ் கண்ணன்
 கரம்புல்லாஸ் குழல்நாதக் கலைச்சின் னாங்கள்

கல்லிலுளி கொண்டுசிலை வழிப் பதான்று
 காண்பதனை கற்பனையை வரைவ தொன்று
 வல்லமையைக் காட்டுகின்ற கலைகள் வேறு
 வித்தைசெய்து மகிழ்வித்தல் வேறே யொன்று
 பல்வகையாம் கைவேலைக் கலைகள் மூலப்
 பொருட்களுக்குப் பொருந்துவதாய் பயனுஞ் சேர்க்கும்
 எல்லையில்லை அவற்றினுக்கு நாளும் நாளும்
 இருப்பதொடு புதுப்புதிதாய் ஏற்றங் கொள்ளும்

१६. காலத்தால் அழியாக் கறை

அலைகளே!

நீங்களா இதனைச் செய்தீர்கள்?

கடல்படு திரவியம்

கடலுப்பு மீன்கள்

கொள்ளைகொள்ளையாய்க்

கொடுத்திடும் கடலின்

அலைகளே!

நீங்களா இதனைச் செய்தீர்கள்?

நீலச் சேலையின்

நிலம்படு கறையெனும்

கோலங்காண்ட

அலைகளே!

நீங்களா இதனைச் செய்தீர்கள்?

குரியன் ஒளிக்கத்திர்

தோன்றிடுஞ் சேதியை

முரசம் அறைந்து

முன்மொழி பகர்ந்தபின்

பேரலையாகிப்

பறித்ததேன் உயிர்களை

வாங்கிய மூச்சு

வெளிவரு முன்னர்

விழிமடல் குவிந்து

விரிந்திடு நொடிக்குள்

மண்ணால் மனிதரை

மூடிய கோரம்!

மெல்ல அசைந்து
நெளிந்து கரையை
செல்லமாய்த் தொட்டுத்
தடவிய அலைகளே!
நீங்களா இதனைச் செய்தீர்கள்?

முன்னர்
சில்லறையாகவே
தின்றுள்ளம் மகிழ்ந்தீர்
இன்றோ!
மொத்தமாய் உண்ண
மனமேன் கொண்டீர்?

தருமனு செய்திடுந்
தாயெனக் கடலை
எண்ணிய தவறை
எடுத்துரை செய்யவோ?
அன்றியும்

தாயிடம்
பெற்ற கடனைப்
பெறவா உயிர்களை
வட்டியும் முதலுமாய்
வாங்கினீர் அலைகளே.

நீண்டநாள் தொட்டு
ஆழ்கடல் வரைதினம்
தோள்க்கூம்புந் தலைந்த
தோழரைக் கொன்றதால்
வீண்பழி கொண்டீர்.
வாரிதிப் பிள்ளைகாள்.

நடந்தது எதுவென
இறந்தவர் அறியார்.
உறவைத்
துறந்தவர் அறிந்தார்
துயரத்தின் முடிவை.
வேராடு சாய்ந்த
விருட்சமாய் ஊர்களை
சீரப்பித் திடக்கடல்
பேரலையொன்றே
போதுமென் றானதே!
ஒன்றா இரண்டா
லூராயிரமா?
உங்கள்
பசியைப் போக்கிடப்
பல்லாயிரங்கள்.

அலைகளே!
உங்களைச் சொல்லி
உறுவது என்ன?
எய்தவன் இருக்க
அம்பை நோவதேன்.

எல்லாம் வல்ல
இறைவனே! நாம்செய்
போல்லாப் பிழைக்களைப்
பொறுத்தருள்.
நடப்பதை இனிமேல்
நல்லதற்கென்று
நாழிந் அருள்செய்.
நாமுனைப் பணிகிறோம்

97. நலைதளரா தழுந்துவேரீ நலைபறைவ

இழந்துவிட்டோம் அத்தனையும்

சனாமியினால் என்றொழுந்து.

இழந்துவிட்டோம் நிம்மதியை

எதிர்கால வாழ்வுதனை.

இழந்துவிட்டோம் என்றெண்ணி

ஏங்குகின்றீர் சோதரர்காள்

இழந்தவைகள் இழந்தவைதான்

இனிவருமா? அமைதிகள்வீர்.

போனசொந்தப் பிரிவெண்ணிப்

புண்ணுண்ட மனங்கொண்டோர்

தானாகப் போழியிரத்

தாமாகப் போக்குவதால்

போனவழிர் மீளா: நம்

பின்னுள்ளோர் வாழ்வெண்ணி

வீணான முடிவுக்குள்

வாராதீர்.

பொறுமை கொள்வீர்.

தலைக்குமேலே போனவெள்ளந்

தனைப்போல சேகங்கள்.

தலைக்குமேலே போனதனால்

தவிக்கின்றீர் சோதரர்நீர்

அலை காலன் வழிவினிலே

அழித்தபெருங் கோலங்கள்

நிலைக்காது.

மீண்டெழுவொம்.

நிலைதளரா தழுந்திடுங்கள்.

நமக்குமட்டும் வந்ததல்ல
நாடுபெல சனாமியினால்
இமைப்பொழுதுள் இலாதொழிந்தே
இறந்தவுயிர்த் தொகையறியாச்
சமர்க்களத்தின் நிலை.

அலைகள்!
செய்தபழி கரைப்புலத்தில்.
எமக்குரிய கடனினியிக்
கொடுரந்திலை மாற்றுவதே.

உயிர்தவிர வீடுபொருள்
உடமைகளைத் தாம்விளைத்த
பயிர்பலவும் அழிந்ததனால்
பஞ்சக்களாய்ப் போனவர்கள்
செயவறியார்.
செய்வதெது தாமெனவே.
அன்னவர்க்குச்,
செயுமதவி தனில்முதன்மை
செய்திடுவோம் தோள்தருவோம்.

மனத்தளவில் பாதித்தோர்
மிக அதிகம்.
அவர்தம்மின்
மனத்துயரை மாற்றுவழி
முதன்மைபெற வேண்டும் இனி
இனமதமோ மொழிகுலமோ
எமக்கில்ரைல எனும்புரிதல்
தனைத்தொடர வேண்டும்: நாம்
தாயொருத்தி பிள்ளைகளே.

வந்தவினை தனையென்னி
வருந்துதலை மறந்திடுவோம்.
வந்ததிர்க்கும் காலத்தை
வளப்படுத்த முயன்றிடுவோம்.
சிந்திப்போம் செயற்படுவோம்
தீதகலத் துணைபுரிவோம்.
புந்தியுள்ள பேர்கள்நாம்
புத்துலகம் படைத்துய்வோம்.

98. வயற்றழல் போக்க ஏரந்தட ஓவண்டும்!

பற்றி எரிந்தது நாடு – புகை
பாரெல்லாம் செறிந்து பரவிய கேடு
முற்றிலும் அமைதியின் ரென்றார் - இன்றும்
மக்கள் படும்துயர் யாரிடம் சொல்வோம்

பெற்ற குழந்தைகள் தம்மை – விட்டுப்
பிரிந்தவர் பற்பல ஆயிரம் பேர்கள்
உற்றவர் சுற்றமும் பெற்ற – தங்கள்
உயிரி னனயதம் தாய்தந்தை யற்றோர்

யுத்தம் கணவரை உண்ண – எந்த
உறுதுணை யற்றுமே எம்நாட்டுப் பெண்கள்
நித்தம் தவிக்கின்ற கேட்டை – எண்ணி
நெஞ்சம் கனக்குதே ஈழதற் குண்டோ

அள்ளிக் கொடுத்திட்ட கைகள் - இன்று
அங்கையை நீட்டி அலைகின்ற(து) அந்தோ!
கிள்ளிக் கொடுப்பதைத் தானே – உண்டு
காலத்தை யோட்டிடும் கொடுமையைக் காண்போம்

ஆட்சியைக் கைப்பற்ற வேண்டி – அண்டை
ஆன அயலவர் தம்வழி கொண்ட
மேட்டுமைப் பேச்செல்லாம் இன்று - ஏனோ
மண்ணைல் புதைந்து மறைந்ததாம் அந்தோ!

பொய்யாய் அழகின்ற பேர்கள் - ஒன்றைப்
புரிந்து தெளிந்து செயற்பட வேண்டும்
வையமே சேர்ந்தமு தாலும் - எம்மோர்
வயிறின்னும் காய்ந்திடில் வேழமல் தென்றே

கையள வேயங்கள் நாடு - இங்கு
கஷ்டம் உறுபவர் பாதியில் மேலாம்
துய்ய மனங்கொண்ட மேலோர் - மக்கள்
துன்பந் துடைத்திடத் துணைசெய்கு வாரோ!

பாவமென் றங்களைப் பார்த்து - யாரும்
பரிதாபங் கொண்டே துயருற வேண்டாம்
சாவினெந்த தொட்டிடு முன்னே - உங்கள்
சக்திக்கென் றானதைத் தந்திட்டாற் போதும்.

99. மணத்தை உடனே குத்துவது

உடல்விட்டு உயிர்போன பின்னால்
 ஊர்கையில் சேருகின்ற உடலை
 படுத்துகின்ற பாடுதனை நோக்கின்
 பரிதாபம் பரிதாபம் ஜயோ!
 கடைவைத்துத் தொழில்நடத்தும் எவனோ
 கண்டபடி கூறிட்டு உடலின்
 குடலோடு வெறுஞ்சில நீக்கி
 குப்பையிலே சேர்த்திடுவான் பின்னே.....

வெறுமையுற்ற உடற்பகுதி தன்னுள்
 வேண்டாத கழிவுகளைச் சேர்த்து
 மறுபடியும் மூடித்தைத் திடுவான்
 முன்போல பிணத்தைப்பின் நாற்றுச்
 செறிவுகளைப் பதனிடுவதாக
 துளைத்துடலுட் புகுத்திடுவான் ஒன்றும்
 அறியாத சொந்தாங்கள் அங்கு
 ஆவதனைக் கண்ணுற்றால் தாங்கார்

உயிரோடு இருக்குங்கால் பெண்ணை
 உற்றார்கள் பெற்றார்கள் தம்மின்
 உயிரன்று நேசித்த புருஷன்
 உற்றவரும் நோக்குவதும் சகியார்
 உயிர்போன பின்னால்தம் உறவும்
 உடன்போன நிலைபோல யாரோ
 வயங்கொள்ளத் தருவதுஏன் வேற்றான்
 விழிகொள்ளல் பாவம்கிதை ஓர்வீர்

100. சுற்பகையிடம் நுகர்வுட்

உயிர்வாழ மக்களுக்கு உணவு வேண்டும்
 உடைவேண்டும் உடல்மறைத்து மானம் காக்க
 துயில்வதற்கு இல்லமொன்றும் வேண்டும் முற்றும்
 தேடும்பொருள் தமதுழைப்பால் கொள்ளல் வேண்டும்
 வயமாகும் இவையனைத்தும் விற்போர் மூலம்
 வாங்குவதால் விற்பவர்கள் தமக்குப் போன்று
 நயங்கொள்ள வேண்டும்பொருள் கொள்ளு வோரும்
 நலம்பெறவே நாணயத்தை நினைவில் கொள்வோம்

ஒன்றுக்குப் பலவாக இலாபம் நோக்கி
 உரியவிலைக் கதிகமதாய் விற்றல் பாவம்
 ஒன்றுக்கு இரண்டாகப் பேரம் பேசி
 உயர்ந்ததையும் கெட்டதையும் மாற்றல் பாவம்
 நன்றென்றால் மட்டத்துமே விற்பனைக்கு
 நாடுவும் வேண்டும்பொருள் கொள்ளுவோரை
 துண்பத்தில் ஆழ்த்திப்பொய் பேசி விற்றல்
 செயற்கரிய பாவமெனத் தெளித்தல் வேண்டும்

உண்பதுவும் குழப்பதுவும் உயிர்வாழ்தற்காம்
 உணவாலும் நோய் தோன்றும் உயிரும் போகும்
 நன்றிதனை மனங்கொள்ள வேண்டும் விற்போர்
 நம்முயிர்போல் தாம்மற்றோர் உயிரும் என்றே
 தின்னூலவுக் காதவற்றை விற்றுத் தேடும்
 திரவியங்கள் நினைப்பதில்லை தாம்தமக்காய்
 உண்ணவென்று உவப்பவற்றை தாம்பிற்கக்கும்
 உவக்கவேண்டும் விற்பனைக்கும் உகந்ததஃதே.

பழுதடைந்த பொருட்களினை விற்றலாகா
 பெறுவோர்கள் அறியாதும் இருத்தல் கூடும்
 பழுக்கமுன்னர் பழங்களினைப் பழுக்கச் செய்யும்
 பிழையான வழிகளினைப் பின்பற்றாதீர்
 அழுக்கான இடங்களிலே உண்பவற்றை
 அடைத்துவைத்து விற்பதுவும் விஷைஜந்துக்குள்
 இழைக்கின்ற தீங்கிருந்து காப்பதற்கும்
 ஏற்றவகை செய்தல்விற்போர் கடனுமாகும்.

தாமாகச் செத்தவைகள் நேய்பற்றிச்சா
 நெருங்குவதைக் கொன்றுவிற்றல் குற்றமாகும்
 ஏமாற்றி விற்பதனால் உண்போருக்கு
 ஏற்படும்நோய் உயிரழிவைச் செய்யக் கூடும்
 பூமியிலே விளையுணவுப் பொருட்கள்கூட
 பாதகஞ்செய் பங்குபெறும் பொருட்கள் வாங்கிச்
 சேமித்து விற்பவர்கள் தேர்ந்தறிந்தே
 தொகையான கொள்வனவு செய்தல் வேண்டும்.

101. எயிட்ஸ்

உடலை அழித்தே உயிரைக் குடிக்கும் உலகுவக்கா
உடலுற வாலே உடல்புகும் ஒக்கா உயிரக்கிருமி
உடல்புகின் கொல்லும் உடல்எதிப் பாற்றல் உருக்குலைய
உடலொடு கல்லறை ஓன்றும் “எயிட்ஸ்”ஒர் உயிர்த்துணையே

கருவினில் தாயின் குருதியால் தொற்றும் கலவியினால்
பெருகும் இரத்தப் பரிமாற் றமுமோ ஞேவழி
பரவும் சிகிச்சைப் பொருள்களாம் ஊசிகள் போன்றவையும்
பரவிடக் காரணம் பாரோர் அறிதல் பயனுடைத்தே.

ஒருத்தியே வாழ்வின் உடன்துணை என்றே உவந்திருந்தால்
பெருகா தொடுங்கும் பவவினை தன்பாற் புணர்ச்சியனும்
சிறுமையும் மாறின் தொற்றுதல் நீங்கும் சனாழிவும்
அருகும் இலையெனில் ஆணுறை யேனும் அவசியமே

இறப்பினை நோக்கி இருப்பவர் ஆவார் “எயிட்ஸ்” உடையோர்
வெறுத்தவர் தம்மை விலக்குதல் தீவர் வேண்டுவென
மறுக்கா தளித்தே மனுக்குலத் தோர்கள் மனமிரங்கிப்
பொறுப்பொடு காத்தல் புனிதநற் சேவையென் நோதுவமே

உடயிர் கொல்லும் உபாதையீ தல்ல உணர்ந்துமனத்
திடன்பெறு வீர்திது தீயதே ஆயினும் தொல்லுலகில்
நெடுவுயிர் வாழ்விலும் நோயும் இறத்தலும் நிச்யமாம்
அடைவீர் பொறுமையென் நாறுதல் கூறல் அவசியமே.

“எயிட்ஸ்”சுக் கெதிராய் இவோம் கரங்கள் எமதுபணி
“எயிட்ஸ்”ஜ லிலாதே ஒழிப்பது தானெனா ஏற்றிடுவோம்
“எயிட்ஸ்”இன் கொடுமையை எல்லோர் மனங்களும் ஏற்கவைப்போம்
“எயிட்ஸ்”எமைத் தொற்ற இடங்கொடல் இல்லையென் நோதுவமே.

102. முஸ்லீகளும் தமிழும்

செம்மொழியாய்ப் பேறுகொண்ட தமிழ் மொழிக்குத்
தொண்டுசெய்த மதங்கள்பல சொல்லப் போயின்
தம்மையவை தமிழ்கொண்டு வளர்த்த தோடு
தமிழ்வளர்க் காரணமாய்க் காவி யங்கள்
அம்ம!இவை அருட்பேறே என்னு மாப்போல்
ஆக்கியளித் திருக்கின்ற சீர்மை செப்பின்
எம்மொழிக்கும் இல்லாத பெருமை எங்கள்
இன்பத்தமிழ் கொண்டுளதை அறிய லாமே

கிறிஸ்தவமும் வைணவமும் சைவம் பெளத்தும்
கடலனைய செய்ததுபோல் இல்லாம் கூடக்
குறைவின்றிப் பற்பலவாய்த் தமிழ் வேறான்றக்
கைதந்த படைப்புகளோ கொள்ளை கொள்ளை
முறையாக இலக்கியத்தின் வகைய றாக்கள்
மேவிமுஸ்லிம் புலவர்கள் செய்த தோடே
அறிமுகமும் செய்துவைத்தார் புதிதாய் வேறு
அரியபல வகையெனவும் தமிழுக் கென்றே

“முனாஜாத்து” “மஸ்லீலா” “கில்லா” “நாமா”
முஸ்லிம்கள் வழிவந்த இலக்கி யங்கள்
துணைசெய்யும் அவைகூடத் தமிழின் கோன்றை
தழைத்தோங்கத் தொன்மையழி யாது காக்க
இனத்தாலும் மதத்தாலும் வேறுண் டாலும்
இன்பத்தமிழ் மொழியறவால் ஒன்றா மென்னும்
இணைப்பினையும் ஏற்படுத்தும் சக்தி கொண்ட(து)
எங்கள்தமிழ் எங்கள்தமிழ் அதற்கீ உண்டோ!

பதினாறாம் பதினேழாம் சதவாண் டொன்றப்
புகலுவரே இலக்கியத்தின் இருள்ளை குழந்த
கதியற்ற காலமென்று காவி யங்கள்
கொலுவேறித் தமிழோங்காக் கால மென்றே
மதிக்கரா திருந்தார்கள் முஸ்லிம் கள்தாம்
முத்தமிழின் வித்தகமாய் அக்கா வத்தே
அதிகளவில் இலக்கியங்கள் படைத்தா ரென்னும்
அழிக்கவொல்ளோ வரலாற்றை மறுப்பா ருண்டோ

கம்பனது காவியம்போல் உமரு செய்த
காவியமாம் சீறாவும் சந்தப் பாவில்
செம்மையறத் திருப்புகழைப் புலவர் காசிம்
தரஞானப் பேருற்றாய் மல்த்தான் சாகிப்
எம்மதமும் ஏற்றுவபோல் பாடல் செய்தார்
இயேனாயில்லார் எனநான்கு காவி யங்கள்
தம்மைத்தமிழ்த் தாய்க்களித்தார் புலவர் நெநனார்
செந்துமிழின் சீரோங்கத் தெய்வப் பேரே

நாறுநாறாய் ஆயிரமாய்த் தமிழில் கொண்ட
நீக்கவொல்ளோக் காதலினால் இலக்கி யத்தின்
தேறல்கள் முஸ்லிம்கள் தலத்தி ருந்தும்
தோன்றினவாம் செந்தமிழில் அஃதே போன்று
வேற்றுமொழி அரபுலிபி கொண்டும் பல்நால்
வழங்கின்றே தமிழோலியில் புதுமை யஃதாம்
சாற்றுவரம் மொழிக்கு "அரபுத் தமிழ்"ஆம் என்றே
தமிழழுத்தாய் மொழியாகக் கொண்ட பேரே

நவீனதமிழ் இலக்கியத்தும் கவிதை காதை
நற்றமிழின் புதுவரவு தனிலும் முஸ்லிம்
புவிபோற்றப் புகழ்கொண்ட பேர்க் ஞான்டாம்
புகலிலவர் முதன்மைகொண்டோர் "கவிக்கோ" போன்றோர்
தவிரவிலை மரபினிலும் வழுவற் றேநற்
செந்தமிழில் காவியங்கள் படைப்போ ரின்றும்
அவைமுதன்மை கொண்டுள்ளார் அதிலைன் நாமம்
அழியாத பதிவுடைத்தாம் புகழ்ச்சி யில்லை

தமிழகத்து முஸ்லிம்கள் ஒருபுறத்தும்
ஹீலங்கா சிங்கப்பூர் மலோயா தம்மில்
தமிழைத்தும் தாய்மொழியாய்க் கொண்ட முஸ்லிம்
சாகியத்தோர் மறுபுறத்தும் தமிழைக் காக்கத்
தமதான் பணிதொடரு கிண்றார் என்றும்
சாகாநல் வாழ்வுபெற வேண்டு மென்றே
அமைந்தபெரும் பேராகும் இதுவும் எங்கள்
அன்னைமொழி தமக்கென்ப தறியா ருண்டோ

“இல்லாமெம் வழினெபத் தமிழே நாங்கள்
ஏற்றமொழி” என்கின்ற மந்தி ரத்தில்
விசுவாசங் கொண்டின்றும் தமிழ்மூல் லிம்கள்
வகைவகையாய் இலக்கியங்கள் படைக்கின் றார்கள்
இசைவாகும் மொழிக்கும்வை மார்க்கத் திற்கும்
இவைதவிர்ந்து பொதுவாயும் எல்லோர் போன்றும்
அசையாத கொள்கையிது இவைக வாழ்வோர்
என்றென்றும் தமிழ்காக்கும் தொண்டர் தாமே

முன்னர்போல் இன்றுந்தான் இனிமே வெந்தான்
முத்தமிழைக் காக்கப்பிற மதத் தாரோடே
ஒன்றிக்கொண்டு பாடுபட்டே உழைப்போம் என்ற
உறுதிகொள்ள வேண்டுமொங்கள் எழுத்தா ஏர்கள்
பொன்றாத பேருற்றாய்த் தமிழ்த்தேன் பொங்கிப்
பெருகட்டும் படைக்கின்ற படைப்பி லெல்லாம்
தொன்றுதொட்டுத் தொடருபுகழ் தொடர வேண்டும்
செந்துமிழே உகைமொழி யாக வேண்டும்

ஜின்ளாவுற் வழிபுத்தீன்

ஒலக்கிய உலகில் விலக்க முறையாத பெயர்
தடை நடையின்றை கவியியடையன்றி
உடைப்பெருத்த வெள்ளமென காப்பியப் படைப்பாக்கும்
சீர்மிகு செந்தமிழ் கொடையாளி
கருவில் திருவுடையார் என்ற கருத்தியலுக்கு ஒலக்கணமானவர்
கம்யதுக்கு ஏவல் செய்த கன்னித்தமிழ் காலம் கருதி
கவிஞருக்கு ஏவல் செய்கிறது போலும்
தமிழ் தமிழ் என அதனுள் அமிழ்ந்து
முத்து பவளம் மருதம் என காப்பியமாய்
சிறுகதைத் தொகுப்புக்களாய் கவிதைகளாய்
உழிந்து கொண்டிருக்கும் ஒலக்கிய அசேயம்
மருபு மீறல்களால் மதைக்குருக்கும் மருபுத்தமிழுக்கு
இழைப்போதும் சேராது திசை சேர்க்கும்
ஒலக்கிய வித்தகர்
மானுட நேயத்தோடு கவிக்கானம் பாடும்
தமிழ்ப் பெறுவாளர்

சட்டகரணி ஜி.ரோஜுகுலெந்தீரா
துணைக் கலைவர்
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

ISBN 978-955-54039-3-1

9 789555 403931

Rs. 400/-